

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9364 *Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

I

La recessió que va començar a experimentar l'economia espanyola l'any 2008 i la política econòmica seguida llavors per a afrontar-la van portar a l'acumulació d'alguns desequilibris macroeconòmics insostenibles. En la mesura que estos desequilibris siguen resolts només parcialment, és inviable la recuperació d'un camí de creixement estable al nostre país. Això es va posar de manifest al llarg de 2011, quan, després de diversos trimestres de lleu recuperació, l'economia espanyola es va mostrar intensament vulnerable al deteriorament de la zona euro i es va tornar a submergir en un període recessiu.

Esta recaiguda recent de l'economia espanyola, inclús sense arribar a la gravetat de 2009, està tenint una gran virulència i conseqüències greus de destrucció d'ocupació. Durant els dos primers trimestres d'enguany, l'activitat econòmica va aprofundir el seu deteriorament i les perspectives per a la segona mitat de l'any no seran millors si no s'adopten mesures urgents. Als desequilibris pendents de resoldre en l'economia espanyola s'ha unit en esta ocasió una crisi de confiança dels mercats financers, a la qual no són aliens diferents problemes institucionals de la zona euro. La conseqüència més immediata d'esta inestabilitat en els mercats ha sigut un fort enduriment de les condicions de finançament dels agents privats.

Serà fonamental en la superació d'esta situació no només el disseny d'una estratègia de política econòmica que continga els elements adequats en el present context, sinó també la seua articulació a mitjà termini d'una manera versemblant i capaç d'atraure la credibilitat dels mercats financers. Estos dos requisits impliquen que esta estratègia haurà de comprendre una varietat de polítiques amb objectius clars en termes de dates de posada en marxa i conseqüències sobre el creixement xifrades dins d'un marc macroeconòmic coherent i plurianual.

La mencionada estratègia pivota principalment sobre dos eixos: la consolidació fiscal i l'impuls de noves reformes estructurals. Les mesures d'ajust fiscal són imprescindibles en este moment com a reforç de les ja incloses en l'última actualització del Programa d'Estabilitat i Creixement 2012-2015 per a garantir que Espanya complix rigorosament els seus compromisos fiscals dins del marc de dèficit excessiu establert per la Unió Europea. A més, són necessàries per a recuperar la confiança i el crèdit de les administracions públiques.

Les noves reformes estructurals són també claus no només per a garantir que el nostre país flexibilitza la seua estructura productiva i es prepara de manera òptima per a la següent fase expansiva del cicle, sinó per a generar creixement addicional i compensar parcialment d'esta manera l'impacte restrictiu de la política fiscal a curt termini. A mitjà termini, els dos tipus de reformes combinaran efectes en la mateixa direcció i seran inequívocament positives per a recuperar el creixement de l'economia, de la producció i de l'ocupació.

La modificació del camí fiscal previst per Espanya en el Programa d'Estabilitat i Creixement 2012-2015 s'ha produït per la reunió de l'ECOFIN del passat 10 de juliol. En esta, els ministres d'Economia de la UE van decidir concedir a Espanya una pròrroga d'un any per a corregir el seu dèficit excessiu i situar-lo per davall del 3% del PIB. Esta decisió, per tant, condueix a la modificació de la Recomanació de Dèficit Excessiu, emesa pel Consell Europeu, de 30 de novembre de 2009, que fixava 2013 com a data límit de consecució d'un dèficit de les administracions públiques d'un 3% del PIB.

Encara que en el marc d'esta última recomanació Espanya ha pres mesures encaminades al seu compliment, el context econòmic nacional i internacional ha elevat el grau de prociclicitat derivat de la reducció d'una part molt substancial del dèficit públic en un horitzó de temps relativament curt. Estes circumstàncies són les que han portat la CE a aconsellar flexibilitzar el camí d'eliminació d'este dèficit excessiu, especificant que els objectius de compliment passen a ser un 6,3% del PIB en 2012, un 4,5% en 2013 i un 2,8% en 2014.

Així i tot, l'esforç fiscal estructural a realitzar per Espanya és molt significatiu. Per això la configuració d'este nou camí fiscal de cap manera es pot considerar una relaxació de la política fiscal, sinó una adaptació d'esta a una nova realitat de partida produïda per un dèficit de partida molt més gran en 2011 (8,9% del PIB davant d'un 6% previst) i a un entorn econòmic més complex.

És dins d'estes coordenades on s'han de situar les diferents mesures d'índole fiscal que inclou este reial decret llei. D'una banda, l'augment de la imposició indirecta sobre el consum reequilibra la composició de l'estructura tributària cap a una figura infradesenrotllada en comparació amb els nostres socis de la UE i més neutral davant del creixement a llarg termini, més encara quan s'acompanya, com pretén el Govern, d'una reducció gradual de les cotitzacions a la Seguretat Social a partir de 2013.

Pel costat del gasto, este també ha sigut el criteri principal entorn del qual ha gravitat el disseny de les mesures. La incidència l'han suportat especialment aquells gastos més superflus o amb efectes més dèbils sobre els incentius dels agents econòmics. En esta línia, cal situar les bonificacions a la contractació en les cotitzacions a la Seguretat Social (que han perdut rellevància en el context de les noves mesures introduïdes per l'última reforma del mercat de treball) o del model de prestacions per desocupació. Les desgravacions en l'IRPF per vivenda, després d'haver sigut d'utilitat en un any d'especial debilitat de la demanda de vivendes, s'eliminen també en 2013 en un horitzó de recuperació gradual de les variables fonamentals d'este tipus de gasto.

Des d'una perspectiva general, estes mesures complixen bona part de les recomanacions específiques formulades pel Consell Europeu a Espanya en el mes de juny i com a colofó al Semestre Europeu: ampliació de les principals bases impositives, eliminació de desgravacions i exempcions i substitució parcial de la imposició sobre el treball per imposició indirecta. D'altra banda, totes estes mesures, junt amb altres que es preveu adoptar a mitjà termini, s'incardinaran dins del Pressupost Biennal que Espanya presentarà a la Comissió Europea durant l'estiu de 2012 i que constituïx una altra de les recomanacions específiques realitzades a Espanya en matèria fiscal. Este pressupost representarà, d'altra banda, un document estratègic de primer orde on es posarà de manifest la coherència temporal de les mesures amb el camí de la nova recomanació de dèficit excessiu per a Espanya i el quadro macroeconòmic associat a les noves projeccions de creixement.

Les mesures estructurals que acompanyen este paquet fiscal no són de menor transcendència. Totes tenen per finalitat última obrir nous mercats al sector privat i fomentar el desenrotllament de la innovació i de nous servicis en sectors crítics per al creixement de la productivitat i la reducció de costos empresarials. Finalment, encara que no menys important, els nous passos en el camp dels servicis professionals facilitaran la permeabilitat de les diferents vetes de mercat a nous competidors i al mateix temps garantiran la qualitat d'estos servicis, reduint els marges en segments tradicionalment menys exposats a la competència i no obstant això crucials per a la configuració de costos en l'exercici de l'activitat empresarial.

II

L'actual conjuntura econòmica i la necessitat de reduir el dèficit públic sense menyscabar la prestació dels servicis públics essencials fa necessari millorar l'eficiència de les administracions públiques en l'ús dels recursos públics, a fi de contribuir a la consecució de l'inexcusable objectiu d'estabilitat pressupostària, derivat del marc constitucional i de la Unió Europea.

El Govern ja ha adoptat mesures de contenció de gastos de personal. Així, el Reial Decret Llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, estableix que l'any 2012 les retribucions del personal al servici del sector públic no podran experimentar cap increment respecte a les vigents el 31 de desembre de 2011. Igualment, durant l'exercici 2012 no es podran fer aportacions a plans de pensions d'ocupació o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguen la cobertura de la contingència de jubilació. D'altra banda, al llarg de l'exercici 2012 no s'incorporarà nou personal, excepte el que es puga derivar de l'execució de processos selectius corresponents a ofertes d'ocupació pública d'exercicis anteriors, limitació que també afecta les places incurses en els processos de consolidació d'ocupació previstos en la disposició transitòria quarta de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, si bé la congelació de l'oferta d'ocupació pública no serà aplicable a determinats sectors i administracions en què la taxa de reposició es fixa en el 10 per cent. A més, fixa la jornada de treball del sector públic estatal en trenta-set hores i mitja setmanals de treball efectiu de mitjana en còmput anual. La Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, incidix en estes mateixes mesures.

En l'actualitat, el procés de consolidació fiscal i de sostenibilitat dels comptes públics exigix de les administracions públiques que continuen adaptant una sèrie de mesures extraordinàries, l'adopció de les quals ha de ser urgent, dirigides a racionalitzar i reduir el gasto de personal de les administracions públiques i a incrementar l'eficiència de la seua gestió.

El Programa Nacional de Reformes 2012 és el marc en què s'ha de comprendre este procés de modernització i racionalització de les administracions públiques com a complement als ajustos exclusivament fiscals i la reducció d'estructures administratives. S'han d'adoptar mesures que estalvien gastos de personal i incrementen la qualitat i productivitat de l'ocupació pública.

Per això, s'adopten diverses mesures que avancen en l'optimització de recursos, la millora en la gestió i en la transparència de l'Administració i l'increment de la productivitat dels empleats públics.

Es tracta per tant de mamprendre una sèrie de reformes la necessitat de les quals és extraordinària, atesa la mateixa naturalesa d'esta crisi i els seus efectes sobre l'economia, el mercat de treball i les finances espanyoles, i urgent per la celeritat amb què s'han de mamprendre les reformes estructurals en el nostre sistema d'ocupació pública que contribuïsquen a reforçar tant la garantia de compliment dels compromisos adquirits per Espanya en matèria de gasto públic i dèficit com la millora de l'eficiència, productivitat i competitivitat de la nostra economia.

Es tracta de mesures que s'han d'adoptar de manera conjunta per a oferir un canvi estructural i coherent que permeta, previst en la seua totalitat, la satisfacció dels mencionats objectius d'austeritat i eficiència en les administracions públiques.

Moltes d'estes mesures apareixen arreglades en els Plans Econòmics i Financers de Reequilibri 2012-2014 de les Comunitats Autònomes, document aprovat en el si del Consell de Política Fiscal i Financera.

El present reial decret llei adopta una sèrie de mesures que perseguixen la consecució dels efectes indicats.

D'altra banda, part d'estes mesures tenen caràcter temporal o està prevista la seua aplicació només quan concórreguen circumstàncies excepcionals, i la seua vigència queda supeditada a la subsistència de la difícil conjuntura econòmica actual que afecta la sostenibilitat dels comptes públics o al fet que raons d'interés públic facen necessària la seua aplicació en el futur.

En primer lloc, es regula amb caràcter bàsic la incompatibilitat de pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i percepcions semblants que perceben determinats ex-altos càrrecs de caràcter bàsic, amb l'objectiu que es perceba esta prestació només en el cas que l'ex-alt càrrec no realitze cap altra activitat remunerada pública o privada.

La mesura s'aplicarà als alts càrrecs de totes les administracions públiques, inclosos els qui presten els seus servicis en el sector públic, entenent també per tal l'activitat exercida pels membres electius de les Corts Generals, assemblees legislatives autonòmiques i de les corporacions locals, òrgans constitucionals, incloent-hi el Poder Judicial i el Ministeri Fiscal.

Se suprimeix durant l'any 2012 la paga extraordinària del mes de desembre i la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes de desembre. Les quantitats derivades d'eixa supressió es podran destinar en exercicis futurs a realitzar aportacions a plans de pensions o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguen la contingència de jubilació, sempre que es preveja el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària que estableix la Llei Orgànica 2/2012, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera i en els termes i amb l'abast que es determine en les corresponents lleis de pressupostos.

També es possibilita, en este cas amb caràcter excepcional, la suspensió o modificació dels convenis col·lectius i acords que afecten el personal laboral, només quan concórrega causa greu d'interés públic derivada d'una alteració substancial de les circumstàncies econòmiques. Este mecanisme ja estava previst en l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i la modificació que ara s'introdueix no fa sinó aclarir el seu àmbit d'aplicació i homogeneïtzar el seu tractament, amb independència que els acords hagen sigut adoptats en l'àmbit de les meses generals de negociació o a través de la negociació col·lectiva de personal laboral. En tot cas, s'entendrà, entre altres causes o circumstàncies, que concorre una causa greu d'interés públic derivada de l'alteració substancial de les circumstàncies econòmiques quan les administracions públiques hagen d'adoptar mesures o plans d'ajust, de reequilibri dels comptes públics o de caràcter economicofinancer per a assegurar l'estabilitat pressupostària o la correcció del dèficit públic.

Es reduïxen els dies de lliure disposició. A més, se suprimeixen els dies addicionals per antiguitat tant en el cas de les vacances com en el dels dies per assumptes particulars i se suspenen els pactes i acords que contradiguen estes disposicions.

S'homogeneïtza, així mateix, el règim de permisos per a totes les administracions públiques.

Amb la mateixa finalitat de racionalitzar el gasto de personal, es limita el nombre de dies d'assumptes particulars i de dies addicionals als de lliure disposició que puguen haver establert les administracions públiques i s'adopten mesures amb la mateixa finalitat en relació amb el personal laboral, així com respecte de les vacances.

Igualment, en matèria de temps retribuït per a realitzar funcions sindicals i de representació, nomenament de delegats sindicals, dispenses d'assistència al treball i la resta de drets sindicals, es limiten els actualment existents als estrictament previstos per la normativa laboral, afavorint l'increment dels temps de treball destinats directament al servici públic.

Es modifica temporalment el règim retributiu del personal inclòs en el Règim General de la Seguretat Social durant la situació d'incapacitat temporal, sense perjudici que s'estableix un mandat dirigit a les administracions públiques perquè adopten mesures per a reduir l'absentisme del seu personal. Així, cada administració pública determinarà, respecte del personal al seu servici, els complements retributius que en concepte de millora voluntària de l'acció protectora de la Seguretat Social corresponga en les situacions d'incapacitat temporal. En tot cas, quan es tracte d'una incapacitat temporal per contingències comunes, durant els tres primers dies, tant per al personal funcionari inclòs en el Règim General de la Seguretat Social com per al personal laboral, el complement retributiu que amb caràcter de millora voluntària es puga establir no podrà superar el cinquanta per cent de les retribucions. Així mateix, des del quart dia de la situació d'incapacitat temporal per contingències comunes i fins al vinté, els dos inclosos, el complement retributiu que amb caràcter de millora voluntària es puga establir no podrà superar el setanta-cinc per cent de les retribucions.

En estos mateixos termes es modula la plenitud retributiva de la prestació econòmica del personal integrat en el Règim de Funcionaris Civils de l'Estat i el personal integrat en

el Règim Especial de Seguretat Social de les Forces Armades, en cas d'incapacitat temporal.

D'altra banda, s'adopten una sèrie de mesures de racionalització dels gastos de personal de l'Administració General de l'Estat. En esta línia es crea un Registre d'Òrgans de Representació del Personal al Servei de l'Administració General de l'Estat, s'habilita el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a adoptar mesures dirigides a garantir una assignació eficient dels recursos humans. Igualment, en compliment del Pla Nacional de Reformes, es modulen les condicions d'accés i permanència en la situació d'incapacitat temporal dels funcionaris, amb l'objectiu de reduir costos i menyscabament de la productivitat derivada d'esta.

L'edat de jubilació forçosa dels funcionaris inclosos en el Règim General de la Seguretat Social serà la que prevegen en cada moment les normes reguladores del mencionat règim per a l'accés a la pensió de jubilació ordinària, en la seua modalitat contributiva, és a dir, sense coeficient reductor per raó de l'edat.

El canvi estructural que introduïx en les administracions públiques este ventall de mesures, que han d'actuar de manera conjunta, constituïx un instrument fonamental de política econòmica, que permetrà millorar-ne el funcionament, adequar-lo més eficaçment a l'actual conjuntura i mantindre la qualitat del servei que es presta al ciutadà.

Les mesures arrellegades en este títol representen un sacrifici d'especial intensitat per a tots aquells que perceben retribucions amb càrrec als recursos públics. Raons de justícia justifiquen que estes mesures s'estenguen a tots els servidors públics amb independència de la naturalesa de l'entitat de què depenen i del seu estatut. La universalitat que fonamenta esta reforma evita la discriminació entre grups i sectors.

Per això, basant-se en el principi de necessària solidaritat que ha d'imperar en estos moments en tots els àmbits socials i polítics i a fi de compartir l'esforç que suposen les mesures que s'establixen en este reial decret llei respecte al col·lectiu d'empleats públics de totes les administracions en el seu sentit més ampli, és voluntat del legislador que s'impulsen tots els mecanismes legals existents per a permetre l'extensió de les esmentades mesures tant a diputats i senadors com al personal d'altres òrgans constitucionals, aplicant, si és el cas, i quan siga necessari, la normativa reguladora d'estos en matèria de retribucions.

En compliment del que preveu l'article 37.1 de l'EBEP, les mesures incloses en el títol I d'este reial decret llei han sigut portades per a la seua negociació a la Mesa General de Negociació de les Administracions Públiques i a la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat.

III

En matèria de seguretat social, el reial decret llei inclou dos mesures per a la simplificació i millora del seu règim de gestió, i la seua homogeneïtzació amb el règim tributari.

La modificació del règim de recàrrecs inclosa pretén afavorir l'aplicació del procediment per a l'ajornament del pagament de quotes davant del fins ara vigent sistema progressiu de recàrrecs, atés que els ajornaments es concedixen en atenció a l'existència de dificultats transitòries de tresoreria, la qual cosa oferix tant a l'Administració com al subjecte responsable del compliment de l'obligació de cotitzar una via de solució de més flexibilitat i garantia. Això afavorix que qui tinga dificultats transitòries de tresoreria per a l'abonament de la cotització pugua acudir als mitjans de regularització del deute establits reglamentàriament, en compte de romandre en una situació d'incompliment de les seues obligacions amb la Seguretat Social. D'altra banda, la mesura suposa una simplificació del sistema, cosa que tindrà una repercussió positiva en la gestió administrativa.

A més, la regulació de les bases de cotització dels treballadors per compte d'altri i els conceptes inclosos als efectes del gravamen de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques es troba inclosa, respectivament, en l'article 109 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, desplegat per l'article 23 del Reglament General sobre Cotització i Liquidació d'altres Drets de la Seguretat Social, i en la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la

Renda de les Persones Físiques. No obstant això, persisteixen de forma injustificada una sèrie de diferències entre els dos règims que s'ha de corregir amb l'objectiu d'homogeneïtzar la normativa en matèria tributària i de seguretat social, de tal manera que aquells conceptes que són considerats com a renda en la normativa tributària, i com a tal tributen a l'efecte de l'IRPF, siguen inclosos també en la base de cotització. No té fonament que els mateixos conceptes tinguen una consideració jurídica diferent en diferents àmbits de la normativa vigent. La mesura contribuïx a simplificar i homogeneïtzar el sistema, i allibera de càrregues administratives les empreses.

També es modifiquen els límits establits en la regulació actual respecte als conceptes exclosos de la base de cotització. Els actuals límits permeten una utilització d'estos que contravé el sentit de l'exempció en perjudi de la Seguretat Social. Per això s'establix un límit màxim dels conceptes que poden ser objecte d'exclusió de la base de cotització, respecte del conjunt de percepcions salarials que individualment considerades estan excloses totalment o parcialment. El dit límit màxim l'haurà de determinar reglamentàriament el Govern.

Les mesures corresponents a l'àmbit d'ocupació responen a cinc grans objectius. D'una banda, concentrar la protecció en les situacions de pèrdua d'ocupació i situació personal que requereixen especial atenció. D'una altra, impulsar l'activació dels desocupats incentivant el ràpid retorn a l'ocupació. En tercer lloc, generar els incentius necessaris per a assegurar la sostenibilitat del sistema públic de prestacions, contribuir a l'envelliment actiu, i facilitar l'activació dels treballadors de més edat. En quart lloc, reforçar el sistema de polítiques actives sobre la base del principi d'eficiència, permetent que els limitats recursos disponibles es destinen a les iniciatives més útils per a desenrotllar l'ocupabilitat dels treballadors. I finalment, racionalitzar el sistema de prestacions en la seua totalitat dotant-lo d'una major coherència interna que assegure la seua equitat.

En definitiva, les mesures reforcen la viabilitat futura del sistema de protecció i contribuïxen al compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària.

Per a això, en primer lloc, en matèria de prestacions per desocupació s'establix un nou percentatge del 50% de la base reguladora (des del 60%) a partir del setèim mes, la qual cosa només s'aplicarà als nous perceptors, i no afectarà una bona part dels desocupats, que veuen garantida una renda suficient gràcies al manteniment del límit mínim.

I, en segon lloc, s'elimina la contribució a la Seguretat Social per part de l'entitat gestora de part de la cotització que correspon al treballador en situació de desocupació. La mesura pretén una equitat més gran i té caràcter progressiu perquè afecta en menor grau els beneficiaris amb menors bases de cotització.

Pel que fa als subsidis per desocupació, les contínues modificacions que ha experimentat el sistema li han restat coherència i han desincentivat de vegades la vida activa i també han generat situacions contràries al principi d'equitat. Això desvirtua la finalitat del sistema en el seu conjunt i posa en risc la protecció dels més necessitats, que es veuen afectats per l'impacte del disseny actual en la sostenibilitat del sistema de protecció social. Per això, s'introdueixen una sèrie de mesures que tracten de recuperar la racionalitat del sistema i el fan més compatible amb la vida activa. Les mesures destinades a treballadors de més edat també afavorixen la interacció entre el sistema de protecció per desocupació i la jubilació, i impulsen l'envelliment actiu.

Es reforça la vinculació entre el dret d'accés als subsidis i el patrimoni personal dels beneficiaris. En l'actualitat, el patrimoni del sol·licitant del subsidi només es té en compte de forma indirecta, a través de la imputació de rendes al patrimoni a una taxa del 50% de l'interés legal dels diners.

Al seu torn, s'elimina el subsidi especial per a majors de 45 anys que esgoten la seua prestació contributiva. Esta mesura afecta exclusivament els potencials nous entrants. L'eliminació d'este subsidi no implica una desprotecció per als desocupats, que es poden acollir al subsidi ordinari.

Així mateix, es racionalitza el règim regulador del subsidi per a majors de 52 anys amb l'objectiu de garantir-ne la sostenibilitat en el llarg termini i per a incentivar l'allargament de la vida activa.

D'altra banda, es modifica el règim d'accés a la renda activa d'inserció (RAI) per a reforçar la seua vinculació amb l'ocupació i garantir una major efectivitat en la utilització dels recursos públics. S'exigix per a l'accés a la renda activa d'inserció que prèviament s'haja esgotat la prestació contributiva o el subsidi per desocupació per a aquelles persones que tenen més de 45 anys i són parats de llarga duració i que durant el període d'inscripció ininterrompuda com a demandants d'ocupació (1 any mínim) no hagen rebutjat cap oferta d'ocupació adequada, ni s'hagen negat a participar, excepte per causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals.

A més a més, es racionalitza el règim jurídic aplicable a l'accés a prestacions i subsidis per desocupació des de contractes a temps parcial, que ha generat una acumulació d'incoherències que deriven d'una normativa vigent poc homogènia i que no respecta el principi d'equitat, i es reforça la vinculació entre polítiques actives i passives d'ocupació.

Al seu torn, s'articulen mesures encaminades a preservar la viabilitat financera del Fons de Garantia Salarial, en la línia de les funcions per a les quals va ser concebut.

Finalment, es complixen les recomanacions de l'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Servicis de dirigir les bonificacions a la contractació a col·lectius amb dificultats objectives i especials per a accedir al mercat de treball, fent-les més efectives i oferint més seguretat jurídica.

Així, se suprimixen totes les bonificacions a excepció de les destinades a la contractació de discapacitats, així com a la contractació, a través d'un nou contracte de suport als emprenedors, de jòvens, majors de 45 anys parats de llarga duració i dones.

Es mantenen igualment les bonificacions a la contractació de jòvens que es constituïsquen com a autònoms, i persones que substituïxen víctimes de violència de gènere i treballadors en baixa per maternitat.

IV

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència, aprovada amb un ampli consens entre les forces polítiques, va suposar un avanç en el benestar de les persones i ha comptat amb la col·laboració de totes les administracions públiques en el seu desplegament.

El Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, en la sessió del dia 12 d'abril de 2012, va aprovar l'avanç de l'avaluació de la llei transcorreguts els cinc primers anys de la seua aplicació, i va adoptar l'acord de mamprendre les millores en el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència que foren necessàries per a assegurar-ne la sostenibilitat. Així mateix, en la reunió mantinguda el 10 de juliol de 2012 va aprovar l'avaluació de resultats prevista en la disposició final primera de la llei i les propostes de millora necessàries per a assegurar la sostenibilitat present i futura del Sistema, adoptant uns criteris comuns mínims per a tot l'àmbit nacional en el desplegament de l'esmentada llei.

Les dades estructurals i les xifres més significatives del gasto en matèria de dependència, analitzades en l'avaluació de resultats, mostren que cal corregir una situació que posa en risc la sostenibilitat del Sistema que, a més, ha tingut conseqüències perjudicials per a l'ocupació i la viabilitat dels sectors productius de servicis relacionats amb la dependència.

El Govern i les comunitats autònomes, en el si del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, han expressat la necessitat de mamprendre millores per a assegurar la sostenibilitat del Sistema, no només a través dels corresponents instruments normatius, sinó també impulsant bones pràctiques i posant en comú experiències, sempre basant-se en el diàleg i comptant amb totes les administracions públiques, els grups polítics i totes les associacions i entitats que actuen en l'àmbit de la promoció de l'autonomia i atenció a les persones en situació de dependència.

En efecte, la intensitat dels problemes detectats i l'abast estructural que necessiten les mesures correctores exigixen la seua immediata aplicació per a una correcta evolució del Sistema. La demora en la seua aprovació, atesa l'evolució inercial del Sistema, aguditzaria els seus problemes de cohesió, equitat i finançament, i les mesures proposades es tornarien més difícils d'aplicar.

És determinant, a més, donar un nou tractament al sistema de la seguretat social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència. Així mateix, quant al servei d'ajuda a domicili cal determinar que els servicis relacionats amb les necessitats domèstiques només puguen ser reconeguts conjuntament amb els d'atenció personal.

L'actual classificació en graus i nivells de la situació de dependència no ha significat una diferenciació en les prestacions i servicis que es reconeixen a les persones beneficiàries dins d'un mateix grau i, inclús, entre nivells pròxims de diferents graus. Això ha produït continuats processos de revisió de la valoració, que han fet destinar recursos i temps que es podrien haver dedicat a la valoració de les persones amb major grau de dependència. Per a resoldre-ho, s'establix una nova estructura mantenint els tres graus en què es classifica la situació de dependència, però sense nivells, la qual cosa simplificarà la gestió, permetrà atendre de forma prioritària les persones amb un grau de dependència més gran que estan pendents de rebre atenció i millorarà el procés de valoració de la dependència i el procediment per a l'accés a les prestacions.

Atesos els diferents nivells de desplegament i contingut dins de les comunitats autònomes de les prestacions a les persones en situació de dependència, que han potenciat la desigualtat en l'aplicació de la llei, es fa necessari regular un contingut comú mínim d'intensitat i compatibilitat de les prestacions per a totes les administracions actuants.

La sostenibilitat econòmica del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, la situació econòmica per la qual travessa l'economia espanyola i l'exigència de compliment dels objectius de dèficit públic requereixen que el Govern adopte mesures urgents de naturalesa econòmica que es traduisquen en estalvis immediats en el gasto de les administracions públiques. En este sentit, el present reial decret llei incorpora diferents mesures que generen un estalvi, d'una banda, en el gasto de les comunitats autònomes, a través de la reducció de les quanties màximes de les prestacions econòmiques per a atenció en l'entorn familiar, i, d'una altra, en el gasto de l'Administració General de l'Estat, per la via de la reducció de les quanties del nivell mínim de finançament del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

Estes mesures de caràcter econòmic persegueixen un reequilibri sostenible del Sistema i garanteixen el dret a la promoció de l'autonomia personal i l'atenció a la situació de dependència.

Finalment, i amb l'objectiu de simplificar les relacions de coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, es refonen els anteriors Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència i la Conferència Sectorial d'Assumptes Socials en un sol òrgan que passarà a denominar-se Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

V

Des de fa uns quants mesos, com a conseqüència de la situació per la qual travessa l'economia espanyola, s'han adoptat diverses mesures en l'àmbit tributari a fi de consolidar les finances públiques i d'esta manera corregir com més prompte millor els principals desequilibris que repercutixen en aquella, principalment la reducció del dèficit públic per a contribuir, d'esta manera, a la recuperació de la nostra economia.

Amb este propòsit, com reflectixen eloqüentment els seus títols, el Reial Decret Llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, i, mesos més tard, el Reial Decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i

administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, van incorporar mesures rellevants en l'ordenament amb incidència en els principals impostos del nostre sistema tributari.

No obstant això, l'evolució dels ingressos públics fa necessari adoptar mesures addicionals que, reforçant-los, permeten establir les bases per a una recuperació econòmica estable i duradora, mesures que incidixen, principalment, en l'Impost sobre el Valor Afegit i en l'Impost sobre Societats, i, en menor grau, en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i en els impostos especials.

L'èxit d'estos objectius, certament exigents, fa imprescindible la incorporació d'estes mesures a l'ordenament de manera immediata, la qual cosa justifica la utilització de la figura del reial decret llei, al concórrer els requisits d'extraordinària i urgent necessitat que l'article 86 de la Constitució Espanyola exigix per al recurs a este instrument normatiu.

En relació amb l'Impost sobre el Valor Afegit, la Comissió Europea ha mantingut en diferents informes la necessitat que Espanya eleve els tipus de gravamen i amplie la base del tribut, a fi de buscar l'alineament del nostre país amb la resta de socis europeus, on el tipus mitjà de l'impost se situa en una franja compresa entre un 15 i un 25 per cent, davant del tipus mitjà a Espanya que se situa en el 12,2 per cent.

A fi d'aproximar els tipus de gravamen als aplicats en la Unió Europea, s'elevan els tipus impositius general i reduït de l'Impost sobre el Valor Afegit, que passen del 18 i 8 per cent al 21 i 10 per cent, respectivament. De resultes d'esta modificació, també s'incorpora un canvi en els tipus del règim especial de recàrrec d'equivalència, que passen del 4 i 1 per cent al 5,2 i 1,4 per cent, per eixe orde, i en les compensacions del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca, que passen del 10 i 8,5 per cent al 12 i 10,5 per cent, respectivament.

Esta pujada de tipus es veu acompanyada d'altres mesures addicionals per les quals determinats productes i servicis passen a tributar a un tipus impositiu diferent; tal és el supòsit de certs productes i servicis que tributaven al tipus reduït del 8 per cent i passen a fer-ho al tipus general, com és el cas de les flors i plantes ornamentals, els servicis mixtos d'hostaleria, l'entrada a teatres, circs i la resta d'espectacles i els servicis prestats per artistes persones físiques, els servicis funeraris, els servicis de perruqueria, els servicis de televisió digital i l'adquisició d'obres d'art.

L'aplicació d'estes mesures es demora fins a l'1 de setembre, de manera que els diferents agents econòmics afectats per estes puguen disposar d'un període mínim per a la seua adaptació, i es veurà acompanyada per una reducció de les cotitzacions socials en 2013 i en 2014.

També s'introdueixen modificacions en la imposició sobre les labors del tabac, que han de contribuir, atesa la seua finalitat essencialment recaptatòria, a la millora dels ingressos tributaris, i també per a posar de manifest el seu paper com a instrument al servici de la política sanitària.

Així, en primer terme, s'introdueix un tipus mínim per als cigarros i cigarrets, perquè s'ha detectat l'existència en el mercat de cigarrets de baix preu, amb característiques anàlogues a les d'altres labors del tabac. Tenint en compte esta evolució recent del mercat a Espanya, de les distorsions que es poden crear en els hàbits de consum basant-se en la fiscalitat més reduïda que estos productes suporten, és necessària la implantació d'este impost mínim, que queda fixat en 32 euros per 1.000 unitats.

D'altra banda, i per al cas dels cigarrets, s'ha considerat convenient l'increment de la seua fiscalitat mínima fixant el tipus únic en 119,1 euros per cada 1.000 cigarrets. L'evolució ascendent dels preus dels cigarrets experimentada després de l'entrada en vigor del dit Reial Decret Llei 12/2012 i l'exigua eficàcia del tipus mínim vigent fins ara aconsellen l'elevació del tipus únic aplicable als cigarrets que es comercialitzen per davall d'un preu determinat, per a evitar la proliferació de tabac barat d'acord amb els objectius de la política sanitària.

A més, en el cas dels cigarrets, es considera oportú reduir el tipus impositiu proporcional aplicable a estos de forma equivalent a l'increment en el tipus de gravamen de l'Impost sobre el Valor Afegit. Esta mesura, prevista en la directiva comunitària harmonitzadora de la fiscalitat sobre les labors del tabac, garantix que les decisions en

relació amb els tipus impositius en l'Impost sobre el Valor Afegit no generen distorsions en el nivell de tributació global dels cigarrets.

Finalment, i pel que fa a la picadura d'embolicar, s'augmenta l'impost mínim d'esta labor, que queda fixat en 80 euros per quilogram, no només per a mantindre els nivells mínims aplicats a la picadura fina de tabac per a enrotllar en relació amb els dels cigarrets, sinó també per a coadjuvar a l'objectiu de proporcionar fons que financen els gastos sanitaris i assegurar els nivells desitjables de tributació d'aquelles labors del tabac els preus de venda al públic de les quals es troben encara per davall dels llindars aconsellables des d'una perspectiva sanitària.

En l'àmbit de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb l'objectiu anteriorment assenyalat de consolidació fiscal, se suprimeix en el període impositiu 2012 la compensació fiscal per deducció en l'adquisició de vivenda habitual aplicable als contribuents que van adquirir la seua vivenda abans del 20 de gener de 2006.

Adicionalment, s'eleva el percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i semblants, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedisca el dret a la seua explotació, i als rendiments d'activitats professionals, que se satisfacen o abonen a partir de l'1 de setembre de 2012, de manera que queda fixat fins al 31 de desembre de 2013 en el 21 per cent.

En relació amb l'Impost sobre Societats, les mesures que conté este reial decret llei es dirigixen novament a les grans empreses, amb capacitat de fer front a un nou esforç recaptatori dirigit a la consecució dels objectius de dèficit públic que s'imposen des de l'àmbit comunitari.

En primer lloc, s'introdueixen mesures de caràcter excepcional per als períodes impositius 2012 i 2013, entre les quals destaca l'establiment d'un nou límit d'aplicació temporal a la compensació de bases imposables negatives generades en exercicis anteriors, límit que és més rellevant en el cas d'entitats la xifra de negocis anual de les quals supera la xifra de seixanta milions d'euros.

Adicionalment, d'acord amb l'esmentat Reial Decret Llei 12/2012, es limita la deducció dels actius intangibles de vida útil indefinida, si bé s'exceptuen de l'esmentada restricció els contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, excepció que es fa extensible a la limitació en la deduïbilitat del fons de comerç que es va introduir en el mencionat reial decret llei.

En relació amb les grans empreses, s'introdueixen diverses modificacions respecte a la modalitat del pagament fraccionat la determinació de la qual es fa sobre la base imposable del període impositiu transcorregut. En este sentit, s'inclou en la seua base un 25 per cent dels dividends i rendes que procedixen de la transmissió de participacions que tenen dret al règim d'exempció i s'eleva els percentatges d'aplicació sobre la base imposable. Finalment, respecte de l'import mínim d'este pagament fraccionat basat en el resultat de l'exercici establert en el Reial Decret Llei 12/2012, s'incrementa el seu percentatge i este pagament mínim no es veurà minorat per les bonificacions i retencions del període.

En segon lloc, com a mesura de caràcter indefinit, es modifica la limitació a la deduïbilitat de gastos financers, i es fa extensiva a totes les empreses en general, sense circumscriure's a la seua pertinença a un grup mercantil. Així mateix, s'exceptua l'aplicació de la limitació assenyalada per a aquells supòsits en què es produïx l'extinció d'una entitat, sense possibilitat de subrogació en una altra entitat a l'efecte de l'aplicació futura dels gastos financers no deduïts.

Finalment, amb caràcter exclusiu fins al 30 de novembre de 2012, s'estableix un gravamen especial sobre rendes de font estrangera de manera semblant al que preveu l'esmentat Reial Decret Llei 12/2012, si bé este nou gravamen afecta un volum de dividends més gran o la transmissió d'un volum de participacions més gran que el regulat en aquell, amb menors requisits, i s'exigix, en correspondència, un tipus de gravamen superior.

VI

El Govern ha considerat urgent adoptar també altres mesures que reforcen els elements de competència en el sector de la distribució detallista, que incrementen la competitivitat del sector exterior espanyol i que faciliten l'accés al finançament de les empreses espanyoles.

Este reial decret llei arreplega, en el seu títol V, un conjunt de mesures urgents de caràcter liberalitzador en l'àmbit de la distribució comercial i de foment de l'activitat en el sector exterior.

En relació amb l'àmbit de la distribució comercial, es modifica el règim vigent introduint una major liberalització d'horaris i d'obertura comercial en diumenges i festius. La reducció de restriccions en este àmbit ha sigut una recomanació reiterada d'organismes internacionals com el Fons Monetari Internacional i l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics. L'ampliació de la llibertat d'horaris tindrà efectes positius sobre la productivitat i l'eficiència en la distribució comercial detallista i els preus i proporcionarà a les empreses una nova variable que permetrà incrementar la competència efectiva entre els comerços. Així mateix, s'incrementen les possibilitats de compra del consumidor i, en conseqüència, les seues oportunitats de conciliació de la vida familiar i laboral.

A més, s'introduïxen mesures urgents en relació amb les promocions de vendes, per mitjà d'una modificació del títol II de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista. Les mesures proposades són de caràcter general, per a tot tipus d'activitats de promoció de vendes, és a dir, rebaixes, saldos, liquidacions o qualsevol altra oferta promocional destinada a l'increment de les vendes. Amb això es pretén liberalitzar l'exercici de l'activitat comercial, donant la possibilitat de realitzar al mateix temps i en un mateix establiment comercial qualsevol tipus d'activitat de promoció de vendes, de tal forma que les rebaixes puguen conviure amb els saldos o altres ofertes comercials.

En relació amb el foment de l'exportació i de la internacionalització de l'empresa espanyola, s'introduïxen una sèrie de mesures relatives al sector exterior. Així, tenint en compte que en els últims anys la contribució de la demanda externa al creixement ha sigut positiva gràcies al favorable increment de les exportacions, i a fi de potenciar este efecte, és indispensable reorientar els instruments de suport al finançament d'operacions d'esta naturalesa i reforçar les ferramentes de què disposa l'Administració General d'Estat per a estimular estes activitats amb un enfocament d'eficàcia i eficiència en un context d'austeritat i consolidació fiscal. En primer lloc, este títol inclou un canvi en la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, en virtut de la qual es possibilita la reducció de la participació de l'Estat però assegurant que l'Administració General de l'Estat manté el control de l'activitat per compte de l'Estat.

D'altra banda, el paper de les agències de crèdit a l'exportació ha sigut objecte d'un recent i ràpid procés de transformació i desenvolupament, ampliant les seues comeses tradicionals i millorant els instruments de suport oficial en les àrees de comerç exterior, de les inversions exteriors i de les transaccions econòmiques en l'exterior. En este sentit, el Reial Decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, ja va ampliar els instruments de suport oficial al crèdit a l'exportació completant el catàleg d'operacions susceptibles de ser realitzades per la Companyia Espanyola d'Assegurances de Crèdit a l'Exportació, SA, Companyia d'Assegurances i Reassegurances (CESCE). Tanmateix, l'evolució recent dels mercats financers ha posat de manifest la importància de continuar adaptant estos instruments a les condicions econòmiques i a les exigències de la regulació bancària, a fi de ser un instrument eficaç d'impuls al finançament d'operacions d'internacionalització i de foment de la competitivitat internacional de les empreses. Amb este fi, este reial decret llei modifica la Llei 10/1970, de 4 de juliol, i faculta CESCE per a emetre garanties incondicionals sobre riscos derivats o vinculats al comerç exterior, incloses les de caràcter exclusivament financer, ampliant també l'abast possible de la cobertura en les operacions realitzades per l'entitat per compte de l'Estat.

Així mateix, es reforça el suport a les operacions de finançament de la internacionalització de les empreses, i es dota de major liquiditat el finançament concedit per a l'exportació. A este efecte, este reial decret llei modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i la Llei 44/2002, de mesures de reforma del sistema financer, a fi d'incorporar a l'ordenament jurídic un nou instrument financer, la «cèdula d'internacionalització», que tindrà com a actiu subjacent crèdits de suport a la internacionalització de l'empresa espanyola i farà més atractiu a les entitats financeres el finançament de l'activitat exportadora i inversora de les empreses espanyoles.

D'una altra part, la integració de l'economia espanyola en la cadena de valor global exigix passar de la promoció de la internacionalització de l'empresa espanyola a la promoció de la internacionalització de l'economia espanyola. Això és, a més de fomentar exportacions i inversió en l'exterior d'empreses domèstiques, cal donar suport a la inversió estrangera en el nostre país. La internacionalització de l'economia espanyola en el sentit més ampli redundarà en la creació d'ocupació i riquesa per al nostre país. Per això, es considera oportú modificar els fins actuals que té l'Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX) per a incorporar-hi l'atracció i promoció d'inversions exteriors a Espanya. Amb este motiu es modifica també la denominació de l'esmentat organisme, que passarà a anomenar-se Entitat Pública Empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (ICEX), i quedarà adscrita al Ministeri d'Economia i Competitivitat a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.

VII

El títol VI del reial decret llei conté determinades mesures en matèria d'infraestructures, transport i vivenda que responen a iniciatives adoptades pel Govern i que és necessari posar en pràctica amb celeritat.

En l'àmbit aeroportuari, d'una banda, es modifica:

- L'actualització de les prestacions públiques patrimonials percebudes per AENA Aeroports, SA, a fi de canviar la fórmula d'actualització, suprimint els ingressos procedents de l'explotació comercial de les terminals. Amb esta finalitat es modifica l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria.
- En segon lloc, s'aborda la regulació dels comitès de coordinació aeroportuària. Esta modificació respon a la intenció de facilitar la participació de les comunitats autònomes en la gestió aeroportuària. Per a això, es fa una nova redacció de l'article 13 del Reial Decret Llei 13/2011, a fi de donar una nova regulació als comitès de coordinació aeroportuària.

Es deroga expressament l'article 8 del Reial Decret Llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència, que establia una compensació que l'Administració General de l'Estat liquidaria a les societats concessionàries d'autopistes de peatge per la pèrdua d'ingressos que els supose la baixada de tarifes del 7% del seu import. Esta compensació, prevista fa més d'una dècada, va trobar la seua justificació en circumstàncies impositives que hui han variat, per la qual cosa no es justifica la seua permanència.

Els plans estatals de vivenda arpleguen, entre altres ajudes, la subsidiació de préstecs. Es tracta d'una ajuda financera estatal destinada a facilitar al prestatari el pagament de l'amortització del capital del préstec així com els seus interessos, que consistix en una quantia fixa que el Ministeri de Foment abona a l'entitat financera una vegada que esta factura al prestatari. En els últims cinc anys, l'Estat ha abonat per este concepte un total de més de 1.298 milions d'euros.

En l'actualitat, la conjuntura econòmica d'insuficiència pressupostària i l'evolució dels preus de la vivenda conduïxen a la supressió d'esta ajuda. De la mateixa manera, queda suprimida per a aquelles sol·licituds que es troben en tramitació i no hagen sigut encara reconegudes per les comunitats autònomes.

Així mateix, els plans estatals de vivenda regulen ajudes als promotors de vivendes protegides, als demandants de vivendes de lloguer i als particulars que rehabiliten les seues vivendes.

A causa dels motius exposats anteriorment de situació econòmica es fa necessari reduir l'import de l'ajuda abonada pel concepte de renda bàsica d'emancipació dels jòvens en un 30%. Per tant, la quantia mensual de l'ajuda és de 147 euros. Així mateix, s'estima que el dret a la percepció de l'ajuda mensual no podrà ser objecte de reactivació en el cas que es necessite una nova resolució per considerar-se esta extemporània.

D'altra banda, esta ajuda a l'emancipació i que facilita el pagament del lloguer no serà compatible amb altres ajudes o subvencions establides en la normativa autonòmica.

VIII

El dèficit tarifari provocat pels desajustos entre els costos del sistema elèctric i els ingressos obtinguts a partir dels preus regulats fixats per l'Administració General de l'Estat és un problema estructural la solució del qual és urgent per l'amenaça que suposa per a la sostenibilitat econòmica del sistema.

Des de l'any 2009 s'han aprovat diverses mesures dirigides a corregir els mencionats desajustos. D'esta manera, el Reial Decret Llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, va establir un camí decreixent de límits per a delimitar l'increment anual del dèficit de la tarifa elèctrica fins a la seua supressió en 2013, i va determinar que a partir de l'1 de gener de 2013 els peatges d'accés serien suficients per a satisfer la totalitat dels costos de les activitats regulades. Així mateix, este reial decret llei va crear el mecanisme de finançament del dèficit acumulat per mitjà de la cessió dels drets de cobrament al denominat Fons de Titulització del Dèficit del Sistema Elèctric i la seua col·locació a tercers a través d'un mecanisme competitiu.

Posteriorment, el Reial Decret Llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, va finalitzar la posada en marxa del procés de titulització del dèficit del sector elèctric, i va donar una solució financera a les quantitats avançades per les empreses per a finançar els desajustos en les liquidacions de les activitats regulades del sistema elèctric.

A continuació, en eixe mateix any, davant de la insuficiència dels límits anuals màxims de dèficit *ex ante* establits i els efectes que per a les economies domèstiques i de les empreses hauria tingut la seua cobertura amb un increment substancial dels peatges d'accés, es va aprovar el Reial Decret Llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'establixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari del sector elèctric, que va elevar els límits màxims de dèficit per als anys 2010, 2011 i 2012, i va mantindre l'objectiu d'eliminació de l'aparició d'un nou dèficit en el sistema elèctric a partir de 2013. Així mateix, este reial decret llei va adoptar, a més, altres mesures de reducció de determinades partides de costos.

Les disposicions adoptades fins eixa data s'han revelat insuficients per a complir l'objectiu de supressió del dèficit tarifari a partir de 2013, per la qual cosa, des de principis de 2012 el Govern ha intensificat l'adopció de mesures perquè el sistema torne a la suficiència d'ingressos.

Així, d'una banda, es va promulgar el Reial Decret Llei 1/2012, de 27 de gener, pel qual es procedix a la suspensió dels procediments de preassignació de retribució i a la supressió dels incentius econòmics per a noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de cogeneració, fonts d'energia renovables i residus, que va suprimir els incentius per a la construcció de les instal·lacions de tecnologies de règim especial, amb caràcter temporal, fins a la solució del problema del dèficit d'ingressos del sistema elèctric.

Posteriorment, el Reial Decret Llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i ingressos dels sectors elèctric i gasista, va introduir una bateria de mesures amb l'objectiu de contribuir a aconseguir la suficiència dels ingressos

per a cobrir els costos del sistema elèctric. Estes mesures es van complementar amb la revisió de peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució d'aplicació als subministraments a partir de l'1 d'abril de 2012, que es va dur a terme per mitjà de l'Orde IET/843/2012, de 25 d'abril, per la qual s'establixen els peatges d'accés a partir de l'1 d'abril de 2012 i determinades tarifes i primes de les instal·lacions de règim especial.

No obstant això, s'ha de tindre en compte la recent aprovació de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, que condicionada per les restriccions pressupostàries deixa en suspens l'aplicació del mecanisme de compensació amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat establert en la disposició addicional primera del Reial Decret Llei 6/2009, de 30 d'abril, conforme al qual es determinen les compensacions pels extracostos de generació dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars. Això suposa, per tant, la incorporació com un nou cost del sistema elèctric de la partida corresponent al 17 per cent del sobrecost de generació dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars l'any 2011.

Esta circumstància, unida a la necessitat del compliment del principi de suficiència dels ingressos obtinguts per a cobrir els costos del sistema elèctric a partir de l'1 de gener de 2013 en la qual incidixen els recents pronunciaments judicials, fa necessària l'adopció amb caràcter urgent de mesures addicionals que equilibren el sistema elèctric i de tal manera que l'obligat ajust siga compartit en este dur context econòmic actual per tots els agents del sistema.

En relació amb els costos de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, el present reial decret llei estableix que les revisions normatives del model retributiu de les centrals de producció en estos sistemes que despleguen el que disposa el Reial Decret Llei 13/2012, de 30 de març, seran aplicables des de l'1 de gener de 2012. A estos efectes, s'avancen algunes d'estes modificacions del model retributiu, incorporant les propostes arrellegades en l'Informe de la Comissió Nacional d'Energia sobre el Sector Energètic Espanyol de 7 de març de 2012, relatives a l'eliminació de la retribució dels gastos de naturalesa recurrent, i a la revisió de la taxa financera de retribució.

D'altra banda, en l'article 17.4 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, s'establix en l'actualitat que si les activitats elèctriques són gravades amb tributs de caràcter autonòmic o local, la quota de les quals s'obté per mitjà de regles no uniformes per al conjunt del territori nacional, al peatge d'accés se li podrà incloure un suplement territorial, que podria ser diferent en cada comunitat autònoma o entitat local. Actualment, la proliferació de diferents tributs sobre les activitats de subministrament elèctric està provocant que les empreses del sector incórreguen en costos diferents en funció del territori en què s'implanten les instal·lacions amb les consegüents distorsions per a la unitat de mercat.

El fet de gravar les diferents activitats elèctriques a escala autonòmica podria implicar que el cost addicional que suposen estos tributs per als subjectes que realitzen les dites activitats es trasllade a tots els consumidors, bé en els costos de les activitats regulades reconeguts en els peatges d'accés o bé a través del preu del mercat lliure. D'esta manera, una decisió d'este tipus adoptada en l'àmbit autonòmic afectaria el conjunt de consumidors en l'àmbit nacional, en termes que no estarien justificats. A fi d'evitar esta situació, es determina per a les comunitats autònomes que graven, directament o indirectament, les activitats o instal·lacions destinades al subministrament elèctric, amb tributs propis o recàrrecs sobre els tributs estatals, l'obligatorietat d'imposar el suplement territorial en els peatges d'accés i en les tarifes d'últim recurs, que haurà de ser abonat pels consumidors ubicats en l'àmbit territorial de la respectiva comunitat autònoma. Per a això, es modifiquen l'apartat 4 de l'article 17 i l'apartat 5 de l'article 18 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre.

El Reial Decret Llei 13/2012, de 30 de març, va minorar la retribució de l'activitat de distribució d'energia elèctrica a partir de l'1 de gener de 2012, com a conseqüència que part dels actius estan ja amortitzats o parcialment amortitzats. En el present reial decret llei, seguint les recomanacions de l'Informe de la Comissió Nacional d'Energia de 7 de març de 2012, es considera oportú adoptar el mateix criteri per a l'activitat de transport, i s'establix que la retribució en concepte d'inversió es farà per a aquells actius en servici no

amortitzats, prenent com a base per a la seua retribució financera el seu valor net. En aplicació d'este nou criteri, es modifica la retribució corresponent a l'any 2012 per a l'activitat de transport a percebre per les empreses que figuren en el Reial Decret Llei 13/2012, de 30 de març.

Adicionalment, per a evitar que els consumidors es veguen sotmesos, abans que les mesures adoptades puguen desplegar la seua plena eficàcia, a noves revisions dels peatges d'accés que després es puguen revelar innecessàries, s'elimina la concreta previsió de revisió trimestral de peatges d'accés per mitjà de la derogació de l'article 2.2 del Reial Decret 1202/2010, de 24 de setembre, pel qual s'establixen els terminis de revisió dels peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica.

Així mateix, es dóna execució a les sentències de 16, 17 i 18 de març de 2011, de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, recaigudes en els recursos contenciosos administratius números 73/2009, 74/2009 i 77/2009 interposats contra la disposició addicional octava, apartat 1, paràgraf 3r, del Reial Decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica, relatiu al tipus d'interés a aplicar als imports pendents del dèficit d'ingressos en les liquidacions de les activitats regulades del sector elèctric generat en 2006.

En l'execució de les dites sentències es partix del supòsit que no s'han de veure afectades les cessions ja realitzades ni el procés de titulització del dèficit del sector elèctric a través del mecanisme previst en la disposició addicional vint-i-una de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i desplegat en el Reial Decret 437/2010, de 9 d'abril, pel qual es desplega la regulació del procés de titulització del dèficit del sistema elèctric.

D'esta manera, s'establix en la present norma l'euríbor a tres mesos del mes de novembre de l'any anterior com a tipus d'interés definitiu a l'efecte del càlcul del preu de cessió al Fons, i es preveu que la diferència que resulte entre el preu de cessió al Fons i la que hauria resultat amb el tipus d'interés que es reconeix en el present reial decret llei, en execució de la sentència del Tribunal Suprem, tinga la consideració de cost liquidable del sistema.

Per a fixar el tipus d'interés de mercat en la present norma s'ha pres la referència del tipus d'interés que s'aplica al dèficit *ex ante* corresponent al desajust d'ingressos de les activitats regulades reconegut en 2007, en el qual s'inclou un diferencial resultant de la subhasta realitzada el 12 de juny de 2008. Este tipus es correspon amb la mitjana de les cotitzacions diàries de l'euríbor a tres mesos de novembre de l'any anterior, més el diferencial que va resultar de la subhasta, 65 punts bàsics.

D'altra banda, en la present norma s'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per a aplicar criteris de progressivitat als peatges d'accés que ha d'aprovar d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric. En la determinació d'estos criteris es tindrà en compte el consum mitjà dels punts de subministrament, sense que es veguen afectats els consumidors vulnerables. Esta mesura pretén donar un senyal de preu energètic als consumidors, a fi que es traduísca en una millora en l'estalvi energètic i en l'eficiència en el consum, i està en línia amb les iniciatives que actualment du a terme en esta matèria la Comissió Europea, que es concreten en una proposta de directiva relativa a l'eficiència energètica que es troba en fase final de tramitació.

Finalment, s'efectuen una sèrie de canvis en la regulació de l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia (IDAE), que va ser creat com a entitat de dret públic en 1985, i posteriorment, d'acord amb l'article 72 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, l'IDAE va adoptar la configuració d'entitat pública empresarial de les previstes en l'article 43.1.b) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

L'actual context econòmic exigix una resposta adequada i coordinada als canvis continus que es produïxen en els escenaris econòmics nacional, europeu i mundial, els quals tenen una influència indubtable i directa en el sector energètic. Les accions immediates que s'exigixen en estes circumstàncies no poden, moltes vegades, ser

adoptades de manera efectiva i ràpida a través d'una estructura departamental, moltes vegades poc flexible; per tant, es requereix un model de gestió més àgil i que s'adapte a este nou entorn econòmic i energètic, en coordinació amb l'actuació del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Per això, es fa necessari dotar l'IDAE de la condició de mitjà propi instrumental i servici tècnic de l'Administració, a l'efecte previst en l'article 24.6 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, per a la realització de tots els treballs que li encomane l'Administració General de l'Estat. A més, per a aconseguir una racionalització del sector públic se n'aclarixen els fins i les funcions, de manera que l'IDAE es configure com un organisme de promoció de la conservació, la diversificació, l'estalvi i l'eficiència energètica, en un moment marcat pels compromisos europeus en esta matèria.

IX

Les disposicions addicionals contenen règims jurídics especials, relacionats amb les matèries objecte de regulació, així com situacions excepcionals que s'aparten de la normativa comuna, com la concessió de beneficis fiscals a la candidatura olímpica de Madrid. Igualment, en matèria energètica el reial decret llei, en les seues disposicions addicionals, aborda la reforma de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE).

El contingut del reial decret llei es completa amb quinze disposicions transitòries, que faciliten l'aplicació temporal del règim jurídic previst per la nova regulació que conté el present reial decret llei; una disposició derogatòria única on s'inclouen les disposicions legals i reglamentàries derogades, i quinze disposicions finals, que a més de complementar el contingut de l'articulat previ, modifiquen el règim retributiu dels convenis educatius per a nivells d'ensenyança no obligatoris i el període màxim a partir del qual s'aplica la garantia pública dels salaris de tramitació, en línia amb les finalitats exposades anteriorment.

En les mesures que s'adopten en el present reial decret llei concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigix l'article 86 de la Constitució Espanyola com a premissa per a recórrer a esta figura del reial decret llei. Com s'ha exposat, l'actual conjuntura econòmica i la inexcusable necessitat de reduir el dèficit públic per a aconseguir l'estabilitat pressupostària fan necessari que les mesures exposades s'aproven amb la màxima urgència, amb total respecte al marc constitucional i al que estableix la Unió Europea.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta de la vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència i dels ministres de Justícia; de Defensa; d'Hisenda i Administracions Públiques; de Foment; d'Educació, Cultura i Esport; d'Ocupació i Seguretat Social; d'Indústria, Energia i Turisme; d'Economia i Competitivitat, i de Sanitat, Servis Socials i Igualtat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 13 de juliol de 2012,

DISPOSE:

TÍTOL I

Mesures de reordenació i racionalització de les administracions públiques

Article 1. *Règim d'incompatibilitats de pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i percepcions semblants.*

1. Les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica establida en ocasió del cessament en qualsevol càrrec, lloc o activitat en el sector públic, són incompatibles amb qualsevol retribució amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques, dels ens, organismes i empreses que en depenguen, o amb càrrec als dels òrgans constitucionals o que resulte de l'aplicació

d'aranzel, així com amb qualsevol retribució que provinga d'una activitat privada, a excepció de les que estipula l'article 10 de la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

A este efecte, es considera també activitat en el sector públic la duta a terme pels membres electius de les Corts Generals, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les corporacions locals, pels alts càrrecs i el personal restant dels òrgans constitucionals i de totes les administracions públiques, incloent-hi l'Administració de Justícia.

2. Les pensions indemnitzatòries, les prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica al cessament seran, així mateix, incompatibles amb la percepció de la pensió de jubilació o retir per drets passius, o per qualsevol règim de seguretat social públic i obligatori.

3. Els qui cessen en els llocs que tinguen establides pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica a què es referixen els apartats 1 i 2 tindran un termini de quinze dies hàbils a comptar des que concórrega la incompatibilitat per a comunicar davant de l'Oficina de Conflictes d'Interessos del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, en el cas del sector públic estatal, o a l'òrgan competent de l'Administració autonòmica o local, la seua opció entre la percepció d'estes o la retribució de l'activitat pública o privada que exercisquen o, si és el cas, la percepció de la pensió de jubilació o retir. L'opció per la retribució pública o privada o per la pensió de jubilació o retir, que es formalitzarà per escrit perquè en quede constància adequadament, implica la renúncia a les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica estipulada en ocasió del cessament.

4. La present disposició té caràcter bàsic, d'acord amb el que disposa l'article 149.1.13a i 156.1 de la Constitució Espanyola.

Article 2. *Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic.*

1. L'any 2012, el personal del sector públic definit en l'article 22.1 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat, veurà reduïdes les seues retribucions en les quanties que li corresponga percebre en el mes de desembre com a conseqüència de la supressió tant de la paga extraordinària com de la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents d'eixe mes.

2. Per a fer efectiu el que disposa l'apartat anterior, s'adoptaran les mesures següents:

2.1 El personal funcionari no percebrà en el mes de desembre les quantitats a què es referix l'article 22.5.2 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012 en concepte de sou i triennis.

Tampoc es percebran les quanties corresponents a la resta dels conceptes retributius que integren tant la paga extraordinària com la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes de desembre. En tal cas, cada administració competent podrà acordar que la reducció s'execute de manera prorratejada entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este real decret llei.

2.2 El personal laboral no percebrà les quantitats en concepte de gratificació extraordinària en ocasió de les festes de Nadal o paga extraordinària o equivalent del mes de desembre de l'any 2012. Esta reducció comprendrà la de tots els conceptes retributius que formen part de la paga esmentada d'acord amb els convenis col·lectius que els siguen aplicables.

L'aplicació directa d'esta mesura es farà en la nòmina del mes de desembre de 2012, sense perjudi que es pugui alterar la distribució definitiva de la reducció en els àmbits corresponents per mitjà de la negociació col·lectiva, i es podrà, en este cas, acordar que

la reducció s'execute de manera prorratejada entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

La reducció retributiva que estableix l'apartat 1 d'este article serà també aplicable al personal laboral d'alta direcció, al personal amb contracte mercantil i al no acollit a conveni col·lectiu que no tinga la consideració d'alt càrrec.

3. La reducció retributiva que contenen els apartats anteriors serà aplicable, així mateix, al personal de les fundacions del sector públic i dels consorcis participats majoritàriament per les administracions que integren el sector públic, així com al del Banc d'Espanya i al personal directiu i a la resta de personal de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social i de les seues entitats i centres mancomunats.

4. Les quantitats derivades de la supressió de la paga extraordinària i de les pagues addicionals de complement específic o pagues addicionals equivalents, d'acord amb el que disposa este article, es destinaran en exercicis futurs a fer aportacions a plans de pensions o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguen la cobertura de la contingència de jubilació, amb subjecció al que estableix la Llei Orgànica 2/2012, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, i en els termes i amb l'abast que es determinen en les corresponents lleis de pressupostos.

5. En aquells casos en què no es dispose expressament en el seu règim retributiu la percepció de pagues extraordinàries o se'n perceben més de dos a l'any, es reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals excloent-ne els incentius al rendiment. Esta reducció es prorratejarà entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

6. El que disposen els apartats anteriors no serà aplicable a aquells empleats públics les retribucions dels quals per jornada completa, excloent-ne els incentius al rendiment, no arriben a ser en còmput anual 1,5 vegades el salari mínim interprofessional establert en el Reial Decret 1888/2011, de 30 de desembre.

7. El present article té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 156.1 de la Constitució.

Article 3. Paga extraordinària i addicional o equivalent del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic estatal.

1. D'acord amb el que disposa l'article 2 d'este reial decret llei, el personal funcionari, estatutari i els membres de les carreres judicial i fiscal inclosos en els articles 26, 28, 29, 30, 31 apartats u i dos, 32 i 35 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, no percebran en el mes de desembre de 2012 cap quantia ni en concepte de paga extraordinària ni, si és el cas, en concepte de paga addicional de complement específic o equivalent.

2. Al personal laboral del sector públic estatal inclòs en l'article 27 de la Llei 2/2012 li serà aplicable el que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'este reial decret llei.

3. Per al personal inclòs en l'article 31, apartat tres, de la Llei 2/2012, l'aplicació del que estableix l'article 2 d'este reial decret llei es durà a terme, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica del Poder Judicial, respecte dels conceptes de sou i triennis, i es minorarà una catorzena part de la quantia anual pels esmentats conceptes i es prorratejarà la dita minoració entre les mensualitats ordinàries i extraordinàries pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Tampoc percebran, en el mes de desembre, les quanties contingudes en l'annex XI de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011, ni les corresponents a l'esmentat mes de desembre de l'apartat segon de l'Acord de Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, publicat per l'Orde 1230/2009, de 18 de maig, del Ministeri de la Presidència.

Al personal inclòs en l'article 31, apartat quatre, li seran aplicables les reduccions establides en el present article d'acord amb la normativa que els siga aplicable.

4. Als membres del Poder Judicial i del Ministeri Fiscal als quals es referix l'apartat cinc de l'article 31 de la Llei 2/2012, en aplicació del que disposa l'article 2 d'este reial decret llei, se'ls reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren en l'esmentat article, incloent-hi la paga corresponent al mes de desembre arreplegada en l'annex X de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2011.

5. L'esmentada minoració es prorratejarà entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

6. El que disposen els apartats anteriors no serà aplicable a aquells empleats públics les retribucions dels quals per jornada completa, excloent-ne els incentius al rendiment, no arriben a ser en còmput anual 1,5 vegades el salari mínim interprofessional establert en el Reial Decret 1888/2011, de 30 de desembre.

Article 4. Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 dels alts càrrecs.

1. Als alts càrrecs del Govern de la Nació, dels seus òrgans consultius, dels membres del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional i del Tribunal de Comptes, les retribucions dels quals no estipulen expressament, entre els seus conceptes retributius, el de paga extraordinària o equivalent, se'ls reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren en els articles 24.1 i 25 de la Llei 2/2012, de 29 d'abril, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012. L'esmentada minoració es prorratejarà entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

2. La reducció establida en l'article 2 d'este reial decret llei serà aplicable als secretaris d'Estat, subsecretaris, directors generals i assimilats, així com als consellers permanents i al secretari general del Consell d'Estat en els mateixos termes que al personal funcionari al servici de l'Administració General de l'Estat.

Al personal inclòs en l'article 24.3 de la Llei 2/2012, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012, se li aplicarà igualment el que estableix l'article 2 del present reial decret llei, i es procedirà a la supressió de la paga extraordinària del mes de desembre o, si no es percep paga extraordinària, a la minoració d'una catorzena part de les seues retribucions anuals totals, i es prorratejarà l'esmentada minoració entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

3. El que disposa este article serà també aplicable al Defensor del Poble.

Article 5. Cotització al Règim General de la Seguretat Social.

Als efectes del càlcul de la base de cotització per totes les contingències dels empleats públics enquadrats en el Règim General de la Seguretat Social les retribucions dels quals siguen objecte de l'ajust previst en este reial decret llei, mentre continue la seua relació laboral o de servici, continuarà sent-los aplicable el que disposa l'article 120.16 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012.

Article 6. Aplicació de l'article 31 de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, al personal laboral del sector públic.

Durant l'any 2012, se suprimix per al personal laboral del sector públic la percepció de la gratificació extraordinària en ocasió de les festes de Nadal continguda en l'article 31 de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, i sense perjuí del que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'este mateix reial decret llei.

Article 7. Modificació de l'article 32 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

S'afig un paràgraf segon a l'article 32 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, amb la redacció següent:

«Article 32. *Negociació col·lectiva, representació i participació del personal laboral.*

(....)

2. Es garantix el compliment dels convenis col·lectius i acords que afecten el personal laboral, excepte quan excepcionalment i per causa greu d'interés públic derivada d'una alteració substancial de les circumstàncies econòmiques, els òrgans de govern de les administracions públiques suspenguen o modifiquen el compliment de convenis col·lectius o acords ja firmats en la mesura estrictament necessària per a salvaguardar l'interés públic.

En este supòsit, les administracions públiques hauran d'informar les organitzacions sindicals de les causes de la suspensió o modificació.»

Article 8. *Modificació dels articles 48 i 50 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i mesures sobre dies addicionals.*

U. Es modifica l'article 48 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, en els termes següents:

«Article 48. *Permisos dels funcionaris públics.*

Els funcionaris públics tindran els permisos següents:

a) Per defunció, accident o malaltia greu d'un familiar dins del primer grau de consanguinitat o afinitat, tres dies hàbils quan el succés es produísca en la mateixa localitat, i cinc dies hàbils quan siga en una localitat diferent.

Quan es tracte de la defunció, accident o malaltia greu d'un familiar dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, el permís serà de dos dies hàbils quan es produísca en la mateixa localitat i de quatre dies hàbils quan siga en una localitat diferent.

b) Per trasllat de domicili sense canvi de residència, un dia.

c) Per a realitzar funcions sindicals o de representació del personal, en els termes que es determine.

d) Per a concórrer a exàmens finals i la resta de proves definitives d'aptitud, durant els dies de la seua celebració.

e) Per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part per les funcionàries embarassades.

f) Per lactància d'un fill menor de dotze mesos tindrà dret a una hora d'absència del treball que podrà dividir en dos fraccions. Este dret es podrà substituir per una reducció de la jornada normal en mitja hora a l'inici i al final de la jornada o en una hora a l'inici o al final de la jornada, amb la mateixa finalitat. Este dret podrà ser exercit indistintament per l'un o l'altre dels progenitors, en cas que els dos treballen.

Igualment, la funcionària podrà sol·licitar la substitució del temps de lactància per un permís retribuït que acumule en jornades completes el temps corresponent.

Este permís s'incrementarà proporcionalment en els casos de part múltiple.

g) Per naixement de fills prematurs o que per qualsevol altra causa hagen de romandre hospitalitzats després del part, la funcionària o el funcionari tindrà dret a absentar-se del treball durant un màxim de dos hores diàries percebent les retribucions íntegres.

Així mateix, tindran dret a reduir la seua jornada de treball fins a un màxim de dos hores, amb la disminució proporcional de les seues retribucions.

h) Per raons de guarda legal, quan el funcionari tinga la cura directa d'algun menor de dotze anys, de persona major que requerisca especial dedicació, o d'una persona amb discapacitat que no exercisca cap activitat retribuïda, tindrà dret a la

reducció de la seua jornada de treball, amb la disminució de les seues retribucions que corresponga.

Tindrà el mateix dret el funcionari que necessite encarregar-se de la cura directa d'un familiar, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, que per raons d'edat, accident o malaltia no puga valdre's per si mateix i que no exercisca cap activitat retribuïda.

i) Per ser necessari atendre la cura d'un familiar de primer grau, el funcionari tindrà dret a sol·licitar una reducció de fins al cinquanta per cent de la jornada laboral, amb caràcter retribuït, per raons de malaltia molt greu i pel termini màxim d'un mes.

Si hi ha més d'un titular d'este dret pel mateix fet causant, el temps de gaudi d'esta reducció es podrà prorratejar entre ells, respectant en tot cas el termini màxim d'un mes.

j) Per temps indispensable per al compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral.

k) Per assumptes particulars, tres dies.

l) Per matrimoni, quinze dies.»

Dos. Es modifica l'article 50 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Vacacions dels funcionaris públics.*

Els funcionaris públics tindran dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguen proporcionalment si el temps de servici durant l'any ha sigut menor.

Als efectes del que estableix el present article, no es consideraran com a dies hàbils els dissabtes, sense perjudici de les adaptacions que s'establisquen per als horaris especials.»

Tres. Des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, queden suspesos i sense efecte els acords, pactes i convenis per al personal funcionari i laboral subscrits per les administracions públiques i els seus organismes i entitats, vinculats o dependents d'estes, que no s'ajusten al que estableix este article; en particular, quant al permís per assumptes particulars, vacances i dies addicionals de lliure disposició o de naturalesa semblant.

Article 9. *Prestació econòmica en la situació d'incapacitat temporal del personal al servici de les administracions públiques, organismes i entitats dependents i òrgans constitucionals.*

1. La prestació econòmica de la situació d'incapacitat temporal del personal al servici de les administracions públiques i òrgans constitucionals es regirà pel que disposa este article.

2. Cada Administració pública, en l'àmbit de les seues competències respectives, podrà complementar les prestacions que perceba el personal funcionari inclòs en el Règim General de la Seguretat Social i el personal laboral al seu servici en les situacions d'incapacitat temporal, d'acord amb els límits següents:

1r. Quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències comunes, durant els tres primers dies, es podrà reconèixer un complement retributiu fins a arribar com a màxim al cinquanta per cent de les retribucions que es percebien en el mes anterior al de produir-se la incapacitat. Des del dia quart fins al vinté, els dos inclosos, el complement que es puga sumar a la prestació econòmica reconeguda per la Seguretat Social haurà de ser tal que, en cap cas, sumades les dos quantitats, se supere el setanta-cinc per cent de les retribucions que corresponien a este personal en el mes anterior al de produir-se la incapacitat. A partir del dia vint-i-u i fins al noranta, els dos inclosos, es podrà reconèixer

la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si és el cas, i de les retribucions complementàries.

2n. Quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències professionals, la prestació reconeguda per la Seguretat Social podrà ser complementada, des del primer dia, fins a aconseguir com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponien a este personal en el mes anterior al de produir-se la incapacitat.

3. Els qui estiguen adscrits als règims especials de seguretat social del mutualisme administratiu en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes percebran el cinquanta per cent tant de les retribucions bàsiques com de complementàries, així com de la prestació de fill a càrrec, si és el cas, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent com a referència les que percebien en el mes immediat anterior al de produir-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vinté dia, els dos inclosos, percebran el setanta-cinc per cent tant de les retribucions bàsiques com de les complementàries, així com de la prestació de fill a càrrec, si és el cas. A partir del dia vint-i-u i fins al noranta, els dos inclosos, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si és el cas, i de les retribucions complementàries. Quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències professionals, la retribució a percebre podrà ser complementada, des del primer dia, fins a aconseguir com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponien a este personal en el mes anterior al de produir-se la incapacitat.

A partir del dia noranta-u, els serà aplicable el subsidi establert en cada règim especial d'acord amb la seua normativa.

4. Els integrants de la carrera judicial i fiscal, del cos de secretaris judicials, així com els funcionaris dels cossos al servici de l'Administració de Justícia compresos en la Llei Orgànica del Poder Judicial, en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes, percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com, si és el cas, la prestació per fill a càrrec, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent com a referència les que percebien en el mes immediat anterior al de produir-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vinté dia, els dos inclosos, percebran el setanta-cinc per cent tant de les retribucions bàsiques com de les complementàries, així com de la prestació de fill a càrrec, si és el cas. A partir del dia vint-i-u i fins al dia noranta, els dos inclosos, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si és el cas, i de les retribucions complementàries.

Quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències professionals, la retribució a percebre podrà ser complementada, des del primer dia, fins a arribar com a màxim a les retribucions que corresponien a este personal en el mes anterior al de produir-se la incapacitat.

A partir del dia noranta-u, serà aplicable el subsidi establert en l'apartat 1.B) de l'article 20 del Reial Decret Legislatiu 3/2000, de 23 de juny.

5. Cada Administració pública podrà determinar, respecte al seu personal, els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es puga establir un complement fins a arribar, com a màxim, al cent per cent de les retribucions de què van gaudir en cada moment. A este efecte, es consideraran en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

Els funcionaris adscrits als règims especials de seguretat social gestionats pel mutualisme administratiu no podran percebre en cap cas una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que corresponga als funcionaris adscrits al Règim General de la Seguretat Social, incloent-hi, si és el cas, els complements que els siguen aplicables a estos últims.

6. Les referències a dies incloses en el present article es consideraran referides a dies naturals.

7. Així mateix, se suspenen els acords, pactes i convenis vigents que contradiguen el que disposa este article.

Article 10. *Reducció de crèdits i permisos sindicals.*

1. En l'àmbit de les administracions públiques i organismes, entitats, universitats, fundacions i societats dependents d'estes, a partir de l'entrada en vigor del present reial decret llei, tots aquells drets sindicals que, amb eixe títol específic o amb qualsevol altra denominació, s'estipulen en els acords per a personal funcionari i estatutari i en els convenis col·lectius i acords per al personal laboral subscrits amb representants o organitzacions sindicals el contingut dels quals excedisca els establits en el Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors; la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de Llibertat Sindical, i la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, relatius a temps retribuït per a realitzar funcions sindicals i de representació, nomenament de delegats sindicals, així com els relatius a dispenses totals d'assistència al treball i la resta de drets sindicals, s'ajustaran de manera estricta al que estableixen les dites normes.

A partir de l'entrada en vigor del present reial decret llei deixaran, per tant, de tindre validesa i produir efectes tots els pactes, acords i convenis col·lectius que s'hagen pogut subscriure en esta matèria i que excedisquen el dit contingut.

Tot això, sense perjudici dels acords que, exclusivament en l'àmbit de les meses generals de negociació, es puguen establir, d'ara en avant, en matèria de modificació en l'obligació o en el règim d'assistència al treball dels representants sindicals a fi que puguen desenrotllar racionalment l'exercici de les seues funcions de representació i negociació o l'adequat desenrotllament dels altres drets sindicals.

2. El que disposa este article serà aplicable l'1 d'octubre de 2012.

Article 11. *Jubilació forçosa del personal funcionari inclòs en el Règim General de la Seguretat Social.*

1. Amb independència de l'edat legal de jubilació forçosa establida en l'apartat 3 de l'article 67 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, l'edat de la jubilació forçosa del personal funcionari inclòs en el Règim General de la Seguretat Social serà, en tot cas, la que estableixen les normes reguladores del dit règim per a l'accés a la pensió de jubilació en la seua modalitat contributiva sense coeficient reductor per raó de l'edat.

Article 12. *Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat.*

1. En compliment del que disposa l'article 39.4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat es constituïran les juntes de personal següents, segons les unitats electorals que a continuació s'indiquen:

a) Una per cada un dels departaments ministerials, incloent-hi els seus organismes autònoms, entitats gestores i servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els servicis provincials de Madrid.

b) Una per a cada agència, ens públic o organisme no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els servicis que tinga a la província de Madrid.

c) Una en cada província i en les ciutats de Ceuta i de Melilla, en la delegació o subdelegació de Govern, en la qual s'inclouran els organismes autònoms, agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, les entitats gestores i els servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i les unitats administratives i els servicis provincials de tots els departaments ministerials en una mateixa província, incloent-hi els funcionaris civils que presten servicis en l'Administració militar.

d) Una per a cada ens o organisme públic no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els servicis que tinga en una mateixa província o en les ciutats de Ceuta i de Melilla.

e) Una per als funcionaris destinats en les missions diplomàtiques en cada país, representacions permanents, oficines consulars i institucions i servicis de l'Administració

de l'Estat en l'estranger. Quan no s'arribe al cens mínim de 50, els funcionaris votaran en els servicis centrals dels departaments ministerials respectius.

f) Una en cada província per al personal al servici de l'Administració de Justícia.

2. En les eleccions a representants del personal laboral constituïran un únic centre de treball:

a) La totalitat de les unitats o establiments de cada departament ministerial, incloent-hi els corresponents als seus organismes autònoms, entitats gestores i servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els seus servicis provincials a Madrid.

b) La totalitat de les unitats o establiments en la província de Madrid de cada una de les agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, organismes o ens públics no inclosos en la lletra anterior.

c) La totalitat de les unitats o establiments al servici de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores, servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006 que radiquen en una mateixa província o en les ciutats de Ceuta i de Melilla.

d) Constituïran, igualment, un únic centre de treball la totalitat dels establiments de cada ens o organisme públic no inclosos en els apartats anteriors radicats en una mateixa província o en les ciutats de Ceuta i de Melilla.

3. El que disposa este article tindrà efectes quan es produïska el venciment dels mandats electorals actualment en vigor.

4. En tot cas, les noves unitats electorals entraran en vigor a partir de l'1 de març de 2015, data en què tots els mandats en vigor o prorrogats s'extingiran com a conseqüència de l'elecció dels nous òrgans de representació, elecció que s'haurà de produir en el termini de 10 mesos des de la data indicada.

Article 13. Creació del registre d'òrgans de representació del personal al servici de les administracions públiques.

1. Les administracions públiques disposaran d'un registre d'òrgans de representació del personal al servici de les administracions públiques i dels seus organismes, agències, universitats i entitats dependents, en el qual seran objecte d'inscripció o anotació, almenys, els actes adoptats en el seu àmbit que afecten la creació, modificació o supressió d'òrgans de representació del personal funcionari, estatutari o laboral, la creació, modificació o supressió de seccions sindicals, els membres d'eixos òrgans i delegats sindicals. Així mateix, seran objecte d'anotació els crèdits horaris, les seues cessions i alliberaments sindicals que deriven de l'aplicació de normes o pactes que afecten l'obligació o el règim d'assistència al treball. La creació dels registres s'ajustarà a la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

2. Es crea, en el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, un Registre d'Òrgans de Representació del Personal al Servici de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes, agències, universitats i entitats dependents.

3. Seran objecte d'inscripció o anotació en este registre els actes adoptats en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat que afecten les matèries següents:

a) Creació, modificació i supressió d'òrgans de representació del personal funcionari, estatutari o laboral: juntes de personal, delegats de personal, comités d'empresa i comités de seguretat i salut.

b) Nombre i identitat dels membres dels esmentats òrgans, així com les variacions que es produïsqen respecte d'ells.

c) Creació, modificació o supressió de seccions sindicals, així com nombre i identitat dels delegats corresponents.

d) Cessions de crèdits horaris legalment o convencionalment establits que donen lloc a la dispensa total o parcial d'assistència al treball.

e) Alliberaments institucionals que deriven, si és el cas, del que disposen normes, pactes o convenis i qualsevol altra modificació en l'obligació o en el règim d'assistència al treball que pugua tindre com a causa el que establixen disposicions legals i convencionals que hi siguen aplicables.

4. Els òrgans administratius competents en cada cas comunicaran al registre les resolucions que adopten en els seus respectius àmbits, en relació amb les matèries indicades en l'apartat anterior, en el termini màxim de tres dies hàbils a comptar de l'endemà de la seua adopció.

En el cas dels delegats sindicals i dels representants del personal funcionari o laboral, caldrà ajustar-se, respectivament, al que disposa la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de Llibertat Sindical, i al que establixen l'Estatut dels Treballadors, l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i la resta de normes que els siguen aplicables. En la resta de casos, les resolucions adoptades no produiran efectes fins a la inscripció en el registre.

5. L'òrgan responsable del registre podrà, motivadament, rebutjar la inscripció o l'anotació d'una resolució quan hi aprecie possibles vicis de legalitat, i ho posarà en coneixement de l'òrgan del qual procedisquen a fi que s'adopten les mesures necessàries.

6. La gestió del mencionat registre s'ajustarà al que disposa la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

7. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques podrà adoptar, en l'àmbit de les seues competències, totes les ordes, instruccions o disposicions que siguen necessàries per al desplegament i l'aplicació del que establix este precepte.

Article 14. Unitats electorals, crèdits horaris i drets sindicals en relació amb el personal laboral que presta servicis en l'exterior al servici de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms.

1. L'establiment d'unitats electorals que afecten el personal laboral en l'exterior serà regulat per l'Estat dins de l'àmbit de les seues competències legislatives.

Els components dels òrgans de representació que siguen elegits comptaran amb un crèdit d'hores mensuals retribuïdes que no podrà en cap cas ser superior a l'escala aplicable als representants del personal laboral que presten servicis en el territori nacional.

La regulació d'altres drets sindicals, permisos o crèdits horaris serà establida, igualment i si és el cas, per l'Estat en l'àmbit de les seues competències legislatives.

2. A partir de l'entrada en vigor del present reial decret llei, s'establix una única circumscripció electoral per al conjunt del personal laboral que presta servicis en l'exterior al servici de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms.

3. Es deixen sense efecte tots els pactes, acords o convenis que hagen pogut establir condicions diferents de les regulades en este article i, en concret i en el que s'hi oposa, l'acord de 3 de desembre de 2007 de la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat sobre condicions de treball per al personal laboral que presta servicis en l'exterior al servici de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms i, en la seua integritat, l'acord adoptat per l'esmentada mesa el 9 de juny de 2011 sobre procediment per a l'elecció d'òrgans de representació del personal laboral de l'Administració General de l'Estat en l'exterior, així com tots els procediments que s'hagen pogut iniciar o estiguen en curs en execució d'este.

4. El que disposa este article produirà els seus efectes des de l'1 d'octubre de 2012.

Article 15. Assignació eficient i avaluació d'efectius en l'Administració de l'Estat.

En l'àmbit de l'Administració de l'Estat i els organismes i ens de dret públic dependents o vinculats a esta, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques adoptarà, en el marc de l'article 69.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, les mesures i les actuacions requerides per a garantir l'assignació eficient i l'optimització dels seus recursos humans. Igualment, es fixaran sistemes objectius que permeten avaluar l'exercici dels empleats.

Per a això, l'esmentat ministeri analitzarà la distribució del personal en els diferents àmbits de l'Administració de l'Estat i s'adoptaran criteris vinculants de mobilitat i assignació de llocs en el dit àmbit, i tindrà la competència per a acordar, si és el cas, els canvis d'adscripció de llocs o redistribució d'efectius que siguen necessaris per a una assignació més eficient i adequada dels recursos humans.

Article 16. *Suspensió de pactes, acords i convenis.*

Se suspenen i queden sense efecte els acords, pactes i convenis per al personal del sector públic definit en l'article 22 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat, subscrits per les administracions públiques i els seus organismes i entitats que continguen clàusules que s'oposen al que disposa el present títol.

TÍTOL II

Mesures en matèria de seguretat social i ocupació

Article 17. *Modificació del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

El text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda modificat en els termes següents:

U. L'apartat 1.1 de l'article 27 queda redactat en els termes següents:

«1. Transcorregut el termini reglamentari establert per al pagament de les quotes a la Seguretat Social sense que s'hagen ingressat i sense perjudici de les especialitats establides per als ajornaments, es meritaren els recàrrecs següents:

1.1 Quan els subjectes responsables del pagament hagen presentat els documents de cotització dins del termini reglamentari, un recàrrec del 20 per 100 del deute si s'abonen les quotes degudes després del venciment d'este termini».

Dos. Es modifiquen els apartats 2 i 3 i s'afeg un nou apartat 4 a l'article 109, en els termes següents:

«2. No es computaran en la base de cotització els conceptes següents:

a) Les dietes i les assignacions per a gastos de viatge, gastos de locomoció, quan corresponguen a desplaçaments del treballador fora del seu centre habitual de treball per a realitzar-lo en un lloc diferent, així com els plusos de transport urbà i de distància per desplaçament del treballador des del seu domicili al centre de treball habitual, amb la quantia i l'abast que s'establisquen reglamentàriament.

b) Les indemnitzacions per defunció i les corresponents a trasllats, suspensions i acomiadaments.

Les indemnitzacions per defunció i les corresponents a trasllats i suspensions estaran exemptes de cotització fins a la quantia màxima establida en norma sectorial o conveni col·lectiu aplicable.

Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador n'estaran exemptes, en la quantia establida amb caràcter obligatori en la Llei de l'Estatut dels Treballadors, en la seua normativa de desplegament o, si és el cas, en la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que es puga considerar com a tal l'establida en virtut de convenis, pactes o contractes.

Quan s'extingisca el contracte de treball amb anterioritat a l'acte de conciliació, n'estaran exemptes les indemnitzacions per acomiadament que no excedisquen la que hauria correspost en cas que este haguera sigut declarat improcedent, i no es tracte d'extincions d'acord mutu en el marc de plans o sistemes col·lectius de baixes incentivades.

Sense perjudi del que disposen els paràgrafs anteriors, en els supòsits d'acomiadament o cessament com a conseqüència d'acomiadaments col·lectius, tramitats de conformitat amb el que disposa l'article 51 de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, o produïts per les causes que estableix la lletra c) de l'article 52 de l'esmentada llei, sempre que en els dos casos es deguen a causes econòmiques, tècniques, organitzatives, de producció o per força major, en quedarà exempta la part d'indemnització percebuda que no supere els límits establits amb caràcter obligatori en l'estatut esmentat per a l'acomiadament improcedent.

c) Les prestacions de la Seguretat Social, així com les seues millores i les assignacions assistencials concedides per les empreses, estes dos últimes en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

d) Les hores extraordinàries, excepte per a la cotització per accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

En el desplegament reglamentari dels apartats a) i c) es procurarà la major homogeneïtat possible amb el que estableix a este efecte l'ordenament tributari en matèria de rendiments de treball personal.

3. Sense perjudi del que estableix l'apartat 2, la quantia màxima exempta de cotització per tots els conceptes que s'hi indiquen no podrà excedir, en el seu conjunt, el límit que es determine reglamentàriament.

4. No obstant el que disposa l'apartat 2.d), el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social podrà establir el còmput de les hores extraordinàries, ja siga amb caràcter general, ja siga per sectors laborals en els quals la prolongació de la jornada siga característica de la seua activitat.»

Tres. La lletra b) de l'article 207 queda redactada com següent:

«b. Tindre cobert el període mínim de cotització a què es referix l'apartat 1 de l'article 210 de la present llei dins dels sis anys anteriors a la situació legal de desocupació o al moment en què va cessar l'obligació de cotitzar.

Per al supòsit que en el moment de la situació legal de desocupació es mantinguen un o més contractes a temps parcial, es tindran en compte exclusivament, només a l'efecte de complir el requisit d'accés a la prestació, els períodes de cotització en els treballs en què s'haja perdut l'ocupació, de manera temporal o definitiva, o s'haja vist reduïda la jornada ordinària de treball.»

Quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 211 queden redactats en els termes següents:

«2. La quantia de la prestació es determinarà aplicant a la base reguladora els percentatges següents: el 70 per 100 durant els cent huitanta primers dies i el 50 per 100 a partir del dia cent huitanta-u.

3. La quantia màxima de la prestació per desocupació serà del 175 per 100 de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, excepte quan el treballador tinga un o més fills a càrrec seu; en este cas, la quantia serà, respectivament, del 200 per 100 o del 225 per 100 de l'esmentat indicador.

La quantia mínima de la prestació per desocupació serà del 107 per 100 o del 80 per 100 de l'indicador públic en rendes d'efectes múltiples, segons que el treballador tinga o no, respectivament, fills a càrrec seu.

En cas de desocupació per pèrdua d'ocupació a temps parcial o a temps complet, les quanties màximes i mínimes de la prestació, establides en els paràgrafs anteriors, es determinaran tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples calculat en funció de la mitjana de les hores treballades durant el període dels últims 180 dies a què es referix l'apartat 1 d'este article, i es ponderarà esta mitjana en relació amb els dies en cada ocupació a temps parcial o complet durant el dit període.

Als efectes del que establix este apartat, es tindrà en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en el moment del naixement del dret incrementat en una sexta part.»

Cinc. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 212 queda redactada com següix:

«a) Durant el període que corresponga per imposició de sanció per infraccions lleus i greus en els termes establits en la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social.

Si, finalitzat el període a què es referix el paràgraf anterior, el beneficiari de prestacions no es troba inscrit com a demandant d'ocupació, la represa de la prestació requerirà que comparega prèviament davant de l'entitat gestora acreditant l'esmentada inscripció.»

Sis. S'inclou en l'article 212 un nou apartat 3, i l'actual apartat 3 passa al 4, que queda redactat en els termes següents:

«3. L'incompliment, per part dels beneficiaris de les prestacions per desocupació, de l'obligació de presentar, en els terminis establits, els documents que els siguen requerits, sempre que estos puguen afectar la conservació del dret a les prestacions, podrà donar lloc que l'entitat gestora adopte les mesures preventives necessàries, per mitjà de la suspensió cautelar de l'abonament de les esmentades prestacions, fins que els dits beneficiaris compareguen davant d'aquella acreditant que complixen els requisits legals establits per al manteniment del dret, que es reprendrà a partir de la data de la compareixença.»

Set. El número 3 de l'apartat 1 i el número 2 de l'apartat 3 de l'article 215 queden redactats en els termes següents:

«1. Seran beneficiaris del subsidi:

3. Els treballadors majors de cinquanta-cinc anys, encara que no tinguen responsabilitats familiars, sempre que es troben en algun dels supòsits establits en els apartats anteriors, hagen cotitzat per desocupació almenys durant sis anys al llarg de la seua vida laboral i acrediten que, en el moment de la sol·licitud, reuneixen tots els requisits, excepte l'edat, per a accedir a qualsevol tipus de pensió contributiva de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.

Per a obtindre el subsidi el treballador haurà de tindre complida l'edat de cinquanta-cinc anys en la data de l'esgotament de la prestació per desocupació o del subsidi per desocupació, o tindre complida eixa edat en el moment de reunir els requisits per a accedir a un subsidi dels supòsits que establixen els apartats anteriors o complir-la durant la seua percepció».

«3. A l'efecte de determinar el requisit de mancança de rendes i, si és el cas, de responsabilitats familiars, a què es referix l'apartat 1 d'este article:

2. Es consideraran com a rendes o ingressos computables qualssevol béns, drets o rendiments derivats del treball, del capital mobiliari o immobiliari, de les activitats econòmiques i els de naturalesa prestacional, excepte les assignacions de la Seguretat Social per fills a càrrec i excepte l'import de les quotes destinades al finançament del conveni especial amb l'Administració de la Seguretat Social. També es consideraran rendes les plusvàlues o guanys patrimonials, així com els rendiments que es puguen deduir de l'import econòmic del patrimoni, aplicant al seu valor el 100 per 100 del tipus d'interés legal dels diners vigent, amb l'excepció de la vivenda habitualment ocupada pel treballador i dels béns les rendes dels quals hagen sigut computades, tot això en els termes que s'establixen reglamentàriament.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, l'import corresponent a la indemnització legal que en cada cas siga procedent per l'extinció del contracte de treball no tindrà la consideració de renda. Això, amb independència que el pagament d'esta s'efectue d'una sola vegada o de manera periòdica.

Les rendes es computaran pel seu rendiment íntegre o brut. El rendiment que procedix de les activitats empresarials, professionals, agrícoles, ramaderes o artístiques es computarà per la diferència entre els ingressos i els gastos necessaris per a la seua obtenció.

Per a acreditar les rendes l'entitat gestora podrà exigir al treballador una declaració d'estes i, si és el cas, l'aportació de còpia de les declaracions tributàries presentades.»

Huit. L'apartat 3 de l'article 216 queda redactat en els termes següents:

«3. En el supòsit establert en l'apartat 1.3 de l'article 215, el subsidi s'estendrà, com a màxim, fins que el treballador assolisca l'edat que li permeta accedir a la pensió contributiva de jubilació, en qualsevol de les seues modalitats.»

Nou. L'apartat 1 de l'article 217 queda redactat en els termes següents:

«1. La quantia del subsidi per desocupació serà igual al 80 per 100 de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment. En el cas de desocupació per pèrdua d'un treball a temps parcial, esta quantia es percebrà en proporció a les hores prèviament treballades en els supòsits que estableixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1.1, i els apartats 1.2 i 1.3 de l'article 215.»

Deu. L'article 218 queda redactat com segueix:

«1. Durant la percepció del subsidi per desocupació per a treballadors de més de cinquanta-cinc anys, l'entitat gestora haurà de cotitzar per la contingència de jubilació.

2. En els casos de percepció del subsidi per desocupació quan es tracta de treballadors fixos discontinus:

a) Si són menors de cinquanta-cinc anys i el beneficiari ha acreditat, als efectes del reconeixement del subsidi, un període d'ocupació cotitzada de cent huitanta dies o més, l'entitat gestora ingressarà les cotitzacions a la Seguretat Social corresponents a la contingència de jubilació durant un període de seixanta dies a partir de la data en què s'origina el dret al subsidi.

b) Si són majors de cinquanta-cinc anys, l'entitat gestora ingressarà les cotitzacions a la Seguretat Social corresponents a la contingència de jubilació durant tota la percepció del subsidi una vegada complida l'edat indicada.

3. A l'efecte de determinar la cotització en els supòsits indicats en els apartats 1 i 2 anteriors, es prendrà com a base de cotització el límit mínim de cotització vigent en cada moment.»

Onze. L'apartat 1 de l'article 221 queda redactat en els termes següents:

«1. La prestació o el subsidi per desocupació seran incompatibles amb el treball per compte propi, encara que la seua realització no implique la inclusió obligatòria en algun dels règims de la Seguretat Social, o amb el treball per compte d'altri, excepte quan este es realitze a temps parcial, i en este cas es deduirà de l'import de la prestació o subsidi la part proporcional al temps treballat.

La deducció en l'import de la prestació o subsidi a què es referix el paràgraf anterior es farà tant quan el treballador perceba la prestació o el subsidi per desocupació com a conseqüència de la pèrdua d'un treball a temps complet o parcial i obtinga un nou treball a temps parcial, com quan realitze dos contractes a temps parcial i en perda un, si bé en este supòsit la base reguladora de la prestació

per desocupació serà la mitjana de les bases per les quals s'haja cotitzat per esta contingència en els dos treballs durant els 180 dies del període a què es referix l'apartat 1 de l'article 210, i les quanties màxima i mínima a què es referix l'article 211 es determinaran tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples en funció de les hores treballades en els dos treballs.»

Dotze. L'article 229 queda redactat com següix:

«Sense perjudi de les facultats dels servicis competents quant a inspecció i control amb vista a la sanció de les infraccions que es puguen cometre en la percepció de les prestacions per desocupació, correspon a l'entitat gestora controlar el compliment del que estableix el present títol i comprovar les situacions de frau que es puguen cometre.

Amb esta finalitat, l'entitat gestora podrà suspendre l'abonament de les prestacions per desocupació quan s'aprecien indicis suficients de frau en el curs de les investigacions fetes pels òrgans competents en matèria de lluita contra el frau.»

Tretze. Les lletres b) i i) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 231 queden redactats en els termes següents:

«b) Proporcionar la documentació i informació que reglamentàriament es determinen als efectes del reconeixement, de la suspensió, l'extinció o represa del dret a les prestacions i comunicar als servicis públics d'ocupació autonòmics i al Servici Públic d'Ocupació Estatal el domicili i, si és el cas, el canvi del domicili, facilitat als efectes de notificacions, en el moment en què este es produísca.

Sense perjudi de tot això, quan no quede garantida la recepció de les comunicacions en el domicili facilitat pel sol·licitant o beneficiari de les prestacions, este estarà obligat a proporcionar als servicis públics d'ocupació autonòmics i al Servici Públic d'Ocupació Estatal les dades que calguen perquè la comunicació es puga dur a terme per mitjans electrònics.»

«i) Buscar activament ocupació, participar en accions de millora de l'ocupabilitat que determinen els servicis públics d'ocupació competents, si és el cas, dins d'un itinerari d'inserció.

Els beneficiaris de prestacions acreditaran davant del Servici Públic d'Ocupació Estatal i els servicis públics d'ocupació autonòmics, quan siguen instats per a això, les actuacions que han efectuat dirigides a la busca activa d'ocupació, a la seua reinserció laboral o a la millora de la seua ocupabilitat. Esta acreditació es farà en la forma en què estos organismes determinen en el marc de la col·laboració mútua. La no-acreditació tindrà la consideració d'incompliment del compromís d'activitat.

Sense perjudi d'acreditar la busca activa d'ocupació, la participació en les accions de millora de l'ocupabilitat que es corresponguen amb la seua professió habitual o les seues aptituds formatives segons allò que s'ha determinat en l'itinerari d'inserció serà voluntària per als beneficiaris de prestacions contributives durant els trenta primers dies de percepció, i la no-participació en estes no comportarà efectes sancionadors.»

«2. Als efectes establits en este títol, es considerarà compromís d'activitat el que adquirisca el sol·licitant o beneficiari de les prestacions de buscar activament ocupació, acceptar una col·locació adequada i participar en accions específiques de motivació, informació, orientació, formació, reconversió o inserció professional per a incrementar la seua ocupabilitat, així com de complir les restants obligacions que estableix este article.

El Servici Públic d'Ocupació Estatal i els servicis públics d'ocupació autonòmics requeriran als beneficiaris de prestacions per desocupació que acrediten davant d'aquells, en la forma que determinen en el marc de la col·laboració mútua, la realització d'actuacions dirigides a la seua reinserció laboral o a la millora de la seua ocupabilitat. La no-acreditació tindrà la consideració d'incompliment del compromís d'activitat.

Per a l'aplicació del que estableixen els paràgrafs anteriors el servei públic d'ocupació competent tindrà en compte la condició de víctima de violència de gènere, als efectes de temperar, en cas necessari, el compliment de les obligacions que es deriven del compromís subscrit».

Article 18. *Modificació de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació.*

L'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació, es modifica de la manera següent:

«4. Els beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació inscrits en els serveis públics d'ocupació, una vegada hagen subscrit el compromís d'activitat, hauran de participar en les polítiques actives d'ocupació que es determinen en l'itinerari d'inserció, sense perjudi del que disposa l'últim paràgraf de l'article 231.1 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social. Les administracions públiques competents verificaran el compliment de les obligacions derivades de la inscripció com a demandants d'ocupació i de la subscripció del compromís d'activitat dels beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació, i s'hauran de comunicar els incompliments d'estes obligacions al Servei Públic d'Ocupació Estatal en el moment en què es produïsquen o es coneguen. Esta comunicació es podrà dur a terme per mitjans electrònics i serà document suficient perquè el Servei Públic d'Ocupació Estatal inicié el procediment sancionador que corresponga.»

Article 19. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

Es modifica en els termes següents l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març:

U. L'apartat 1 queda redactat en els termes següents:

«1. El Fons de Garantia Salarial, organisme autònom adscrit al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, abonarà als treballadors l'import dels salaris pendents de pagament a causa d'insolvència o concurs de l'empresari.

Als efectes anteriors, es considerarà salari la quantitat reconeguda com a tal en acte de conciliació o en resolució judicial per tots els conceptes a què es referix l'article 26.1, així com els salaris de tramitació en els supòsits en què legalment siguen procedents, sense que pugui el Fons abonar, per un concepte o un altre, conjuntament o separadament, un import superior a la quantitat resultant de multiplicar el doble del salari mínim interprofessional diari, incloent-hi la part proporcional de les pagues extraordinàries, pel nombre de dies de salari pendent de pagament, amb un màxim de cent vint dies.»

Dos. L'apartat 2 queda redactat en els termes següents:

«2. El Fons de Garantia Salarial, en els casos de l'apartat anterior, abonarà indemnitzacions reconegudes com a conseqüència de sentència, interlocutòria, acte de conciliació judicial o resolució administrativa a favor dels treballadors a causa d'acomiadament o extinció dels contractes d'acord amb els articles 50, 51 i 52 d'esta llei, i d'extinció de contractes conformement amb l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, així com les indemnitzacions per extinció de contractes temporals o de duració determinada en els casos que legalment siguen procedents. En tots els casos amb el límit màxim d'una anualitat, sense que el salari diari, base del càlcul, pugui excedir el doble del salari mínim interprofessional, incloent-hi la part proporcional de les pagues extraordinàries.

L'import de la indemnització, només als efectes d'abonament pel Fons de Garantia Salarial per als casos d'acomiadament o extinció dels contractes

conformement amb l'article 50 d'esta llei, es calcularà sobre la base de trenta dies per any de servici, amb el límit fixat en el paràgraf anterior.»

Tres. La regla segona de l'apartat 3 queda redactada en els termes següents:

«Segona. Les indemnitzacions a abonar amb càrrec al FOGASA, amb independència del que es pugua pactar en el procés concursal, es calcularan sobre la base de vint dies per any de servici, amb el límit màxim d'una anualitat, sense que el salari diari, base del càlcul, pugua excedir el doble del salari mínim interprofessional, incloent-hi la part proporcional de les pagues extraordinàries.»

Article 20. *Modificació del text refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

El text refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda redactat de la manera següent:

U. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 17 queda redactada en els termes següents:

«1. Lleus.

a) No comparéixer, després d'un requeriment, davant dels servicis públics d'ocupació o les agències de col·locació quan exercisquen activitats en l'àmbit de la col·laboració amb aquells i s'arregue així en el conveni de col·laboració, o no renovar la demanda d'ocupació en la forma i en les dates que es determinen en el document de renovació de la demanda, excepte per una causa justificada.

Les citacions o comunicacions fetes pel Servici Públic d'Ocupació Estatal i els servicis públics d'ocupació autonòmics per mitjans electrònics per al compliment del compromís d'activitat es consideraran vàlides, als efectes de notificació, sempre que els sol·licitants o beneficiaris de les prestacions per desocupació hagen expressat prèviament el seu consentiment»

Dos. S'afig un nou paràgraf a la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 24 amb la redacció següent:

«Les citacions o comunicacions fetes pel Servici Públic d'Ocupació Estatal i els servicis públics d'ocupació autonòmics per mitjans electrònics per al compliment del compromís d'activitat es consideraran vàlides, als efectes de notificació, sempre que els sol·licitants o beneficiaris de les prestacions per desocupació hagen expressat prèviament el seu consentiment».

Tres. S'afig una nova lletra d) a l'apartat 3 de l'article 24 amb la redacció següent:

«d) No facilitar al Servici Públic d'Ocupació Estatal i als servicis públics d'ocupació autonòmics la informació necessària per a garantir la recepció de notificacions i comunicacions.»

Quatre. S'afig una nova lletra e) a l'apartat 1 de l'article 47, que queda redactada en els termes següents:

«e) A este efecte, es consideraran beneficiaris de prestacions per desocupació els treballadors desocupats durant el termini de sol·licitud de les pròrrogues del subsidi per desocupació establida en l'article 219.4 de la Llei General de la Seguretat Social, així com durant la suspensió cautelar o definitiva de la prestació o del subsidi per desocupació com a conseqüència d'un procediment sancionador o del que establix l'article 212.3. de la llei esmentada.»

Article 21. *Es modifica el Reial Decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a desocupats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per a trobar ocupació.*

El Reial Decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a desocupats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per a trobar ocupació, es modifica en els termes següents:

U. S'afigen dos paràgrafs a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 2, que queden redactats en els termes següents:

«Durant la inscripció com a demandant d'ocupació a què es referix el paràgraf anterior s'haurà de buscar ocupació activament, sense haver rebutjat cap oferta d'ocupació adequada ni haver-se negat a participar, excepte per una causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals o altres per a incrementar l'ocupabilitat. L'eixida a l'estranger, per qualsevol motiu o duració, interromp la inscripció com a demandant d'ocupació a este efecte.

En els supòsits en què s'interrompa la demanda d'ocupació, s'exigirà un període de 12 mesos ininterromput des de la nova inscripció».

Dos. La lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2 queda redactada en els termes següents:

«c) Haver extingit la prestació per desocupació de nivell contributiu o el subsidi per desocupació de nivell assistencial establits en el títol tercer del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, excepte quan l'extinció s'haja produït per imposició de sanció, i no tindre dret a la protecció per eixa contingència.

Este requisit no s'exigirà en els supòsits que establixen les lletres b) i c) de l'apartat 2 d'este article».

TÍTOL III

Mesures de racionalització del sistema de dependència

Article 22. *Modificació de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència.*

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les persones en situació de dependència i, si és el cas, els seus familiars o els qui els representen, així com els centres d'assistència, estaran obligats a subministrar tota la informació i dades que els siguen requerides per les administracions competents per a la valoració del seu grau de dependència, a comunicar tot tipus d'ajudes personalitzades que reben, a aplicar les prestacions econòmiques a les finalitats per a les quals van ser atorgades i a qualsevol altra obligació prevista en la legislació vigent».

Dos. Se'n modifiquen la rúbrica i l'apartat 1, se suprimeix l'últim incís de l'apartat 2 i s'afig un nou apartat 3 en l'article 8, amb la redacció següent:

«Article 8. *Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.*

1. Es crea el Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència com un instrument de cooperació per a l'articulació dels servicis socials i la promoció de l'autonomia i atenció a les persones en situació de dependència.

Este consell estarà adscrit al Ministeri de Sanitat, Servicis Socials i Igualtat, a través de la Secretaria d'Estat de Servicis Socials i Igualtat, i estarà constituït per la persona titular del Ministeri, que el presidirà, i pels consellers competents en matèria de servicis socials i de dependència de cada una de les comunitats autònomes, un dels quals en serà vicepresident. Addicionalment, quan la matèria dels assumptes a tractar ho requerisca, podran incorporar-se al Consell altres representants de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes, com a assessors especialistes, amb veu però sense vot. En la composició del Consell Territorial tindran majoria els representants de les comunitats autònomes.

3. Així mateix, correspon al Consell Territorial aconseguir la màxima coherència en la determinació i aplicació de les diverses polítiques socials exercides per l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per mitjà de l'intercanvi de punts de vista i l'examen en comú dels problemes que puguen plantejar-se i de les accions projectades per a afrontar-los i resoldre'ls.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Govern, oït el Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, determinarà el nivell mínim de protecció garantit per a cada un dels beneficiaris del Sistema, segons el grau de la seua dependència, com a condició bàsica de garantia del dret a la promoció de l'autonomia personal i atenció a la situació de dependència. L'assignació del nivell mínim entre les comunitats autònomes es realitzarà considerant el nombre de beneficiaris, el grau de dependència i la prestació reconeguda.»

Quatre. Es modifica l'apartat 6 de l'article 14, que tindrà la redacció següent:

«6. La prioritat en l'accés als servicis estarà determinada pel grau de dependència i, al mateix grau, per la capacitat econòmica del sol·licitant. Fins que la xarxa de servicis estiga totalment implantada, les persones en situació de dependència que no puguen accedir als servicis per aplicació del règim de prioritat assenyalat tindran dret a la prestació econòmica vinculada al servici prevista en l'article 17 d'esta llei.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 17, que tindrà la redacció següent:

«1. La prestació econòmica, que tindrà caràcter periòdic, es reconeixerà, en els termes que s'establisquen, únicament quan no siga possible l'accés a un servici públic o concertat d'atenció i cura, segons el grau de dependència i de la capacitat econòmica del beneficiari, d'acord amb el que preveu el conveni celebrat entre l'Administració General de l'Estat i la corresponent comunitat autònoma.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«2. Amb l'acord previ del Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència s'establiran les condicions d'accés a esta prestació, en funció del grau reconegut a la persona en situació de dependència i de la seua capacitat econòmica.»

Set. Se'n modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Prestació econòmica d'assistència personal.*

La prestació econòmica d'assistència personal té com a finalitat la promoció de l'autonomia de les persones en situació de dependència, en qualsevol dels seus graus. L'objectiu és contribuir a la contractació d'una assistència personal, durant un nombre d'hores, que facilite al beneficiari l'accés a l'educació i al treball, així com una vida més autònoma en l'exercici de les activitats bàsiques de la vida diària. Amb l'acord previ del Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a

l'Autonomia i Atenció a la Dependència s'establiran les condicions específiques d'accés a esta prestació.»

Huit. Se'n modifica l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Servici d'ajuda a domicili.*

El servici d'ajuda a domicili el constituïx el conjunt d'actuacions dutes a terme en el domicili de les persones en situació de dependència a fi d'atendre les seues necessitats de la vida diària prestades per entitats o empreses acreditades per a esta funció, i podran ser els següents:

- a) Servicis relacionats amb l'atenció personal en la realització de les activitats de la vida diària.
- b) Servicis relacionats amb l'atenció de les necessitats domèstiques o de la llar: neteja, llavat, cuina o altres. Estos servicis només podran prestar-se conjuntament amb els assenyalats en l'apartat anterior.»

Nou. S'introduïx una secció 4a en el capítol II del títol I, amb el contingut següent:

«SECCIÓ 4a. *Incompatibilitat de les prestacions*

Article 25 bis. *Règim d'incompatibilitat de les prestacions.*

1. Les prestacions econòmiques seran incompatibles entre si i amb els servicis del catàleg establits en l'article 15, excepte amb els servicis de prevenció de les situacions de dependència, de promoció de l'autonomia personal i de teleassistència.

2. Els servicis seran incompatibles entre si, a excepció del servici de teleassistència, que serà compatible amb el servici de prevenció de les situacions de dependència, de promoció de l'autonomia personal, d'ajuda a domicili i de centre de dia i de nit.

No obstant això, les administracions públiques competents podran establir la compatibilitat entre prestacions per a suport, cures i atenció que faciliten la permanència en el domicili a la persona en situació de dependència, de manera que la suma d'estes prestacions no siga superior, en el seu conjunt, a les intensitats màximes reconegudes al seu grau de dependència. Als efectes de l'assignació del nivell mínim establert en l'article 9, estes prestacions tindran la consideració d'una única prestació.»

Deu. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 26 i, en conseqüència, l'apartat 3 es renumera com a apartat 2, que tindrà la redacció següent:

«2. Els intervals per a la determinació dels graus s'establiran en el barem a què es referix l'article següent».

Onze. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 27, que tindran la redacció següent:

«1. Les comunitats autònomes determinaran els òrgans de valoració de la situació de dependència, que emetran un dictamen sobre el grau de dependència amb especificació de les cures que la persona pugua requerir. El Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència haurà d'acordar uns criteris comuns de composició i actuació dels òrgans de valoració de les comunitats autònomes que, en tot cas, tindran caràcter públic.

2. Els graus de dependència, als efectes de la seua valoració, es determinaran per mitjà de l'aplicació del barem que s'acorde en el Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència perquè siga aprovat

pel Govern mitjançant un reial decret. Este barem tindrà entre els seus referents la Classificació Internacional del Funcionament, la Discapacitat i la Salut (CIF), adoptada per l'Organització Mundial de la Salut. No serà possible determinar el grau de dependència per mitjà d'altres procediments diferents dels establits per este barem.

3. El barem establirà els criteris objectius de valoració del grau d'autonomia de la persona, de la seua capacitat per a fer les diferents activitats de la vida diària, els intervals de puntuació per a cada un dels graus de dependència i el protocol amb els procediments i tècniques a seguir per a la valoració de les aptituds observades, si és el cas.»

Dotze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 28, que tindrà la redacció següent:

«3. La resolució a què es referix l'apartat anterior determinarà els servicis o prestacions que corresponen al sol·licitant segons el grau de dependència.»

Tretze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 29, que tindrà la redacció següent:

«1. En el marc del procediment de reconeixement de la situació de dependència i les prestacions corresponents, els servicis socials corresponents del sistema públic establiran un programa individual d'atenció en què es determinaran les modalitats d'intervenció més adequades a les seues necessitats entre els servicis i prestacions econòmiques previstos en la resolució per al seu grau, amb la participació, prèvia consulta i, si és el cas, elecció entre les alternatives proposades per part del beneficiari i, si és el cas, de la seua família o entitats tutelars que el representen.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, la determinació de la prestació econòmica per cures en l'entorn familiar correspondrà a l'administració competent, a proposta dels servicis socials».

Catorze. Es modifiquen la rúbrica i l'apartat 1 de l'article 30, que queden redactats de la manera següent:

«Article 30. *Revisió del grau de dependència i de la prestació reconeguda.*

1. El grau de dependència serà revisable, a instància de l'interessat, dels seus representants o d'ofici per les administracions públiques competents, per alguna de les causes següents:

- a) Millora o empitjorament de la situació de dependència.
- b) Error de diagnòstic o en l'aplicació del corresponent barem.»

Quinze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 38, que queda redactat en els termes següents:

«3. A través de la dita xarxa de comunicacions s'intercanviarà informació sobre les infraestructures del sistema, la situació, grau de dependència i prestació reconeguda als beneficiaris, així com qualsevol altra de derivada de les necessitats d'informació en el Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.»

Setze. Se'n modifica la disposició adicional novena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició adicional novena. *Efectivitat del reconeixement de les situacions vigents de gran invalidesa i de necessitat d'ajuda de tercera persona.*

Els qui tinguen reconeguda la pensió de gran invalidesa o la necessitat d'assistència de tercera persona segons el Reial Decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de minusvalidesa, tindran reconegut el requisit de trobar-se en situació de

dependència en el grau que es dispose en el desplegament reglamentari d'esta llei.»

Dèsset. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de la disposició final primera, que queden redactats en els termes següents:

«1. L'efectivitat del dret a les prestacions de dependència incloses en la present llei s'exercirà progressivament, de manera gradual, i es farà d'acord amb el calendari següent a partir de l'1 de gener de 2007:

El primer any als qui siguen valorats en el grau III de gran dependència, nivells 1 i 2.

En el segon i tercer any als qui siguen valorats en el grau II de dependència severa, nivell 2.

En el tercer i quart any als qui siguen valorats en el grau II de dependència severa, nivell 1.

El quint any, que finalitza el 31 de desembre de 2011, als qui siguen valorats en el grau I de dependència moderada, nivell 2, i se'ls haja reconegut la concreta prestació.

A partir de l'1 de juliol de 2015 a la resta dels qui van ser valorats en el grau I de dependència moderada, nivell 2.

A partir de l'1 de juliol de 2015 als qui hagen sigut valorats en el grau I, nivell 1, o siguen valorats en el grau I de dependència moderada.»

«3. El dret d'accés a les prestacions derivades del reconeixement de la situació de dependència es generarà des de la data de la resolució de reconeixement de les prestacions o, si és el cas, des del transcurs del termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud sense haver-se dictat i notificat resolució expressa de reconeixement de la prestació, excepte quan es tracte de les prestacions econòmiques previstes en l'article 18, que quedaran subjectes a un termini suspensiu màxim de dos anys a comptar, segons siga procedent, des de les dates indicades anteriorment, termini que s'interrompra en el moment en què l'interessat comence a percebre la dita prestació.»

TÍTOL IV

Mesures fiscals

Article 23. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

Amb efectes des de l'1 de setembre de 2012 s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit:

U. Es modifica el número 1r de l'apartat dos de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«1r. Les execucions d'obra que tinguen com a objecte la construcció o rehabilitació d'una edificació, en el sentit de l'article 6 d'esta llei, quan l'empresari que execute l'obra aporte una part dels materials utilitzats, sempre que el cost d'estos siga superior al 40 per 100 de la base imposable».

Dos. Es modifica l'apartat u de l'article 90, que queda redactat de la manera següent:

«Article 90. *Tipus impositiu general.*

U. L'impost s'exigirà al tipus del 21 per cent, excepte pel que fa al que es disposa en l'article següent.»

Tres. Se'n modifica l'article 91, que queda redactat de la manera següent:

«Article 91. *Tipus impositius reduïts.*

U. S'aplicarà el tipus del 10 per cent a les operacions següents:

1. Les entregues, adquisicions intracomunitàries o importacions dels béns que s'indiquen a continuació:

1r. Les substàncies o productes, siga quin siga el seu origen, que, per les seues característiques, aplicacions, components, preparació i estat de conservació, siguen susceptibles de ser habitualment i idòniament utilitzats per a la nutrició humana o animal, d'acord amb el que estableixen el codi alimentari i les disposicions dictades per al seu desplegament, excepte les begudes alcohòliques.

Es considera com a beguda alcohòlica tot líquid apte per al consum humà per ingestió que continga alcohol etílic.

Als efectes d'este número no tindran la consideració d'aliment el tabac ni les substàncies no aptes per al consum humà o animal en el mateix estat en què siguen objecte d'entrega, adquisició intracomunitària o importació.

2n. Els animals, vegetals i els altres productes susceptibles de ser utilitzats habitualment i idòniament per a l'obtenció dels productes a què es referix el número anterior, directament o mesclats amb altres d'origen diferent.

Es comprenen en este número els animals destinats al seu engreixament abans de ser utilitzats en el consum humà o animal i els animals reproductors d'estos o d'aquells als quals es referix el paràgraf anterior.

3r. Els béns següents quan per les seues característiques objectives, envasament, presentació i estat de conservació siguen susceptibles de ser utilitzats directament, habitualment i idòniament en la realització d'activitats agrícoles, forestals o ramaderes: llavors i materials d'origen exclusivament animal o vegetal susceptibles d'originar la reproducció d'animals o vegetals; fertilitzants, residus orgànics, correctors i esmenes, herbicides, plaguicides d'ús fitosanitari o ramader; els plàstics per a cultius en encoixinat, en túnel o en hivernacle i les bosses de paper per a la protecció de les fruites abans de la seua recol·lecció.

4t. Les aigües aptes per a l'alimentació humana o animal o per al reg, fins i tot en estat sòlid.

5t. Els medicaments per a ús animal, així com les substàncies medicinals susceptibles de ser utilitzades habitualment i idòniament en l'obtenció d'estos.

6t. Els aparells i complements, incloent-hi les ulleres graduades i les lentilles que, per les seues característiques objectives, siguen susceptibles de destinar-se essencialment o principalment a suplir les deficiències físiques de l'home o dels animals, incloent-hi les limitadores de la seua mobilitat i comunicació.

Els productes sanitaris, material, equips o instrumental que, objectivament considerats, només es puguen utilitzar per a previndre, diagnosticar, tractar, alleujar o curar malalties de l'home o dels animals.

No s'inclouen en este número els cosmètics ni els productes d'higiene personal, llevat de compreses, tampons i protectors íntims.

7m. Els edificis o parts d'estos aptes per a ser usats com a vivendes, incloent-hi les places de garatge, amb un màxim de dos unitats, i annexos situats en estos edificis que es transmeten conjuntament.

Pel que fa a esta llei, no tindran la consideració d'annexos a vivendes els locals de negoci, encara que es transmeten conjuntament amb els edificis o part d'estos destinats a vivendes.

No es consideraran edificis aptes per a ser utilitzats com a vivendes les edificacions destinades a la seua demolició a què es referix l'article 20, apartat u, número 22., part A), lletra c) d'esta llei.

8u. Les llavors, bulbs, esqueixos i altres productes d'origen exclusivament vegetal susceptibles de ser utilitzats en l'obtenció de flors i plantes vives.

2. Les prestacions de servicis següents:

1r. Els transports de viatgers i els seus equipatges.

2n. Els servicis d'hostaleria, acampament i balneari, els de restaurants i, en general, el subministrament de menjars i begudes per a consumir en l'acte, fins i tot si es confeccionen previ encàrrec del destinatari.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els servicis mixtos d'hostaleria, espectacles, discoteques, sales de festa, barbacoes o altres d'anàlegs.

3r. Les efectuades a favor de titulars d'explotacions agrícoles, forestals o ramaderes, necessàries per al desenrotllament d'estes, que s'indiquen a continuació: plantació, sembra, empelt, adob, cultiu i recol·lecció; embalatge i condicionament dels productes, incloent-hi l'assecatge, neteja, pelada, eclofollament, trossejament, ensitjament, emmagatzematge i desinfecció dels productes; cria, guarda i engreixament d'animals; anivellació, explanació o abancament de terres de cultiu; assistència tècnica; l'eliminació de plantes i animals danyosos i la fumigació de plantacions i terrenys; drenatge; tala, tria, estellat i escorçament d'arbres i neteja de boscos, i servicis veterinaris.

El que es disposa en el paràgraf anterior no serà aplicable en cap cas a les cessions d'ús o gaudi o arrendament de béns.

Igualment s'aplicarà este tipus impositiu a les prestacions de servicis realitzades per les cooperatives agràries als seus socis com a conseqüència de la seua activitat cooperativitzada i en compliment del seu objecte social, incloent-hi la utilització pels socis de la maquinària en comú.

4t. Els servicis de neteja de vies públiques, parcs i jardins públiques.

5t. Els servicis de recollida, emmagatzematge, transport, valoració o eliminació de residus, neteja de claveguerams públiques i desratització d'estos i la recollida o tractament de les aigües residuals.

Es comprenen en el paràgraf anterior els servicis de cessió, instal·lació i manteniment de recipients normalitzats utilitzats en la recollida de residus.

S'inclouen també en este número els servicis de recollida o tractament d'abocaments en aigües interiors o marítimes.

6t. L'entrada a biblioteques, arxius i centres de documentació i museus, galeries d'art i pinacoteques.

7m. Les prestacions de servicis a què es referix el número 8u de l'apartat u de l'article 20 d'esta llei quan no estiguen exemptes d'acord amb el dit precepte ni els siga aplicable el tipus impositiu establert en el número 3r de l'apartat dos.2 d'este article.

8u. Els espectacles esportius de caràcter aficionat.

9é. Les exposicions i fires de caràcter comercial.

10é. Les execucions d'obra de renovació i reparació realitzades en edificis o parts d'estos destinats a vivendes, quan es complisquen els requisits següents:

a) Que el destinatari siga persona física, no actue com a empresari o professional i utilitze la vivenda a què es referixen les obres per al seu ús particular.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, també es comprendran en este número les esmentades execucions d'obra quan el seu destinatari siga una comunitat de propietaris.

b) Que la construcció o rehabilitació de la vivenda a què es referixen les obres haja conclòs almenys dos anys abans de l'inici d'estes últimes.

c) Que la persona que duga a terme les obres no aporte materials per a la seua execució o, en cas que n'aporte, el seu cost no excedisca el 40 per cent de la base imposable de l'operació.

11é. Els arrendaments amb opció de compra d'edificis o parts d'estos destinats exclusivament a vivendes, incloent-hi les places de garatge, amb un màxim de dos unitats, i annexos d'estos que s'arrenden conjuntament.

12é. La cessió dels drets d'aprofitament per torn d'edificis, conjunts immobiliaris o sectors d'estos arquitectònicament diferenciats quan l'immoble tinga, almenys, deu allotjaments, d'acord amb el que estableix la normativa reguladora d'estos servicis.

3. Les operacions següents:

1r. Les execucions d'obres, amb aportació de materials o sense, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista que tinguen com a objecte la construcció o rehabilitació d'edificacions o parts d'estes destinades principalment a vivendes, incloent-hi els locals, annexos, garatges, instal·lacions i servicis complementaris situats en estos.

Es consideraran destinades principalment a vivendes les edificacions en què almenys el 50 per cent de la superfície construïda es destine a la dita utilització.

2n. Les vendes amb instal·lació d'armaris de cuina i de bany i d'armaris de paret per a les edificacions a què es referix el número 1r anterior, que siguen realitzades com a conseqüència de contractes directament formalitzats amb el promotor de la construcció o rehabilitació de les dites edificacions.

3r. Les execucions d'obra, amb aportació de materials o sense, conseqüència de contractes directament formalitzats entre les comunitats de propietaris de les edificacions o parts d'estes a què es referix el número 1r anterior i el contractista que tinguen com a objecte la construcció de garatges complementaris de les dites edificacions, sempre que estes execucions d'obra es facen en terrenys o locals que siguen elements comuns de les dites comunitats i el nombre de places de garatge a adjudicar a cada un dels propietaris no siga superior a dos unitats.

Dos. S'aplicarà el tipus del 4 per cent a les operacions següents:

1. Les entregues, adquisicions intracomunitàries o importacions dels béns que s'indiquen a continuació:

1r. Els productes següents:

a) El pa comú, així com la massa de pa comú congelada i el pa comú congelat destinats exclusivament a l'elaboració del pa comú.

b) Les farines panificables.

c) Els següents tipus de llet produïda per qualsevol espècie animal: natural, certificada, pasteuritzada, concentrada, desnatada, esterilitzada, UHT, evaporada i en pols.

d) Els formatges.

e) Els ous.

f) Les fruites, verdures, hortalisses, llegums, tubèrculs i cereals, que tinguen la condició de productes naturals d'acord amb el Codi Alimentari i les disposicions dictades per al seu desplegament.

2n. Els llibres, periòdics i revistes que no continguen únicament o fonamentalment publicitat, així com els elements complementaris que s'entreguen conjuntament amb estos béns per mitjà de preu únic.

Es comprendran en este número les execucions d'obra que tinguen com a resultat immediat l'obtenció d'un llibre, periòdic o revista, en plec o en continu, d'un fotolit d'estos béns o que consistisquen en l'enquadernació d'estos.

A este efecte, tindran la consideració d'elements complementaris les cintes magnetofòniques, discos, videocassetes i altres suports sonors o videomagnètics semblants que constituïsquen una unitat funcional amb el llibre, periòdic o revista, perfeccionant o completant el seu contingut, i que es venguen amb estos, amb les excepcions següents:

a) Els discos i cintes magnetofòniques que continguen exclusivament obres musicals i el valor de mercat dels quals siga superior al del llibre, periòdic o revista amb què s'entreguen conjuntament.

b) Els videocassetes i altres suports sonors o videomagnètics semblants que continguen pel·lícules cinematogràfiques, programes o sèries de televisió de ficció o musicals i el valor de mercat dels quals siga superior al del llibre, periòdic o revista amb què s'entreguen conjuntament.

c) Els productes informàtics gravats per qualsevol mitjà en els suports indicats en les lletres anteriors, quan continguen principalment programes o aplicacions que es comercialitzen de manera independent en el mercat.

S'entendrà que els llibres, periòdics i revistes contenen fonamentalment publicitat quan més del 75 per cent dels ingressos que proporcionen al seu editor s'obtinguen per este concepte.

Es consideraran compresos en este número els àlbums, partitures, mapes i quaderns de dibuix, excepte els articles i aparells electrònics.

3r. Els medicaments per a ús humà, així com les substàncies medicinals, formes galèniques i productes intermedis, susceptibles de ser utilitzats habitualment i idòniament en l'obtenció d'estos medicaments.

4t. Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda a què es referix el número 20 de l'annex I del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, en la redacció donada per l'annex II A del Reial Decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament General de Vehicles, i les cadires de rodes per a ús exclusiu de persones amb minusvalidesa.

Els vehicles destinats a ser utilitzats com a autotaxis o autoturismes especials per al transport de persones amb minusvalidesa en cadira de rodes, bé directament o amb l'adaptació prèvia, així com els vehicles de motor que, prèvia adaptació o no, hagen de transportar habitualment persones amb minusvalidesa en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda, amb independència de qui siga el conductor d'estos vehicles.

L'aplicació del tipus impositiu reduït als vehicles compresos en el paràgraf anterior requerirà el previ reconeixement del dret de l'adquirent, que haurà de justificar la destinació del vehicle.

Als efectes d'esta llei, es consideraran persones amb minusvalideses aquelles amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent. El grau de minusvalidesa haurà d'acreditar-se per mitjà de certificació o resolució expedida per l'Institut de Migracions i Servicis Socials o l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

5t. Les pròtesis, ortesis i implants interns per a persones amb minusvalidesa.

6t. Les vivendes qualificades administrativament com de protecció oficial de règim especial o de promoció pública, quan les entregues les facen els seus promotors, incloent-hi els garatges i annexos situats en el mateix edifici que es transmeten conjuntament. A este efecte, el nombre de places de garatge no podrà ser superior a dos unitats.

Les vivendes que siguen adquirides per les entitats que apliquen el règim especial previst en el capítol III del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, sempre que a les rendes derivades del seu posterior arrendament els siga aplicable la bonificació establida en l'apartat 1 de l'article 54 de l'esmentada llei. A este efecte, l'entitat adquirent comunicarà esta circumstància al subjecte passiu amb anterioritat al rèdit de l'operació en la forma que es determine reglamentàriament.

2. Les prestacions de servicis següents:

1r. Els servicis de reparació dels vehicles i de les cadires de rodes compresos en el paràgraf primer del número 4t de l'apartat dos.1 d'este article i els servicis d'adaptació dels autotaxis i autoturismes per a persones amb minusvalideses i dels vehicles de motor a què es referix el paràgraf segon del mateix precepte, independentment de qui en siga el conductor.

2n. Els arrendaments amb opció de compra d'edificis o parts d'estos destinats exclusivament a vivendes qualificades administrativament com de protecció oficial de règim especial o de promoció pública, incloent-hi les places de garatge, amb un màxim de dos unitats, i annexos situats en estos edificis que s'arrenden conjuntament.

3r. Els servicis de teleassistència, ajuda a domicili, centre de dia i de nit i atenció residencial a què es referixen les lletres b), c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència, sempre que es presten en places concertades en centres o residències o per mitjà de preus derivats d'un concurs administratiu adjudicat a les empreses prestadores, o com a conseqüència d'una prestació econòmica vinculada a estos servicis que cobrisca més del 75 per cent del seu preu, en aplicació, en ambdós casos, del que es disposa en la dita llei.

El que es disposa en este número 3r no s'aplicarà als servicis que resulten exempts per aplicació del número 8u de l'apartat u de l'article 20 d'esta llei.

Tres. El que disposen els apartats u.1 i dos.1 d'este article serà també aplicable a les execucions d'obra que siguen prestacions de servicis, d'acord amb el que preveu l'article 11 d'esta llei, i tinguen com a resultat immediat l'obtenció d'algun dels béns a l'entrega dels quals resulte aplicable un dels tipus reduïts previstos en estos preceptes.

El contingut del paràgraf anterior no serà aplicable a les execucions d'obra que tinguen com a objecte la construcció o rehabilitació de vivendes de protecció oficial de règim especial o de promoció pública a què es referix l'apartat u.3 d'este article.»

Quatre. Es modifica l'apartat cinc de l'article 130, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. La compensació a un tant alçat a què es referix l'apartat tres d'este article serà la quantitat resultant d'aplicar al preu de venda dels productes o dels servicis indicats en el dit apartat el percentatge que siga procedent entre els que s'indiquen a continuació:

1r. El 12 per 100, en les entregues de productes naturals obtinguts en explotacions agrícoles o forestals i en els servicis de caràcter accessori de les dites explotacions.

2n. El 10,5 per 100, en les entregues de productes naturals obtinguts en explotacions ramaderes o pesqueres i en els servicis de caràcter accessori de les dites explotacions.

Per a la determinació d'estos preus no es computaran els tributs indirectes que graven les esmentades operacions, ni els gastos accessoris o complementaris a estes operacions carregats separadament a l'adquirent, com ara comissions, embalatges, ports, transports, assegurances, financers o altres.

En les operacions dutes a terme sense contraprestació dinerària, estos percentatges s'aplicaran sobre el valor de mercat dels productes entregats o dels servicis prestats.

El percentatge aplicable en cada operació serà el vigent en el moment en què nasca el dret a percebre la compensació.»

Cinc. Es modifica l'apartat u de l'article 135, que queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius revenedors de béns usats o de béns mobles que tinguen la consideració d'objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció aplicaran el règim especial regulat en este capítol a les entregues de béns següents:

1r. Entregues de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció adquirits pel revenedor a:

- a) Una persona que no tinga la condició d'empresari o professional.
- b) Un empresari o professional que es beneficie del règim de franquícia de l'impost en l'estat membre d'inici de l'expedició o transport del bé, sempre que este bé tinga per al empresari o professional la consideració de bé d'inversió.
- c) Un empresari o professional en virtut d'una entrega exempta de l'impost, per aplicació del que disposa l'article 20, apartat u, números 24 o 25 d'esta llei.
- d) Un altre subjecte passiu revenedor que haja aplicat a la seua entrega el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

2n. Entregues d'objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció que hagen sigut importats pel mateix subjecte passiu revenedor.

3r. Entregues d'objectes d'art adquirits a empresaris o professionals que en siguen autors o drethavents.»

Sis. Es modifica l'article 161, que queda redactat de la manera següent:

«Article 161. *Tipus.*

Els tipus del recàrrec d'equivalència seran els següents:

- 1r. Amb caràcter general, el 5,2 per cent.
- 2n. Per a les entregues de béns als quals resulte aplicable el tipus impositiu establert en l'article 91, apartat u d'esta llei, l'1,4 per cent.
- 3r. Per a les entregues de béns a les quals siga aplicable el tipus impositiu previst en l'article 91, apartat dos, d'esta llei, el 0,50 per cent.
- 4t. Per a les entregues de béns objecte de l'Impost Especial sobre les Labors del Tabac, l'1,75 per cent.»

Set. S'hi afig una disposició transitòria onze, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria onze. *Règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.*

Els subjectes passius revenedors de béns usats o de béns mobles, als quals es referix l'article 136.U.5t d'esta llei, podran aplicar el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció a les entregues d'objectes d'art adquirits a empresaris o professionals diferents dels revenedors als quals es referix l'article 136 de la llei, quan a la dita adquisició s'haja aplicat un tipus reduït de l'impost.»

Article 24. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.*

Amb efectes des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, es modifica l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, si bé el que es disposa en l'epígraf 2 resultarà aplicable des de l'1 de setembre de 2012, que queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigirà d'acord amb la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigarros i cigarrets: excepte en els casos en què resulte aplicable el paràgraf següent, els cigarros i cigarrets estaran gravats al tipus del 15,8 per 100.

Els cigarros i cigarrets estaran gravats al tipus únic de 32 euros per cada 1.000 unitats quan la quota que resultaria de l'aplicació del tipus percentual anterior siga inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 2. Cigarrets: excepte en els casos en què resulte aplicable el paràgraf següent, els cigarrets estaran gravats simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 53,1 per 100.
- b) Tipus específic: 19,1 euros per cada 1.000 cigarrets.

Els cigarrets estaran gravats al tipus únic de 119,1 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de les lletres a) i b) anteriors siga inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 3. Tabac per a enrotllar: excepte en els casos en què resulte aplicable el paràgraf següent, el tabac per a enrotllar estarà gravat simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 41,5 per 100.
- b) Tipus específic: 8 euros per quilogram.

El tabac per a enrotllar estarà gravat al tipus únic de 80 euros per quilogram quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de les lletres a) i b) anteriors siga inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 28,4 per 100.»

Article 25. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.

Primer. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei se suprimeix la lletra c) de la disposició transitòria tretze de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.

Segon. Amb efectes des de l'1 de setembre de 2012, s'introdueixen les següents modificacions en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«3. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i semblants, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedisca el dret a la seua explotació, serà del 19 per cent. Este percentatge es reduirà a la mitat quan es tracte de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 68.4 d'esta llei.»

Dos. Es modifica la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101, que queda redactada de la manera següent:

«a) El 19 per cent, en el cas dels rendiments d'activitats professionals establits en via reglamentària.

No obstant això, s'aplicarà el percentatge del 9 per cent sobre els rendiments d'activitats professionals que s'establisquen reglamentàriament.

Estos percentatges es reduiran a la mitat quan els rendiments tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 68.4 d'esta llei.»

Tres. S'afeg una disposició transitòria vint-i-tres, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-tres. *Tipus de retenció aplicable als rendiments d'activitats professionals i a determinats rendiments del treball en 2012 i 2013.*

El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments previstos en l'apartat 3 i en la lletra a) de l'apartat 5, ambdós de l'article 101 d'esta llei, satisfets o abonats fins al 31 d'agost de 2012, serà el previst en el dit article, en la seua redacció vigent a 1 de gener de 2012.

El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als dits rendiments que se satisfacen o s'abonen a partir de l'1 de setembre de 2012 serà el previst en el primer paràgraf de l'apartat 4 de la disposició addicional trenta-cinc d'esta llei, excepte en el supòsit en què siga aplicable el percentatge del 9 per cent previst en el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101 d'esta llei.»

Article 26. *Modificacions relatives a l'Impost sobre Societats.*

Primer. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien d'ací als anys 2012 i 2013, s'introdueixen les modificacions següents en el règim legal de l'Impost sobre Societats:

U. Es modifica el número dos de l'apartat primer de l'article 9 del Reial Decret Llei 9/2011, de 19 d'agost, de mesures per a la millora de la qualitat i cohesió del sistema nacional de salut, de contribució a la consolidació fiscal i d'elevació de l'import màxim dels avals de l'Estat per a 2011, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. Per als subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, haja superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos anteriors a la data en què s'inicien els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013, en la compensació de bases imposables negatives a què es referix l'article 25 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats es tindran en consideració les especialitats següents:

– La compensació de bases imposables negatives està limitada al 50 per cent de la base imposable prèvia a la dita compensació quan en eixos dotze mesos l'import net de la xifra de negocis siga almenys vint milions d'euros però inferior a seixanta milions d'euros.

– La compensació de bases imposables negatives està limitada al 25 per cent de la base imposable prèvia a la dita compensació quan en eixos dotze mesos l'import net de la xifra de negocis siga almenys seixanta milions d'euros.

El que preveu este apartat no serà aplicable als pagaments fraccionats el termini de declaració dels quals haja vençut a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.»

Dos. Es modifica el número u de l'apartat primer de l'article 1 del Reial Decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, que queda redactat de la manera següent:

«U. La deducció corresponent al fons de comerç a què es referix l'apartat 6 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que es deduïska de la base imposable en els períodes impositius iniciats dins de l'any 2012 o 2013, està subjecta al límit anual màxim de la centèsima part del seu import.

El que disposa el paràgraf anterior no serà aplicable als contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques que complisquen els requisits establits en l'apartat 1 de l'article 108 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.»

Tres. La deducció corresponent a l'immobilitzat intangible amb vida útil indefinida a què es referix l'apartat 7 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats que es deduïska de la base imposable en els períodes impositius iniciats dins de l'any 2012 o 2013 està subjecta al límit anual màxim de la cinquantesena part del seu import.

El que disposa el paràgraf anterior no serà aplicable als contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques que complisquen els requisits establits en l'apartat 1 de l'article 108 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

El que preveu este apartat no serà aplicable als pagaments fraccionats el termini de declaració dels quals haja vençut a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Segon. Amb efectes per als pagaments fraccionats els terminis de declaració dels quals s'inicien a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, corresponents a períodes impositius iniciats dins dels anys 2012 i 2013, s'introdueixen les següents modificacions en el règim legal de l'Impost sobre Societats:

U. En la determinació dels pagaments fraccionats que es realitzen en la modalitat prevista en l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, s'integrarà en la base imposable del període respecte del qual es calcula el corresponent pagament fraccionat el 25 per cent de l'import dels dividendes i les rendes meritades en aquell, als quals siga aplicable l'article 21 de la dita llei.

Dos. Es modifica el número u de l'apartat primer de l'article 9 del Reial Decret Llei 9/2011, de 19 d'agost, de mesures per a la millora de la qualitat i cohesió del sistema nacional de salut, de contribució a la consolidació fiscal i d'elevació de l'import màxim dels avals de l'Estat per a 2011, que queda redactat de la manera següent:

«U. El percentatge a què es referix l'apartat 4 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, per a la modalitat prevista en l'apartat 3 del dit article, serà:

a) Quan es tracte de subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, no haja superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos anteriors a la data en què s'inicien els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013, segons corresponga, el resultat de multiplicar per cinc sèptims el tipus de gravamen arrodonit per defecte.

b) Quan es tracte de subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, haja superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos anteriors a la data en què s'inicien els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013:

– El resultat de multiplicar per cinc sèptims el tipus de gravamen arrodonit per defecte, quan en eixos dotze mesos l'import net de la xifra de negocis siga inferior a deu milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per quinze vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en eixos dotze mesos l'import net de la xifra de negocis siga almenys deu milions d'euros però inferior a vint milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per dèsset vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en eixos dotze mesos l'import net de la xifra de negocis siga almenys vint milions d'euros però inferior a seixanta milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per dènou vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en eixos dotze mesos l'import net de la xifra de negocis siga almenys seixanta milions d'euros.

Estaran obligats a la modalitat a què es referix l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats els subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, haja superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos

anteriors a la data en què s'inicien els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013.»

Tres. Es modifica el número quatre de l'apartat primer de l'article 1 del Reial Decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, que queda redactat de la manera següent:

«Quatre. La quantitat a ingressar corresponent als pagaments fraccionats establits en l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, per als subjectes passius l'import net de la xifra de negocis dels quals en els dotze mesos anteriors a la data en què s'inicien els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013 siga almenys vint milions d'euros, no podrà ser inferior, en cap cas, al 12 per cent del resultat positiu del compte de pèrdues i guanys de l'exercici dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural o, per a subjectes passius el període impositiu dels quals no coincidisca amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, determinat d'acord amb el Codi de Comerç i la resta de normativa comptable de desenrotllament, minorat exclusivament en els pagaments fraccionats fets amb anterioritat, corresponents al mateix període impositiu.

No obstant això, el percentatge establert en el paràgraf anterior serà del 6 per cent per a aquelles entitats allí mencionades, en les quals almenys el 85 per cent dels ingressos dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural o, per a subjectes passius el període impositiu dels quals no coincidisca amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, corresponguen a rendes a què siga aplicable les exempcions previstes en els articles 21 i 22 o la deducció prevista en l'article 30.2 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.»

Tercer. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2012, es modifica l'apartat 5 i s'afeg un nou apartat 6 en l'article 20 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queden redactats de la manera següent:

«5. Si el període impositiu de l'entitat té una duració inferior a l'any, l'import previst en el paràgraf quart de l'apartat 1 d'este article serà el resultat de multiplicar 1 milió d'euros per la proporció existent entre la duració del període impositiu respecte de l'any.

6. La limitació prevista en este article no serà aplicable:

a) A les entitats de crèdit i asseguradores. No obstant això, en cas d'entitats de crèdit o asseguradores que tributen en el règim de consolidació fiscal conjuntament amb altres entitats que no tinguen esta consideració, el límit establert en este article es calcularà tenint en compte el benefici operatiu i els gastos financers nets d'estes últimes entitats.

A este efecte, rebran el tractament de les entitats de crèdit aquelles entitats els drets de vot de les quals corresponguen, directament o indirectament, íntegrament a aquelles, i l'única activitat de les quals consistisca en l'emissió i col·locació en el mercat d'instruments financers per a reforçar el capital regulador i el finançament d'estes entitats.

b) En el període impositiu en què es produísca l'extinció de l'entitat, llevat que esta siga conseqüència d'una operació de reestructuració acollida al règim especial establert en el capítol VIII del títol VII d'esta llei, o bé es duga a terme dins d'un grup fiscal i l'entitat extingida tinga gastos financers pendents de deduir en el moment de la seua integració en este grup.»

Quart. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, s'afig la disposició addicional dèsset al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dèsset. *Gravamen especial sobre dividendes i rendes de font estrangera derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol no inclosos en la disposició addicional quinze d'esta llei.*

1. Els dividendes o participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol que complisquen el requisit establert en la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 21 d'esta llei i no els siga aplicable la disposició addicional quinze d'esta llei, que es meriten fins a 30 de novembre de 2012, podran no integrar-se en la base imposable d'este impost, per mitjà de l'opció del subjecte passiu per la subjecció a este a través d'un gravamen especial.

La base imposable del gravamen especial estarà constituïda per l'import íntegre dels dividendes o participacions en beneficis meritats, sense que resulte fiscalment deduïble la pèrdua per deteriorament del valor de la participació que puga derivar-se de la distribució dels beneficis que siguen objecte d'este gravamen especial.

2. Les rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol que complisquen el requisit establert en la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 21 d'esta llei el dia en què es produïska la transmissió i no els siga aplicable la disposició addicional quinze d'esta llei, la transmissió dels quals es realitze fins al 30 de novembre de 2012, podran no integrar-se en la base imposable d'este impost, per mitjà de l'opció del subjecte passiu per la subjecció a este impost a través del gravamen especial previst en l'apartat anterior.

En este cas, la base imposable estarà constituïda per la renda obtinguda en la transmissió, així com la reversió de qualsevol correcció de valor sobre la participació transmesa, que hauria tingut la consideració de fiscalment deduïble durant el temps de tinença de la participació.

No obstant això, este gravamen especial no serà aplicable respecte de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol a què es referix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 21 d'esta llei.

3. El tipus de gravamen especial serà del 10 per cent.

No obstant això, en cas de transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, la part de base imposable que es corresponga amb qualsevol correcció de valor que haja tingut la consideració de fiscalment deduïble durant el temps de tinença de la participació tributarà al tipus de gravamen que corresponga al subjecte passiu.

Els dividendes o participacions en beneficis, així com les rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, subjectes a este gravamen especial, no generaran dret a l'aplicació de la deducció per doble imposició internacional prevista en els articles 31 i 32 d'esta llei.

4. El gasto comptable corresponent a este gravamen especial no serà fiscalment deduïble de la base imposable de l'Impost sobre Societats.

5. En el supòsit de dividendes o participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol, el gravamen especial es meritara el dia de l'acord de distribució de beneficis per la junta general d'accionistes o òrgan equivalent.

En cas de transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, el gravamen especial es meritara el dia en què es produïska esta.

6. El gravamen especial haurà d'autoliquidar-se i ingressar-se en el termini dels 25 dies següents a la data de rèdit. El model de declaració d'este gravamen especial serà l'aprovat per l'Orde HAP/1181/2012, de 31 de maig, per la qual

s'aprova el model 250, Gravamen especial sobre dividendes i rendes de font estrangera derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, que serà objecte d'adaptació als efectes previstos en esta disposició.»

TÍTOL V

Mesures de liberalització comercial i de foment de la internacionalització empresarial

Article 27. *Modificació de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials.*

La Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, queda modificada com segueix:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. L'horari global en què els comerços podran desenrotllar la seua activitat durant el conjunt de dies laborables de la setmana no el podran restringir les comunitats autònomes a menys de 90 hores.»

Dos. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Diumenges i festius.*

1. El nombre mínim de diumenges i dies festius que els comerços podran estar oberts al públic serà de setze.

2. Les comunitats autònomes podran modificar este nombre de dies en atenció a les seues necessitats comercials, i el podran incrementar o reduir, sense que en cap cas es puga limitar per davall de deu el nombre mínim de diumenges i festius d'obertura autoritzada.

3. Cada comerciant determinarà lliurement l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu en què exercirà la seua activitat.

4. La determinació dels diumenges o dies festius que podran estar oberts al públic els comerços, amb el mínim anual abans assenyalat, correspondrà a cada comunitat autònoma per al seu respectiu àmbit territorial.

5. Per a la determinació dels diumenges i festius d'obertura a què es referixen els apartats 1 i 2, les comunitats autònomes hauran d'atendre de manera prioritària l'atractiu comercial dels dies per als consumidors, d'acord amb els criteris següents:

a) L'obertura durant, almenys, un dia festiu quan es produísca la coincidència de dos o més dies festius continuats.

b) L'obertura els diumenges i festius corresponents als períodes de rebaixes.

c) L'obertura els diumenges i festius de més afluència turística a la comunitat autònoma.

d) L'obertura els diumenges o festius de la campanya de Nadal.»

Tres. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Establiments amb règim especial d'horaris.*

1. Els establiments dedicats principalment a la venda de pastisseria i rebosteria, pa, plats preparats, premsa, combustibles i carburants, floristeries i plantes, i les denominades botigues de conveniència, així com les instal·lades en punts fronterers, en estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri i en zones de gran afluència turística, tindran plena llibertat per a determinar els dies i hores que estaran oberts al públic en tot el territori nacional.

2. També tindran plena llibertat per a determinar els dies i hores que estaran oberts al públic en tot el territori nacional els establiments de venda de reduïda

dimensió diferents dels anteriors, que disposen d'una superfície útil per a l'exposició i venda al públic inferior a 300 metres quadrats, exclosos els pertanyents a empreses o grups de distribució que no tinguen la consideració de xicoteta i mitjana empresa segons la legislació vigent.

3. S'entendrà per botigues de conveniència aquelles que, amb una superfície útil per a l'exposició i venda al públic no superior a 500 metres quadrats, estiguen obertes al públic almenys díhuit hores al dia i distribuïsquen la seua oferta, de manera semblant, entre llibres, periòdics i revistes, articles d'alimentació, discos, vídeos, joguets, regals i articles diversos.

4. Als efectes del que estableix l'apartat 1, les comunitats autònomes, a proposta dels ajuntaments corresponents, determinaran les zones de gran aflluència turística per al seu respectiu àmbit territorial. Es consideraran zones de gran aflluència turística aquelles àrees coincidents amb la totalitat o una part del municipi en què concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Existència d'una concentració suficient, quantitativament o qualitativament, de places en allotjaments i establiments turístics o bé en el nombre de segones residències respecte a aquelles que constituïxen residència habitual.

b) Que haja sigut declarat patrimoni de la humanitat o hi haja localitzat un bé immoble d'interés cultural integrat en el patrimoni històric artístic.

c) Que limiten o constituïsquen àrees d'influència de zones frontereres.

d) Celebració de grans esdeveniments esportius o culturals de caràcter nacional o internacional.

e) Proximitat a àrees portuàries en què operen creuers turístics i registren una aflluència significativa de visitants.

f) Que constituïsquen àrees el principal atractiu de les quals siga el turisme de compres.

g) Quan concórreguen circumstàncies especials que així ho justifiquen.

5. En tot cas, en els municipis amb més de 200.000 habitants que hagen registrat més d'1.000.000 de pernoctacions l'any immediatament anterior o que compten amb ports en què operen creuers turístics que hagen rebut l'any immediat anterior més de 400.000 passatgers, es declararà, almenys, una zona de gran aflluència turística aplicant els criteris previstos en l'apartat anterior.

6. Les oficines de farmàcia, així com els estancs, es regiran per la seua normativa específica, i en defecte d'esta s'aplicaran les disposicions d'esta llei.

7. Dins dels límits marcats per la present llei, les comunitats autònomes podran regular específicament els horaris comercials dels establiments dedicats exclusivament a la venda de productes culturals, així com els que presten servicis d'esta naturalesa.»

Quatre. La disposició addicional primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Règim de llibertat d'horaris.*

En el cas que les comunitats autònomes decidisquen no fer ús de l'opció que els conferix l'apartat 1 de l'article 3, s'entendrà que els comerciants disposen de plena llibertat per a determinar les hores d'obertura dels seus establiments.»

Cinc. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Llibertat d'elecció de diumenges i festius.*

Article 28. *Modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.*

La Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, queda modificada com segueix:

U. S'afeg un apartat 4 a l'article 18 amb la redacció següent:

«4. Les activitats de promoció de vendes podran simultanejar-se en un mateix establiment comercial, excepte en els supòsits de venda en liquidació, sempre que existisca la deguda separació entre elles i es respecten els deures d'informació.»

Dos. S'afeg un apartat 3 a l'article 20 amb la redacció següent:

«Article 20. *Constància de la reducció de preus.*

«3. En cap cas, la utilització de les activitats de promoció de vendes podrà condicionar-se a l'existència d'una reducció percentual mínima o màxima.»

Tres. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Temporada de rebaixes.*

1. Les vendes en rebaixes podran tindre lloc en els períodes estacionals de major interès comercial, segons el criteri de cada comerciant.

2. La duració de cada període de rebaixes serà decidida lliurement per cada comerciant.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«1. Els articles objecte de la venda en rebaixes hauran d'haver estat inclosos amb anterioritat en l'oferta habitual de vendes.»

Cinc. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Concepte.*

1. Es consideren vendes en promoció o en oferta aquelles no previstes específicament en un altre dels capítols del present títol, que es realitzen per preu inferior o en condicions més favorables que les habituals, a fi de potenciar la venda de certs productes o el desenrotllament d'un o més comerços o establiments.

2. Els articles que s'hagen de comercialitzar com a productes en promoció podran adquirir-se amb este fi exclusiu, no podran estar deteriorats, ni tampoc ser de pitjor qualitat que els mateixos productes que hagen de ser objecte de futura oferta ordinària a preu normal.

3. Serà aplicable a les vendes de promoció el que disposen els articles 33 i 34 de la present llei.»

Sis. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Concepte.*

1. Es considera venda de saldos la de productes el valor de mercat dels quals aparega manifestament disminuït a causa del seu deteriorament, desperfecte, desús o obsolescència, sense que un producte tinga esta consideració pel sol fet de ser un excedent de producció o de temporada.

2. No es pot qualificar com a venda de saldos la d'aquells productes la venda dels quals amb este règim implique risc o engany per al comprador, ni la d'aquells productes que no es venen realment per un preu inferior a l'habitual.»

Set. L'article 31 queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Duració i reiteració.*

1. La duració màxima de la venda en liquidació serà d'un any.

2. No es podrà fer una nova liquidació en el mateix establiment de productes semblants a l'anterior en el curs dels tres anys següents, excepte quan esta última tinga lloc en execució d'una decisió judicial o administrativa, per cessació total de l'activitat o per causa de força major.»

Article 29. *Modificació de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació.*

La Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, queda modificada com seguix:

U. L'article segon queda redactat de la manera següent:

«Article segon.

La societat podrà, en nom i per compte propi, operar en qualsevol ram de l'assegurança directa diferent de la de vida ajustant-se als requisits exigits en el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Les operacions d'alienació del capital de la societat de titularitat de l'Administració General de l'Estat s'executaran d'acord amb el que preveu la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques, i les restants normes que hi puguen ser aplicables.

Correspon a l'Administració General de l'Estat garantir el control públic de l'activitat del Compte de l'Estat la gestió del qual té encomanada la companyia, per a la qual cosa el Govern, mitjançant un reial decret adoptat a proposta del Ministeri d'Economia i Competitivitat, establirà els mecanismes de control de la dita activitat.»

Dos. La disposició addicional primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Atorgament de garanties per compte de l'Estat.*

1. CESCE podrà garantir, per compte de l'Estat, fins al límit màxim que establisca la llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any, les obligacions econòmiques derivades de garanties prestades per tercers, préstecs, crèdits a l'exportació o emissions d'instruments financers, destinats a facilitar el finançament d'operacions de comerç exterior i internacionalització de l'empresa espanyola. A més podrà garantir, amb les mateixes limitacions, les obligacions econòmiques derivades d'instruments financers, inclosos els resultants d'operacions de titulització, l'emissió dels quals es trobe protegida per crèdits o préstecs a l'exportació de béns i servicis espanyols assegurats per CESCE.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, CESCE podrà atorgar fiances, garanties a primera demanda i qualsevol altre compromís de pagament o rescabament que resulte exigible en cas d'incompliment de les obligacions objecte de garantia i que aprobe la Comissió Executiva de Riscos Polítics per compte de l'Estat del Consell d'Administració de CESCE.

2. Totes i cada una de les operacions que pretenguen ser garantides d'acord amb el que establix l'apartat anterior hauran de ser prèviament aprovades per la Comissió de Riscos Polítics per compte de l'Estat de CESCE.

3. L'Estat respondrà de les obligacions assumides per CESCE per compte d'aquell, per a la qual cosa les lleis de pressupostos generals de l'Estat inclouran els crèdits necessaris per a fer front a la cobertura dels riscos i gastos que es contraguen per compte de l'Estat, sempre que els drets cobrats i les reserves que, si és el cas, es constituïsquen resulten insuficients.»

Article 30. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

S'afig una nova lletra l) a l'article 2.1:

«l) Les cèdules d'internacionalització.»

Article 31. *Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.*

La Llei 44/2002, de 22 de novembre, queda modificada com seguix:

U. S'afig un nou paràgraf al final de l'apartat primer de l'article 13 amb la redacció següent:

«En el moment de l'emissió de les cèdules territorials, d'aquells préstecs i crèdits que puguen igualment garantir les emissions de cèdules d'internacionalització en virtut de l'article 13 bis, apartat primer, lletra a), s'haurà de triar quines garantiran la dita emissió.

Estos préstecs i crèdits no podran garantir ambdós tipus de cèdules simultàniament. Tampoc podran, una vegada assignats com a garantia a l'emissió de cèdules territorials, deixar de garantir les dites cèdules per a convertir-se en garantia de cèdules d'internacionalització.»

Dos. S'afig un nou apartat octau a l'article 13 amb la redacció següent:

«Octau. L'entitat emissora de les cèdules territorials portarà un registre comptable especial dels préstecs i crèdits que servixen de garantia a les emissions de cèdules territorials. Els comptes anuals de l'entitat emissora arplegaran, en la forma que reglamentàriament es determine, les dades essencials del dit registre.»

Tres. S'afig un nou article 13 bis amb la redacció següent:

«Article 13 bis. *Cèdules d'internacionalització.*

Primer. Les entitats de crèdit podran realitzar emissions de valors de renda fixa amb la denominació exclusiva de «cèdules d'internacionalització», el capital i interessos de les quals estaran especialment garantits per:

a) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i servicis espanyols o a la internacionalització de les empreses residents a Espanya, concedits a o garantits per administracions centrals, bancs centrals, administracions regionals, autoritats locals, entitats del sector públic o bancs multilaterals de desenvolupament, i organitzacions internacionals, i que siguen d'alta qualitat creditícia.

En el moment de l'emissió de les cèdules d'internacionalització, dels préstecs i crèdits del tipus referit en esta lletra que igualment puguen garantir cèdules territorials en virtut del que disposa l'apartat primer de l'article 13, s'haurà de triar quines garantiran la dita emissió.

Estos préstecs i crèdits no podran garantir ambdós tipus de cèdules simultàniament. Tampoc podran, una vegada assignats com a garantia a l'emissió de cèdules d'internacionalització, deixar de garantir les dites cèdules per a convertir-se en garantia de cèdules territorials.

b) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i servicis espanyols o a la internacionalització de les empreses residents a Espanya, concedits a deutors que siguen empreses no financeres o entitats financeres, i que siguen d'alta qualitat creditícia.

c) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i servicis espanyols o a la internacionalització de les empreses residents a Espanya que gaudisquen de cobertura de risc de crèdit per mitjà d'una assegurança o garantia, per compte de l'Estat, emesa per CESCE, d'acord amb allò que estableixen, respectivament, l'article 1 i la disposició addicional primera de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim d'assegurança de crèdit a l'exportació. De la mateixa manera, també s'admetran els préstecs i crèdits d'este tipus si les dites cobertures o garanties s'emeten, en règim mancomunat, amb un altre o uns altres estats, i que siguen d'alta qualitat creditícia, a través de la seua corresponent agència de crèdit a l'exportació o organisme d'anàloga naturalesa i es tracte de finançament destinat a contractes amb participació de múltiples proveïdors residents en diferents jurisdiccions.

d) Els actius de substitució previstos en l'apartat segon i els fluxos econòmics generats pels instruments financers derivats vinculats a cada emissió, i en particular, els que servisquen de cobertura al risc de tipus de canvi, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

e) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i servicis de qualsevol nacionalitat que gaudisquen de cobertura de risc de crèdit per mitjà d'una assegurança o garantia per compte d'estats d'alta qualitat creditícia, emesos per les seues respectives agències de crèdit a l'exportació o organismes d'anàloga naturalesa.

El ministre d'Economia i Competitivitat especificarà les característiques que els actius a què es referixen les lletres a) a e) d'este apartat hauran de presentar per a ser considerats d'alta qualitat creditícia. En tot cas, la seua ponderació per risc als efectes del compliment amb els requisits de recursos propis per risc de crèdit establits en la normativa de solvència haurà de ser com a màxim del 50 per cent.

Segon. Les cèdules d'internacionalització podran estar protegides fins a un límit del 5 per cent del principal emés pels actius de substitució següents:

a) Valors de renda fixa representats per mitjà d'anotacions en compte emesos per l'Estat, altres estats membres de la Unió Europea o l'Institut de Crèdit Oficial.

b) Cèdules hipotecàries admeses a cotització en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat, sempre que les dites cèdules no estiguen garantides per cap préstec o crèdit amb garantia hipotecària concedit pel mateix emissor de les cèdules d'internacionalització ni per altres entitats del seu grup.

c) Bons hipotecaris admesos a cotització en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia en els termes que preveu l'apartat primer, sempre que els dits valors no estiguen garantits per cap préstec o crèdit amb garantia hipotecària concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup.

d) Valors emesos per fons de titulització hipotecària o per fons de titulització d'actius admesos a cotització en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia en els termes que preveu l'apartat primer, sempre que els dits valors no estiguen garantits per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització ni per altres entitats del seu grup.

e) Cèdules territorials admeses a cotització en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat, sempre que les dites cèdules no estiguen garantides per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització ni per altres entitats del seu grup.

f) Cèdules d'internacionalització admeses a cotització en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat, sempre que les dites cèdules no estiguen garantides per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització ni per altres entitats del seu grup.

g) Altres valors de renda fixa admesos a cotització en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia en els termes que preveu l'apartat primer, sempre que els dits valors no hagen sigut emesos per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització ni per altres entitats del seu grup.

h) Altres actius de baix risc i alta liquiditat que es determinen reglamentàriament.

Terçer. Les cèdules d'internacionalització no hauran de ser objecte d'inscripció en el Registre Mercantil ni els seran aplicables les regles contingudes en el títol XI del text refós de la Llei de Societats de Capital aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, ni les previstes en la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagen adoptat la forma de societats anònimes, associacions o altres persones jurídiques, i la constitució del sindicat d'obligacionistes.

Quart. L'import total de les cèdules emeses per una entitat de crèdit no podrà ser superior al 70 per cent de l'import dels préstecs i crèdits no amortitzats mencionats en l'apartat primer, i en els termes allí previstos.

No obstant això, si sobrepassa este límit haurà de recuperar-lo en un termini no superior a tres mesos, augmentant la seua cartera de préstecs o crèdits anteriorment referits, adquirint les seues pròpies cèdules en el mercat o per mitjà de l'amortització de cèdules per l'import necessari per a restablir l'equilibri, i, mentrestant, haurà de cobrir la diferència per mitjà d'un depòsit d'efectiu o de fons públics en el Banc d'Espanya, o afectant al pagament de les cèdules nous actius de substitució dels previstos en l'apartat segon, sempre que es complisca el límit establert en el dit apartat.

Quint. Els tenidors de les cèdules tindran dret preferent sobre els actius a què es referix l'apartat primer del present article per al cobrament dels drets derivats del títol que tenen sobre els dits valors, en els termes de l'article 1.922 del Codi Civil.

El mencionat títol tindrà el caràcter d'executiu en els termes que preveu la Llei d'Enjudiciament Civil.

Sext. Les cèdules emeses per una entitat de crèdit, pendents d'amortització, tindran el mateix tracte que les cèdules hipotecàries, als efectes de l'article 38, apartat 2, lletra c) del Reial Decret 1309/2005, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, i s'adapta el règim tributari de les institucions d'inversió col·lectiva.

Sèptim. Les cèdules d'internacionalització emeses podran ser admeses a negociació en els mercats de valors, de conformitat amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i adquirides per les entitats, cas en què estaran representades per mitjà d'anotacions en compte.

Octau. En cas de concurs, els tenidors de cèdules d'internacionalització gaudiran del privilegi especial establert en el número 1r de l'apartat 1 de l'article 90 de la Llei Concursal.

Sense perjudi d'això, s'atendran durant el concurs, d'acord amb el que preveu el número 7 de l'apartat 2 de l'article 84 de la Llei Concursal, i com a crèdits contra la massa, els pagaments que corresponguen per amortització de capital i interessos de les cèdules d'internacionalització emeses i pendents d'amortització en la data de sol·licitud del concurs fins a l'import dels ingressos percebuts pel concursat dels préstecs que garantisquen les cèdules.

Nové. L'entitat emissora de les cèdules d'internacionalització portarà un registre comptable especial dels préstecs i crèdits que servixen de garantia a les emissions de cèdules d'internacionalització i, si n'hi ha, dels actius de substitució

immobilitzats per a donar-los cobertura, així com dels instruments financers derivats vinculats a cada emissió. Els comptes anuals de l'entitat emissora arreglaran, en la forma que reglamentàriament es determine, les dades essencials del dit registre.»

Article 32. Modificació del Reial Decret Llei 4/2011, de 8 d'abril, de mesures urgents d'impuls a la internacionalització per mitjà de la creació de l'entitat pública empresarial Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX).

El Reial Decret Llei 4/2011, de 8 d'abril, de mesures urgents d'impuls a la internacionalització per mitjà de la creació de l'entitat pública empresarial Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX), queda modificat com següent:

U. El títol queda redactat de la manera següent:

«Reial Decret Llei 4/2011, de 8 d'abril, de mesures urgents d'impuls a la internacionalització per mitjà de la creació de l'entitat pública empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (ICEX).»

Dos. L'apartat 1 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Es crea l'entitat pública empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (d'ara en avant, ICEX), de conformitat amb el que preveuen els articles 43.1.b i 61.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, com a transformació de l'actual entitat de dret públic Institut Espanyol de Comerç Exterior creada per mitjà del Reial Decret Llei 6/1982, de 2 d'abril, i queda adscrita al Ministeri d'Economia i Competitivitat a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Constituïxen els fins de l'ICEX executar les accions que, en el marc de la política econòmica del Govern, tinguen com a objectiu promoure les exportacions, el suport a la internacionalització de l'empresa espanyola i la millora de la seua competitivitat, així com l'atracció i promoció d'inversions exteriors a Espanya. Les activitats realitzades per l'ICEX es consideren d'interés general.»

TÍTOL VI

Mesures en matèria d'infraestructures, transport i vivenda

Article 33. Modificació del Reial Decret Llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació.

Es modifica l'article 13 del Reial Decret Llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació, el qual queda redactat en els termes següents:

«1. En els aeroports atribuïts a la gestió i explotació d'Aena Aeropuertos, S.A. es garantirà la participació de les comunitats i ciutats autònomes i de les corporacions locals, i les organitzacions empresarials i socials representatives.

2. Als efectes previstos en l'apartat anterior, Aena Aeropuertos, S.A. constituirà en cada comunitat i ciutat autònoma un comitè de coordinació aeroportuària.

3. El Govern establirà la composició i el règim de funcionament dels comitès de coordinació aeroportuària, els membres dels quals representaran les administracions públiques, el consell de cambres i les organitzacions econòmiques i socials representatives en la respectiva comunitat o ciutat autònoma. En tot cas, la seua composició haurà d'incloure la participació de:

- a) Un representant del Ministeri de Foment, que exercirà la presidència del comitè de coordinació aeroportuària.
- b) Dos representants de la respectiva comunitat o ciutat autònoma.
- c) Tres representants d'Aena Aeropuertos, S.A.
- d) Tres representants de les corporacions locals, designats a proposta de l'associació de municipis i províncies d'àmbit autonòmic.
- e) Un representant del consell de cambres de la comunitat o ciutat autònoma.
- f) Un representant de les organitzacions econòmiques i socials representatives en la respectiva comunitat o ciutat autònoma, designats per esta.

El comitè de coordinació aeroportuària de la respectiva comunitat o ciutat autònoma es reunirà almenys dos vegades a l'any i sempre que ho sol·licite la majoria absoluta dels seus membres. Reglamentàriament, es podrà constituir una comissió de coordinació per cada aeroport en funció del tràfic de passatgers anuals, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

El director de l'aeroport serà membre de ple dret de la comissió de coordinació del respectiu aeroport.

4. Són funcions del comitè de coordinació aeroportuària de la respectiva comunitat o ciutat autònoma:

- a) Vetlar per l'adequada qualitat dels servicis aeroportuaris i l'activitat dels aeroports, proposant aquelles actuacions que es consideren necessàries per a impulsar l'exercici de l'activitat aeroportuària.

- b) Col·laborar amb Aena Aeropuertos, S.A. i, si és el cas, les administracions públiques competents en la definició de l'estratègia a desenrotllar en relació amb els aeroports de la respectiva comunitat o ciutat autònoma, en particular, en l'àmbit comercial, prenent en consideració el seu context territorial i competitiu.

- c) Conèixer de les propostes d'Aena Aeropuertos, S.A. en matèria de servituds aeronàutiques i acústiques.

- d) Col·laborar amb Aena Aeropuertos, S.A. en matèria de definició de les línies estratègiques dels aeroports, en particular informant sobre els plans directors dels respectius aeroports, abans de ser sotmesos a l'aprovació del Ministeri de Foment.

- e) Conèixer del procediment de consultes desenrotllat per Aena Aeropuertos, S.A. en matèria de tarifes aeroportuàries, d'acord amb el que disposa la Llei 21/2003, amb vista a la seua modificació, en relació amb els aeroports de la respectiva comunitat o ciutat autònoma.

- f) Canalitzar les actuacions relacionades amb la promoció del transport aeri, en l'àmbit de les seues competències.

- g) Promoure les accions que siguen necessàries per a l'enfortiment de la connectivitat aèria per mitjà de l'establiment i promoció de noves rutes aèries, internacionals i nacionals.

- h) Demanar dades i informació sobre qualssevol aspectes de la gestió aeroportuària que siguen necessaris a fi de poder realitzar les altres funcions que se'ls atribuïxen en este apartat.

- i) Desenrotllar totes les funcions que es consideren convenients per a incrementar el transport de passatgers i la càrrega aèria, així com qualssevol altres que li atribuïsqen les disposicions adoptades en matèria d'aeroports d'interés general.»

Article 34. *Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria.*

Es modifica l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, que passarà a tindre la redacció següent:

«Article 92. *Proposta d'actualització de les quanties.*

1. La proposta d'actualització de les quanties de les tarifes unitàries corresponents a les prestacions patrimonials de caràcter públic definides en este

capítol es realitzarà anualment, a l'inici de cada any natural, en el percentatge que resulte de l'aplicació de la fórmula següent:

$$\text{Increment màxim} = \left(\frac{\text{Ingressos regulats requerits per passatger any } n}{\text{Ingressos regulats previstos per passatger any } n - 1} - 1 \right) \times 100$$

A este efecte s'entén per:

- Ingressos regulats requerits o previstos per passatger: ingressos regulats requerits o previstos/nombre de passatgers.
- Ingressos regulats requerits: ingressos procedents de les prestacions a què es referix l'article 68.2, els quals resultarien necessaris per a la recuperació dels costos previstos per a l'any n.
- Ingressos regulats previstos: ingressos procedents de les prestacions a què es referix l'article 68.2, establits en el PAP de l'any n-1.
- Els ingressos regulats requerits es calcularan, per a l'any n, per aplicació de la fórmula següent:

Ingressos regulats requerits = gastos d'explotació + cost de capital + ajust per dèficit.

2. La definició de cada un dels epígrafs components de la fórmula és la següent:

a) Gastos d'explotació: correspon a la suma dels epígrafs següents que figuren en el pressupost d'explotació del PAP:

- 1r Aprovisionaments.
- 2n Gastos de personal.
- 3r Altres gastos d'explotació.
- 4t Amortització de l'immobilitzat.
- 5t Deteriorament i resultat per alienacions d'immobilitzat.
- 6t Subvencions concedides i transferències realitzades per l'entitat.
- 7m Deteriorament del Fons de Comerç de Consolidació.

b) Cost de capital: correspon a la quantitat resultant d'aplicar el cost mitjà ponderat del capital abans d'impostos (CMPCAI, d'ara en avant) al valor mitjà dels actius nets durant l'any n, calculat com la semisuma dels valors dels actius nets al final dels anys n-1 i n que figuren en el PAP.

Els dos components essencials CMPCAI i els actius nets es descriuen a continuació:

1r CMPCAI (en %): resultat d'utilitzar la fórmula següent:

$$CMPC_{AI} = \frac{CMPC_{DI}}{(1 - T)}$$

On CMPCDI és el cost mitjà ponderat del capital nominal després d'impostos:

$$CMPC_{DI} = \frac{EK_e + DK_d(1 - T)}{E + D}$$

Fórmula en què:

D = Import del deute, tant bancari com no bancari, mitjà de l'any n.

E = Es prendrà el valor comptable dels recursos propis (patrimoni net que figure en el balanç previsional de l'any n del PAP).

Kd = Cost del deute abans d'impostos, calculat com els gastos financers dividits entre l'import D anterior.

T = Tipus impositiu de l'impost sobre beneficis (en %) aplicable a l'any n per al qual s'està calculant la revisió de les tarifes.

Ke = Cost dels recursos propis, calculat d'acord amb la fórmula següent:

$$K_e = R_F + \beta_L PM$$

On:

i) RF: taxa lliure de risc. Es prendrà la mitjana de la taxa interna de rendiment del bo de l'Estat espanyol a 10 anys dels últims 12 mesos disponibles en el moment d'elaboració de la proposta.

ii) PM: prima de risc del mercat (en %). És la rendibilitat incremental que un inversor exigix a les accions per damunt de la renda fixa sense risc. Es prendrà el valor fix del 4,21%.

iii) β_L : beta recursos propis o beta palanquejada. Es calcula a partir de la beta dels actius i del nivell d'endeutament, per mitjà de la fórmula:

$$\beta_L = \beta_u + \frac{D(1-T)}{E} (\beta_u)$$

On:

β_u : beta dels actius. Reflectix el risc del negoci, sense tindre en compte el risc financer derivat d'un major endeutament. Per al negoci aeroportuari, s'ha pres per a este paràmetre el valor de 0,7, mitjana de les estimacions efectuades per al negoci aeroportuari per un panell de consultors, la banca d'inversió i el fons d'inversió en infraestructures.

2n Actius nets. És la suma del deute i dels recursos propis, és a dir:

$$\text{Actius nets} = D + E$$

Fórmula en què es prendran D i E com els valors definits amb anterioritat.

Per a la concreció dels anteriors components de la fórmula es tindran en compte exclusivament els gastos d'explotació, els actius nets, els deutes i els recursos propis, vinculats als camps de vol i àrees terminals que originen les prestacions patrimonials de caràcter públic a què es referix l'article 68 de la Llei 1/2011.

No obstant això, a fi de suavitzar l'increment de tarifes, s'establix que a partir de l'any 2014 i durant un període de cinc anys, per a l'obtenció dels ingressos regulats requerits, s'addicionaran al resultat que done la fórmula descrita els gastos d'explotació generats per les activitats relacionades amb els preus privats de les àrees terminals i es deduiran, així mateix, els ingressos corresponents als preus privats derivats de les dites àrees terminals, afectats ambdós pel coeficient corrector K, que a continuació es detalla en funció de l'any d'aplicació:

Coeficient corrector K

2014	2015	2016	2017	2018
80%	60%	40%	20%	0%

El dit percentatge, a més d'aplicar-se als gastos d'explotació mencionats anteriorment, es tindrà en compte per al càlcul del cost de capital aplicant-se als actius nets, deutes i recursos propis vinculats als ingressos per preus privats derivats de l'explotació de les àrees terminals. Als efectes de la seua aplicació, els ingressos, gastos, inversions i la resta de partides generades per activitats d'expansió i desenrotllament internacional són considerats i reben el mateix tractament que els provinents de les activitats comercials fora de terminal.

c) Ajust per dèficit. Si en els exercicis 2013, 2014 i 2015 el resultat de l'aplicació d'esta fórmula conduïx a un increment superior al percentatge que represente l'IPC interanual, incrementat en 5 punts, l'increment màxim a aplicar serà este, i es podrà recuperar, al llarg dels tres pròxims exercicis, el possible dèficit produït.

3. A fi de garantir l'eficiència econòmica en la gestió dels aeroports, Aena Aeropuertos, S.A., directament o a proposta de les seues societats filials, podrà proposar per a cada aeroport:

a) Coeficients correctors.

b) Bonificacions per increment de passatgers, freqüències o rutes en les prestacions patrimonials públiques regulades en el capítol II. L'aplicació de tals bonificacions, en tot cas, haurà d'estar basada en criteris transparents i objectius i ser compatibles amb les normes sobre competència.

4. El ministre de Foment desenrotllarà, mitjançant una orde, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, els criteris generals que han de seguir les propostes de coeficients correctors i bonificacions previstes en l'apartat anterior, tenint en compte els principis següents:

a) Garantir l'eficiència econòmica en la gestió dels aeroports.

b) Màxima contribució possible de cada aeroport a la competitivitat de la seua àrea d'influència econòmica, limitant pujades de quanties que puguen tindre un perjudici greu sobre determinats tràfics, particularment aquells altament dependents de l'aeroport

c) Autosuficiència econòmica de cada aeroport, tenint en compte tant la seua evolució passada com les seues previsions economicofinanceres a mitjà i llarg termini.

d) Garantir la competència efectiva entre aeroports sobre la base de l'eficiència i qualitat dels servicis prestats al menor cost possible, de manera que les quanties de les prestacions incorporen l'estructura de costos de cada aeroport.

Tant els coeficients correctors com les bonificacions proposades s'integraran en la fórmula prevista en els apartats anteriors, i no s'acceptaran aquelles propostes de coeficients correctors o bonificacions que no garantisquen a nivell global el percentatge que en resulte.

Els coeficients correctors, que podran oscil·lar entre l'1.30 i el 0.70, i les bonificacions, que no superaran el 10 per cent, s'aplicaran a les quanties unitàries de les prestacions patrimonials de caràcter públic definides en els articles anteriors. Els coeficients correctors definitius per a cada aeroport i les bonificacions que, si és el cas, siguen procedents, s'establiran amb caràcter anual en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.»

Article 35. *Pla Estatal de Vivenda i Rehabilitació 2009-2012.*

A partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, queden suprimides les ajudes de subsidiació de préstecs contingudes en el Reial Decret 2066/2008, de 12 de desembre, pel qual es regula el Pla Estatal de Vivenda i Rehabilitació 2009-2012. Així mateix, no es

reconeixeran aquelles sol·licituds que estiguen en tramitació i que no hagen sigut objecte de concessió per part de la comunitat autònoma.

Article 36. Renda bàsica d'emancipació.

1. A partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, la quantia mensual de l'ajuda per a facilitar el pagament dels gastos relacionats amb el lloguer de la vivenda habitual, prevista en l'article 3.1.a) del Reial Decret 1472/2007, pel qual es regula la renda bàsica d'emancipació, en els termes que preveu el Reial Decret Llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, serà de 147 euros.

Així mateix, els beneficiaris la resolució dels quals s'haja extingit per alguna de les causes establides legalment no podran reprendre el dret acreditant el compliment actual dels requisits requerits per al seu reconeixement, encara que no hagen esgotat anteriorment el període màxim previst. De la mateixa manera, no tindran dret al cobrament de l'ajuda aquelles sol·licituds que, tot i haver-se presentat amb anterioritat al 31 de desembre de 2011, no hagen obtingut resolució favorable o no haja sigut comunicada al Ministeri de Foment amb anterioritat a l'entrada en vigor del present reial decret llei.

2. La percepció de l'ajuda per a facilitar el pagament dels gastos relacionats amb el lloguer de la vivenda habitual serà incompatible amb altres ajudes o subvencions establides per als inquilins en la normativa autonòmica.

TÍTOL VII

Mesures per a la supressió de desajustos entre els costos i ingressos en el sector elèctric

Article 37. Establiment de mesures en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

1. Els costos fixos i variables de les centrals de generació en règim ordinari en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, resultants de l'aplicació de les revisions que s'establisquen en les disposicions que despleguen el Reial Decret Llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i ingressos dels sectors elèctric i gasista, seran aplicables per a la retribució dels costos de generació reconeguts als generadors en règim ordinari en estos sistemes des de l'1 de gener de 2012.

2. Adicionalment a les revisions del model retributiu que s'aproven en les esmentades disposicions que modifiquen el càlcul de costos fixos i variables de les centrals de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, s'establixen les següents mesures a aplicar des de l'1 de gener de 2012:

a) S'elimina la retribució dels gastos de naturalesa recurrent a què fa referència l'apartat 3 de l'article 5 de l'Orde ITC/914/2006, de 30 de març, per la qual s'establix el mètode de càlcul de la retribució de garantia de potència per a les instal·lacions de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

b) Es revisa la taxa financera de retribució per al càlcul de la retribució financera de la inversió de cada grup a què fa referència l'apartat 2 de l'article 5 de l'Orde ITC/914/2006, de 30 de març, que es correspondrà amb el valor dels bons de l'Estat a deu anys més 200 punts bàsics.

c) Es reduïxen en un 10 per cent els valors unitaris de l'annualitat en concepte d'operació i manteniment fixos a què fa referència l'apartat 3 de l'article 5 de l'Orde ITC/914/2006, de 30 de març, actualitzats mitjançant la Resolució de 7 de març de 2011, de la Direcció General de Política Energètica i Mines, per la qual es publica el valor unitari de garantia de potència anual GPOTn(i) corresponent a les instal·lacions de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars per a l'any 2011.

S'habilita el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme per a revisar tant la taxa financera de retribució com els valors unitaris de l'annualitat en concepte d'operació i manteniment fixos a què fa referència este article.

Article 38. Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.

Es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 17, que passa a tindre la redacció següent:

«4. En el cas que les activitats o instal·lacions destinades al subministrament elèctric siguen gravades, directament o indirectament, amb tributs propis de les comunitats autònomes o recàrrecs sobre tributs estatals, s'inclourà al peatge d'accés un suplement territorial que cobrirà la totalitat del sobrecost provocat per eixe tribut o recàrrec i que haurà de ser abonat pels consumidors ubicats en l'àmbit territorial de la respectiva comunitat autònoma.

En el cas que els tributs imposats siguen de caràcter local i no estiguen determinats per la normativa estatal, es podrà incloure al peatge d'accés un suplement territorial que cobrisca la totalitat del sobrecost provocat.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 18 en els termes següents:

«5. En el cas que les activitats o instal·lacions destinades al subministrament elèctric siguen gravades, directament o indirectament, amb tributs propis de les comunitats autònomes o recàrrecs sobre tributs estatals, a la tarifa d'últim recurs se li inclourà un suplement territorial que cobrirà la totalitat del sobrecost provocat per eixe tribut o recàrrec i que haurà de ser abonat pels consumidors ubicats en l'àmbit territorial de la respectiva comunitat autònoma.

En el cas que els tributs imposats siguen de caràcter local i no estiguen determinats per la normativa estatal, a la tarifa d'últim recurs se li podrà incloure un suplement territorial que cobrisca la totalitat del sobrecost provocat.»

Article 39. Modificació de la retribució de l'activitat de transport.

1. S'establix com a criteri per a l'activitat de transport que la retribució en concepte d'inversió es farà per a aquells actius en servici no amortitzats prenent com a base per a la seua retribució financera el valor net d'estos.

2. En aplicació del que disposa l'apartat 1, es modifica la retribució corresponent a l'any 2012 per a l'activitat de transport a percebre per les empreses d'acord amb el que s'arreplega en la taula següent:

Retribució transport	Milers d'euros
Red Eléctrica de España, S.A.	1.294.173
Unión Fenosa Distribución, S.A.	36.992
Total peninsular	1.331.164
Red Eléctrica de España, S.A. (extrapeninsular)	146.288
Total extrapeninsular	146.288
Total	1.477.452

Article 40. Modificació del Reial Decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica.

La disposició addicional octava.1 del Reial Decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica, queda redactada en els termes següents:

«1. Es reconeix l'existència d'un dèficit d'ingressos en les liquidacions de les activitats regulades del sector elèctric generat en 2006, incloent-hi la minoració de la retribució per a 2006 de l'activitat de producció d'energia elèctrica en l'import equivalent al valor dels drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle assignats gratuïtament, que ascendeix a un valor, fins al 31 de desembre de 2006, de 2.279.940.066,63 euros.

Esta quantia es recuperarà a través de la tarifa elèctrica durant un període de quinze anys a comptar de l'1 de gener de 2007. L'import pendent de pagament meritarà interessos d'actualització cada any des del 31 de desembre de 2006.

L'import dels interessos serà anual, aplicant l'euribor a tres mesos de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior més un diferencial de 65 punts bàsics a l'import a recuperar a 31 de desembre de cada any.»

Article 41. Modificació del Reial Decret 437/2010, de 9 d'abril, pel qual es desenrotlla la regulació del procés de titulització del dèficit del sistema elèctric.

L'article 2.2 a) del Reial Decret 437/2010, de 9 d'abril, pel qual es desenrotlla la regulació del procés de titulització del dèficit del sistema elèctric, queda redactat en els termes següents:

«a) Drets de cobrament peninsular 2006: El tipus d'interés és l'euribor a tres mesos de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior a la data de l'actualització.»

Article 42. Tipus d'interés definitiu a aplicar als efectes de càlcul del preu de cessió al Fons de Titulització del Dèficit del Sistema Elèctric.

1. El tipus d'interés definitiu a aplicar als efectes de càlcul del preu de cessió al Fons de Titulització del Dèficit del Sistema Elèctric dels drets de cobrament corresponents als drets de cobrament peninsular 2006 és l'euribor a tres mesos de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior a la data de l'actualització, d'acord amb allò que disposa l'article 2.2 a) del Reial Decret 437/2010, de 9 d'abril.

2. No obstant això, la diferència existent entre l'esmentat preu de cessió al Fons de Titulització del Dèficit del Sistema Elèctric i el que hauria resultat d'aplicar el tipus d'interés establert en la disposició addicional octava del Reial Decret 485/2009, de 3 d'abril, tindrà la consideració de cost liquidable del sistema als efectes del que preveu el Reial Decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat d'abastiment.

Disposició addicional primera. Mesures en relació amb els treballadors de les empreses de servicis contractades per l'Administració.

Els ens, organismes i entitats que formen part del sector públic d'acord amb l'article 3.1 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, dictaran en els seus respectius àmbits de competències les instruccions pertinents per a la correcta execució dels servicis externs que hagen contractat, de manera que quede aclarida la relació entre els gestors de l'Administració i el personal de l'empresa contractada, evitant, en tot cas, actes que podrien considerar-se com a determinants per al reconeixement d'una relació laboral, sense perjudici de les facultats que la legislació de contractes del sector públic reconeix a l'òrgan de contractació amb vista a l'execució dels contractes. Amb este fi, els esmentats ens, organismes i entitats dictaran abans del 31 de desembre de 2012 les instruccions pertinents per a evitar actuacions que podrien considerar-se com a determinants per al reconeixement d'una relació laboral.

En el cas que, en virtut de sentència judicial, els treballadors de les empreses es convertisquen en personal laboral de l'Administració, el salari a percebre serà el que

corresponga a la seua classificació professional d'acord amb el conveni col·lectiu aplicable al personal laboral de l'Administració, i serà necessari l'informe favorable dels òrgans competents per a fer complir les exigències de les lleis pressupostàries.

Disposició addicional segona. *Suspensions o modificacions de convenis col·lectius, pactes i acords que afecten el personal laboral per alteració substancial de les circumstàncies econòmiques.*

Als efectes del que preveuen els articles 32 i 38.10 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, s'entendrà que concorre causa greu d'interés públic derivada de l'alteració substancial de les circumstàncies econòmiques quan les administracions públiques hagen d'adoptar mesures o plans d'ajust, de reequilibri dels comptes públics o de caràcter econòmic financer per a assegurar l'estabilitat pressupostària o la correcció del dèficit públic.

Disposició addicional tercera. *Obligacions de remissió d'informació en matèria de personal.*

En aplicació del principi de transparència previst en la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, les comunitats autònomes i entitats locals remetran al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques informació sobre els gastos de personal, amb menció dels òrgans de dependència, retribucions, classes de personal, dotacions o plantilles entre altra informació.

Per part del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques es determinarà reglamentàriament la forma, contingut, desglossament i periodicitat en què la dita informació ha de ser remesa.

El que disposa la present disposició addicional té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 156.1 de la Constitució.

Disposició addicional quarta. *Aplicació del títol I del present reial decret llei als poders públics.*

D'acord amb el que preveu l'article 1.1 de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, segons el qual els principis rectoris establits en esta vinculen tots els poders públics i, en aplicació, en particular, del principi de transparència regulat en l'article 6, els òrgans constitucionals o estatutaris als quals no se'ls apliquen de manera directa les mesures establides en el present reial decret llei en atenció a la seua autonomia remetran informació sobre les iniciatives empreses, si és el cas, per estos per al compliment de les mesures de racionalització previstes en el títol I d'este reial decret llei, tant per als membres dels esmentats òrgans com per al personal que hi preste els seus servicis.

Disposició addicional quinta. *Possibilitat que els funcionaris de l'Administració General de l'Estat pertanyents als subgrups A1 i A2 sol·liciten la reducció, a petició pròpia, del complement específic.*

1. Els funcionaris de l'Administració General de l'Estat pertanyents als subgrups A1 i A2 inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 598/1985, de 30 d'abril, podran sol·licitar davant dels òrgans i unitats de personal amb competències en matèria de personal dels departaments, organismes autònoms i entitats gestores de la Seguretat Social en què estiguen destinats la reducció de l'import del complement específic corresponent al lloc que exercixen a fi d'adequar-lo al percentatge a què es referix l'article 16.4 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'Incompatibilitats del Personal al Servici de les Administracions Públiques.

2. S'exclouen d'esta possibilitat els funcionaris que ocupen llocs en gabinets de membres del Govern i alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, els que exercisquen llocs que tinguen assignat un complement de destinació de nivell 30 i 29.

Disposició addicional sexta. *Adequació per als membres de les Forces Armades i de la Guàrdia Civil.*

1. Les disposicions de caràcter general que, per als membres de les Forces Armades i de la Guàrdia Civil, regulen les matèries contingudes en el títol I hauran d'entendre's modificades en els termes establits en esta disposició legal.

2. Els membres de les Forces Armades i de la Guàrdia Civil a què es referix l'article 21 del text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2000, de 9 de juny, que patisquen insuficiència temporal de condicions psicofísiques per al servici, percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si és el cas, des del primer al tercer dia de la insuficiència, prenent com a referència aquelles que percebien en el mes immediat anterior al de causar-se la dita insuficiència. Des del dia quart al dia vint, ambdós inclosos, percebran el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si és el cas. A partir del dia vint-i-u percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si és el cas, i de les retribucions complementàries.

Si la insuficiència s'ha produït en acte de servici o com a conseqüència d'una hospitalització o intervenció quirúrgica, la retribució a percebre podrà ser complementada, des del primer dia, fins a arribar com a màxim al 100% de les retribucions que correspongueren al dit personal en el mes anterior al de causar-se la insuficiència.

Disposició addicional setèima. *Prestacions econòmiques per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals previstes en l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, reconegudes i no percebudes.*

1. Des de la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei, les prestacions econòmiques per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals previstes en l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, deixaran de produir efectes retroactius per a aquelles persones que a la dita data no hagen començat a percebre encara les prestacions econòmiques reconegudes a favor seu, les quals conservaran, en tot cas, el dret a percebre les quanties que, en concepte d'efectes retroactius, hagen sigut ja meritades fins a eixe moment.

2. A partir de la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei, les prestacions econòmiques per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals previstes en l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, reconegudes a favor de les persones mencionades en l'apartat anterior quedaran subjectes a un termini suspensiu màxim de dos anys a comptar de la data de la resolució de reconeixement de la prestació o, si és el cas, del transcurs del termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud sense haver-se dictat i notificat resolució expressa de reconeixement de la prestació, termini que s'interromprà en el moment en què l'interessat comence a percebre la dita prestació.

Disposició addicional octava. *Règim dels convenis especials en el sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència.*

1. A partir de la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei, el conveni especial regulat en el Reial Decret 615/2007, d'11 de maig, pel qual es regula la Seguretat Social dels cuidadors de les persones en situació de dependència, tindrà, per als cuidadors no professionals, caràcter voluntari i podrà ser subscrit entre el cuidador no professional i la Tresoreria General de la Seguretat Social.

2. Les cotitzacions a la Seguretat Social pel conveni especial indicat en l'apartat anterior seran a càrrec exclusivament del subscriptor.

3. Estos convenis especials produiran efectes des de la data de la sol·licitud de subscripció del conveni especial.

Disposició addicional novena. *Constitució del Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.*

1. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor del present reial decret llei haurà de constituir-se el Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència regulat en l'article 8 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

El Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, una vegada constituït, aprovarà les seues normes de funcionament intern.

2. Queda suprimida la Conferència Sectorial d'Assumptes Socials.

Disposició addicional deu. *Referències a la denominació de determinats òrgans.*

1. Les referències que en la Llei 39/2006, de 14 de desembre, es fan al Ministeri de Treball i Assumptes Socials i al seu titular s'entendran fetes al Ministeri de Sanitat, Servicis Socials i Igualtat i al seu titular. Així mateix, les referències al titular de la Secretaria d'Estat de Servicis Socials, Famílies i Discapacitat s'entendran fetes al titular de la Secretaria d'Estat de Servicis Socials i Igualtat.

2. Les referències contingudes en la legislació vigent al Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència i a la Conferència Sectorial d'Assumptes Socials s'entendran fetes al Consell Territorial de Servicis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

Disposició addicional onze. *Declaració de zones de gran aflluència turística en els municipis que reuneixen en 2011 els requisits de l'article 5.5 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'Horaris Comercials, en la redacció feta per este reial decret llei.*

1. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, les comunitats autònomes declararan almenys una zona de gran aflluència turística en els municipis amb més de 200.000 habitants que hagen registrat més d'1.000.000 de pernотacions l'any 2011 o que compten amb ports en què operen creuers turístics que hagen rebut en 2011 més de 400.000 passatgers. La declaració de zones de gran aflluència turística es farà tenint en compte els criteris establits en l'article 5.4 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, els municipis de més de 200.000 habitants, d'elevada ocupació hotelera o elevat nombre de passatgers en creuers turístics, s'arreglegen en l'annex.

Disposició addicional dotze. *Fins i funcions de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia.*

L'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE) exercirà, a més de les funcions previstes en la disposició addicional vint-i-u.tres de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 1986, les funcions següents:

a) Donar suport al desenrotllament de les tecnologies orientades a la descarbonització de la generació elèctrica.

b) Prestar assistència tècnica i econòmica al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme quan expressament se li requerisca, en els procediments administratius, judicials o arbitrals en què siga part l'Administració General de l'Estat.

c) Desenrotllar les funcions de mitjà propi instrumental i servici tècnic de l'Administració General de l'Estat, i els organismes i entitats que en depenen, per als treballs que se li encomanen.

d) Qualsevol altres funcions que se li atribuïsqen legalment o reglamentàriament.

Disposició addicional tretze. *Règim de contractació de l'IDAE.*

1. El règim de contractació de l'IDAE serà el previst en el Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic.

2. L'IDAE, en els termes que prevegen els seus estatuts, tindrà la consideració de mitjà propi instrumental i servici tècnic de l'Administració als efectes previstos en l'article 24.6 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, per a la realització dels treballs que li encarreguen l'Administració General de l'Estat i els organismes i entitats que en depenen, que tinguen la consideració de poder adjudicador, en tot allò relacionat amb els seus fins i funcions, estant obligat a realitzar els treballs que li encarreguen d'acord amb les instruccions fixades per l'encarregant.

Disposició addicional catorze. *Progressivitat en els peatges d'accés a les xarxes.*

S'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per a establir criteris de progressivitat d'aplicació als peatges d'accés que ha d'aprovar d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.

En la determinació d'estos criteris, es tindrà en compte el consum mitjà dels punts de subministrament, sense que es vegan afectats els consumidors vulnerables.

Disposició addicional quinzena. *Suplements territorials d'aplicació a peatges d'accés i tarifa d'últim recurs.*

S'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per a determinar, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, els tributs concrets i recàrrecs que seran considerats als efectes de l'aplicació del suplement territorial als peatges d'accés i tarifes d'últim recurs, d'acord amb el que estableixen els articles 17 i 18 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, així com els mecanismes necessaris per a la seua gestió i liquidació

Disposició addicional setze. *Aplicació de la disposició addicional sexta de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012.*

Als efectes de l'aplicació de la disposició addicional sexta de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, la consideració dels percentatges de cessió a favor de les entitats locals incloses en el model de cessió d'impostos estatals, esmentats en els apartats u i tres de la dita disposició, a l'efecte de calcular la liquidació definitiva corresponent a l'any 2010, s'haurà d'entendre d'aplicació exclusiva per a determinar la cessió de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. Pel que fa a l'esmentada liquidació de la cessió dels impostos indirectes, seran aplicables els percentatges de cessió establits en els articles 93, 94, 95, 101, 102 i 103 de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2010.

Disposició addicional dèsset. *Beneficis fiscals aplicables a la Candidatura de Madrid 2020.*

U. La Candidatura de Madrid 2020 tindrà la consideració d'esdeveniment d'excepcional interès públic als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de Règim Fiscal de les Entitats Sense Fins Lucratius i dels Incentius Fiscals al Mecenatge.

Dos. La duració del programa de suport a este esdeveniment comprendrà els exercicis 2012 i 2013.

Tres. La certificació de l'adequació dels gastos realitzats als objectius i plans del programa s'efectuarà segons disposa l'esmentada Llei 49/2002.

Quatre. Les actuacions a realitzar seran les que asseguren l'adequat desenrotllament de l'esdeveniment. El desenrotllament i concreció en plans i programes d'activitats específiques el realitzarà l'òrgan competent d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002.

Cinc. Els beneficis fiscals d'este programa seran els màxims establits en l'article 27.3 de la Llei 49/2002.

Disposició addicional d'íhuit. *Incapacitat temporal en l'Administració de l'Estat.*

Al personal funcionari i laboral de l'Administració General de l'Estat i organismes i entitats que en depenen acollits al Règim General de la Seguretat Social, se'ls reconeixeran els següents complements en els supòsits d'incapacitat temporal:

1a. Quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències comunes, fins al tercer dia, se li reconeixerà un complement retributiu del cinquanta per cent de les retribucions que es percebien en el mes anterior al de causar-se la incapacitat. Des del dia quart fins al vint, ambdós inclosos, es reconeixerà un complement que sumat a la prestació econòmica reconeguda per la Seguretat Social siga equivalent al setanta-cinc per cent de les retribucions que corresponien al dit personal en el mes anterior al de causar-se la incapacitat. A partir del dia vint-i-u, inclusivament, se'ls reconeixerà una prestació equivalent al cent per cent de les retribucions que es percebien en el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

L'Administració de l'Estat determinarà, respecte al seu personal, els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificat el complement assolisca el cent per cent de les retribucions que disfrutaven en cada moment. A estos efectes, es consideraran en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

2a. Quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències professionals, la prestació reconeguda per la Seguretat Social serà complementada durant tot el període de duració d'esta, fins al cent per cent de les retribucions que percebera l'esmentat personal en el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

3a. La present disposició produirà efectes en els processos d'incapacitat temporal que tinguen inici transcorreguts tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta norma.

Disposició transitòria primera.

El que disposa este reial decret llei sobre vacances i dies d'assumptes particulars, dies addicionals als dies de lliure disposició o de semblant naturalesa no impedirà que el personal funcionari, estatutari i laboral gaudisca dels dies corresponents a l'any 2012 d'acord amb la normativa vigent fins a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Igualment, el que disposa este reial decret llei no serà aplicable als empleats públics que, a la seua entrada en vigor, es troben en la situació d'incapacitat temporal.

Disposició transitòria segona.

Tots aquells qui, en el moment de l'entrada en vigor de la present llei, perceben alguna de les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica a què es referix l'article 1, o tinguen reconeguda normativament esta possibilitat, tindran un termini de quinze dies hàbils a comptar de la data de publicació d'esta llei en el «Boletín Oficial del Estado» per a comunicar als òrgans a què es referix l'apartat 3 de l'article 1 la seua opció entre la percepció d'esta o la retribució de l'activitat pública o privada que exercisquen, o, si és el cas, percepció de la pensió de jubilació o retir. Una vegada rebuda la dita comunicació, l'oficina de conflictes d'interessos o l'òrgan competent de l'Administració autonòmica o local la remetrà al centre pagador perquè, en cas que l'interessat opte per percebre les retribucions corresponents al lloc públic o privat que exercirà o, si és el cas, percepció de la pensió de jubilació o retir, deixe d'abonar-li les esmentades pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica. A falta d'opció en el termini assenyalat, s'entendrà que l'interessat renuncia a percebre les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i

qualsevol altra percepció econòmica a què es referix l'article 1, i que opta per percebre la retribució corresponent al càrrec o activitat que exercisca en l'actualitat o, si és el cas, la pensió de jubilació o retir.

Disposició transitòria tercera.

La derogació de l'apartat 4 de l'article 214 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social prevista en este reial decret llei serà aplicable a les prestacions per desocupació el naixement del dret de les quals derive de situacions legals de desocupació produïdes a partir de l'entrada en vigor d'esta norma.

Disposició transitòria quarta.

Sense perjudi de la derogació de l'apartat 1.4 de l'article 215 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social prevista en este reial decret llei, el dit apartat mantindrà la seua aplicació per als desocupats majors de quaranta-cinc anys que hagen esgotat la prestació per desocupació de nivell contributiu de set-cents vint dies abans de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Disposició transitòria quinta.

Els treballadors que, per aplicació de l'article 218 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, tinguen fixada com a base de cotització, durant la percepció del subsidi per desocupació, el 125 per cent del límit mínim de cotització vigent en cada moment, passaran a tindre com a base de cotització el 100 per cent del dit límit mínim a partir del dia primer del mes següent al de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Disposició transitòria sexta. *Supressió del dret a l'aplicació de bonificacions.*

1. a) Queda suprimit el dret de les empreses a l'aplicació de bonificacions per contractació, manteniment de l'ocupació o foment de l'autoocupació, en les quotes a la Seguretat Social i, si és el cas, quotes de recaptació conjunta que s'apliquen a l'entrada en vigor d'este reial decret llei en virtut de qualsevol norma, en vigor o derogada, en què hagen sigut establides.

b) El que disposa el paràgraf anterior serà aplicable a les bonificacions en les quotes meritades a partir del mes següent al de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

2. No serà aplicable el que preveu l'apartat 1 a les bonificacions recollides en les disposicions següents:

a) Reial Decret Llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

b) Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

c) Els apartats 2, 3, 4, 4 bis, 5 i 6 de l'article 2 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació.

d) Reial Decret Llei 18/2011, de 18 de novembre, pel qual es regulen les bonificacions de quotes a la Seguretat Social dels contractes de treball subscrits amb persones amb discapacitat per l'Organització Nacional de Cegos Espanyols (ONCE) i s'establixen mesures de Seguretat Social per a les persones treballadores afectades per la crisi del bacteri E. coli.

e) Article 21.3 de la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

f) Reial Decret Llei 11/98, de 4 de setembre, pel qual es regulen les bonificacions de quotes a la Seguretat Social dels contractes d'interinitat que se subscriguen amb persones desocupades per a substituir treballadors durant els períodes de descans per maternitat, adopció i acolliment.

g) Disposició addicional novena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

h) Disposició adicional trenta-cinc del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

i) Disposició adicional onze de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

j) La disposició adicional segona de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seua qualitat.

k) Article 9 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses.

l) La disposició adicional trenta del Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General de la Seguretat Social.

Disposició transitòria setètima. *Salaris de tramitació.*

La reforma del règim dels salaris de tramitació continguda en este reial decret llei serà aplicable als expedients de reclamació a l'Estat de salaris de tramitació en què no haja recaigut sentència ferma d'acomiadament a la data d'entrada en vigor del present reial decret llei.

Disposició transitòria octava. *Grau i nivell de dependència dels beneficiaris reconeguts amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.*

Els qui, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, tinguen reconegut un grau i nivell de dependència no necessitaran un nou reconeixement de la seua situació de dependència als efectes de la classificació per graus que estableix este reial decret llei.

No obstant això, en cas de revisió del grau i nivell de dependència que tinguen reconegut, la valoració resultant s'adaptarà a la nova estructura de graus arrellegada en l'article 26 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

Disposició transitòria novena. *Sol·licituds de reconeixement de la situació de dependència pendent de resolució a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.*

En el cas d'aquelles persones que hagen presentat una sol·licitud de reconeixement de la situació de dependència amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei que es trobe pendent de resolució a eixa data, el dret d'accés a les prestacions econòmiques per a cures en l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals previstes en l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, derivades del reconeixement de la dita situació estarà subjecte a un termini suspensiu màxim de dos anys a comptar de la data de la resolució de reconeixement de les prestacions o, si és el cas, des del transcurs del termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud sense haver-se dictat i notificat resolució expressa de reconeixement de la prestació, termini que s'interrompra en el moment en què l'interessat comence a percebre la dita prestació.

Disposició transitòria deu. *Quanties màximes de les prestacions econòmiques per cures en l'entorn familiar, d'assistència personal i de la prestació vinculada al servici.*

1. Fins que es regule reglamentàriament, per als beneficiaris que a l'entrada en vigor d'este reial decret llei tinguen reconegut grau i nivell de dependència, les prestacions econòmiques es mantindran en les quanties màximes vigents a la dita data, excepte per a la prestació econòmica per cures en l'entorn familiar, que seran les següents:

Grau i nivell	Prestació econòmica per cures en l'entorn familiar
Grau III, gran dependència, nivell 2	442,59 €
Grau II, gran dependència, nivell 1	354,43 €
Grau II, dependència severa, nivell 2	286,66 €

Grau i nivell	Prestació econòmica per cures en l'entorn familiar
Grau II, dependència severa, nivell 1	255,77 €
Grau II, dependència moderada, nivell 2	153,00 €

2. Fins que es regule reglamentàriament, als sol·licitants de reconeixement de la situació de dependència amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei respecte dels quals no hi haja resolució administrativa de reconeixement de grau i/o de reconeixement de prestacions, així com als nous sol·licitants, els seran aplicables les quanties màximes següents:

Grau	Prestació econòmica vinculada al servici	Prestació econòmica d'assistència personal	Prestació econòmica per cures en l'entorn familiar
Grau III	715,07 €	715,07 €	387,64 €
Grau II	426,12 €	426,12 €	268,79 €
Grau I	300,00 €	300,00 €	153,00 €

3. Estes quanties tindran efectivitat a partir del dia primer del mes següent a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Disposició transitòria onze. *Aportació de l'Administració General de l'Estat per al finançament del nivell mínim de protecció.*

1. Fins que es regule reglamentàriament, les quanties de l'assignació a les comunitats autònomes del nivell mínim de protecció previst en l'article 9 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, per als beneficiaris que tinguen resolució de grau i nivell de dependència reconegut a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, seran les següents:

Grau i nivell	Mínim de protecció
Grau III, gran dependència, nivell 2	231,28 €
Grau II, gran dependència, nivell 1	157,26 €
Grau II, dependència severa, nivell 2	89,38 €
Grau II, dependència severa, nivell 1	61,34 €
Grau II, dependència moderada, nivell 2	52,06 €

2. Fins que es regule reglamentàriament, les quanties de l'assignació a les comunitats autònomes del nivell mínim de protecció previst en l'article 9 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, per als beneficiaris que no tinguen resolució de reconeixement de la situació de dependència a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, seran les següents:

Grau	Mínim de protecció
Grau III, gran dependència	177,86 €
Grau II, dependència severa	82,84 €
Grau I, dependència moderada	44,33 €

3. Estes quanties tindran efectivitat a partir del dia primer del mes següent a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Disposició transitòria dotze. *Intensitat de protecció dels servicis del catàleg.*

1. Fins que es desenrotlle reglamentàriament, en els procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei en què no haja recaigut una resolució administrativa de reconeixement de prestacions així com en els procediments iniciats després de la dita data, les intensitats de protecció dels servicis establides per a cada grau de dependència seran les següents:

- Grau III. Gran dependència: entre 46 i 70 hores mensuals.
- Grau II. Dependència severa: entre 21 i 45 hores mensuals.
- Grau I. Dependència moderada: màxim 20 hores mensuals.

2. En els procediments en què haja recaigut una resolució de reconeixement de prestacions amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, les administracions competents podran realitzar les adaptacions necessàries per a adequar-los al que establix el paràgraf anterior.

Disposició transitòria tretze. *Convenis especials en el sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència existents a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei.*

Els convenis especials en el sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència previstos en el Reial Decret 615/2007, d'11 de maig, pel qual es regula la Seguretat Social dels cuidadors de les persones en situació de dependència, existents a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei, s'extingiran el dia 31 d'agost de 2012, llevat que el subscriptor en sol·licite expressament el manteniment amb anterioritat al dia 1 de novembre de 2012, i en este cas es considerarà subsistent el dit conveni des del dia 1 de setembre de 2012.

En este últim cas, des del dia 1 de setembre fins al 31 de desembre de 2012, la cotització a la Seguretat Social tindrà una reducció del 10% en el total de la quota a abonar, i serà a càrrec de l'Administració General de l'Estat el 5% del total de la quota i el 85% restant, a càrrec del cuidador no professional.

A partir del dia 1 de gener de 2013, el conveni especial serà a càrrec exclusivament del cuidador no professional.

Disposició transitòria catorze. *Vigència transitòria dels calendaris de 2012.*

Continuaran vigents, fins al 31 de desembre de 2012, els calendaris de diumenges i festius, ja aprovats, en què els comerços podran romandre oberts al públic.

Així mateix, els calendaris que regulen el període estival de rebaixes de 2012 mantindran la seua vigència durant el període que s'hi establix.

Disposició transitòria quinze.

Les previsions contingudes en l'article 10 relatives a les prestacions econòmiques en la situació d'incapacitat temporal del personal al servici de les administracions públiques acollit al Règim General de la Seguretat Social seran desenrotllades per cada administració pública en el termini de tres mesos des de la publicació d'este reial decret llei, termini a partir del qual produirà efectes en tot cas.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades les disposicions legals i reglamentàries següents:

a) L'apartat 2 de l'article 2 del Reial Decret 1202/2010, de 24 de setembre, pel qual s'establixen els terminis de revisió dels peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica,.

b) Es deroga l'article 8 del Reial Decret Llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència, i la seua normativa de desplegament.

2. Es deroguen les disposicions següents en matèria d'ocupació i Seguretat Social:

a) L'apartat 3.3 de la disposició transitòria quinta de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

b) Article 4.1 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació.

c) Disposició addicional seixanta-cinc de la Llei 30/2005, de 29 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2006.

d) Disposició addicional segona del Reial Decret 63/2006, de 27 de gener, pel qual s'aprova l'Estatut del Personal Investigador en Formació.

e) Disposició addicional vint de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.

f) Reial Decret 278/2007, de 23 de febrer, sobre bonificacions en la cotització a la Seguretat Social respecte del personal investigador.

g) Les referències a les bonificacions previstes en el Reial Decret 1432/2003, de 21 de novembre, pel qual es regula l'emissió pel Ministeri de Ciència i Tecnologia d'informes motivats relatius al compliment de requisits científics i tecnològics, als efectes de l'aplicació i interpretació de deduccions fiscals per activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica.

3. Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) L'apartat 1.4 de l'article 215 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, així com les restants disposicions de la dita llei que es referisquen al subsidi especial establert en el dit apartat.

b) L'apartat 4 de l'article 214 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

4. Igualment, queden derogats.

a) L'apartat 2 de l'article 68 de la Llei de Funcionaris Civils de l'Estat de 1964, aprovada pel Decret 315/1964, de 7 de febrer, en la redacció donada per l'article 51 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre.

b) Els apartats 1 i 2 de l'article 7 de la Llei 9/1987, de 12 de juny, de regulació dels òrgans de representació, de determinació de les condicions de treball i participació dels funcionaris públics.

c) La lletra d de l'apartat 1 de l'article 67, el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 67 i l'apartat 4 de l'article 67 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

d) La disposició addicional sexta de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2010.

5. Es deroga l'article 21.1.a) del Reial Decret Legislatiu 4/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels Funcionaris Civils de l'Estat; la disposició addicional sexta de la Llei 26/2009, de 26 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2010; l'article 20.1.a) del Reial Decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, i l'article 20.1.A del Reial Decret Legislatiu 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de seguretat social del personal al servei de l'Administració de Justícia.

6. Així mateix, queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que establix este reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació del Reial Decret Llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic.*

Es modifica la disposició addicional sexta del Reial Decret Llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, que quedarà redactada com seguix:

«Disposició addicional sexta. *Ajornament i periodificació de l'abonament dels efectes retroactius de les prestacions econòmiques previstes en la Llei 39/2006, de 14 de desembre.*

Les quanties en concepte d'efectes retroactius de les prestacions econòmiques previstes en l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, per als casos en què estos s'hagen generat des de la data de la sol·licitud, podran ser ajornades i el seu abonament periodificat en pagaments anuals de la mateixa quantia, en un termini màxim de huit anys des de la data de la resolució ferma de reconeixement exprés de la prestació, si així s'acorda per les administracions competents. L'ajornament ha de ser notificat a la persona beneficiària de la prestació i a l'Administració General de l'Estat a l'efecte que esta regularitze el seu pagament a la comunitat autònoma pel que fa al nivell mínim.»

Disposició final segona. *Revisió dels llindars als efectes de la declaració de les zones de gran aflluència turística.*

El Govern podrà revisar, per raons de política econòmica, els llindars establits en l'article 5.5 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'Horaris Comercials, en la redacció donada per este reial decret llei, per a la declaració de la relació de municipis en els quals s'han de declarar zones de gran aflluència turística als efectes d'obertures comercials.

Disposició final tercera. *Adaptació dels calendaris comercials de les comunitats autònomes.*

Des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, les comunitats autònomes posaran en marxa els procediments necessaris per a adaptar els calendaris de diumenges i festius en què els comerços podran romandre oberts al públic, a partir de 2013, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'Horaris Comercials, en la redacció donada per este reial decret llei.

Disposició final quarta. *Títols competencials.*

El títol I d'este reial decret llei té caràcter bàsic en virtut dels articles 149.1.13, 149.1.18a i 156.1 de la Constitució Espanyola, que atribuïx a l'Estat la competència per a dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

El que preveu el títol II d'este reial decret llei es dicta a l'empara dels articles 149.1.7m, 13é, 17é i 18é i 156 de la Constitució Espanyola.

El títol III es dicta a l'empara de l'article 149.1.1a de la Constitució.

El títol IV d'este reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

El títol V es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Els articles 33 i 34, en virtut del que disposa l'article 149.1, 13a i 20a de la Constitució, que atribuïxen a l'Estat la competència sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre aeroports d'interés general, control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.

Els articles 35 i 36, en virtut del que disposa l'article 149.1.13 de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

El títol VII del present reial decret llei té caràcter bàsic pel fet de dictar-se a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat en l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució Espanyola, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva per a determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final cinquena. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

1. S'autoritza el Govern perquè, en l'àmbit de les seues competències, dicte les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'este reial decret llei.

2. Així mateix, s'autoritzen els respectius ministres perquè, en l'àmbit de les seues competències, dicten les disposicions reglamentàries i mesures que siguen necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix este reial decret llei.

3. Les administracions públiques competents promouran les disposicions normatives que siguen necessàries per a complir el que disposa este reial decret llei.

Disposició final sexta. *Aplicació del que disposen els articles 2 i 3.3 d'este reial decret llei.*

S'habilita el Govern perquè, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, procedisca a adaptar l'aplicació del que preveuen els articles 1 i 2.2 d'este reial decret llei respecte de les pagues extraordinàries al que dispose la modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

Disposició final setètima. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per este reial decret llei podran ser modificades en el futur per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final octava. *Drets sindicals en l'àmbit del sector públic.*

Les fundacions, societats mercantils i resta d'entitats que conformen el sector públic hauran d'efectuar una adequada gestió, en el marc de la legislació vigent, de les matèries relacionades amb la creació, modificació o supressió d'òrgans de representació, seccions i delegats sindicals, especialment en el que afecta els crèdits horaris, cessions d'estos crèdits i alliberaments que deriven de l'aplicació de normes o pactes que afecten l'obligació o el règim d'assistència al treball. Tot això, amb respecte dels drets sindicals i de representació reconeguts en la legislació vigent.

En el marc de les normes vigents en matèria de transparència, les entitats mencionades en el paràgraf anterior hauran d'informar el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o l'organisme autonòmic competent en relació amb estes matèries, sense perjuí de la protecció de dades de caràcter personal.

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 2/2012, de 29 d'abril, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012.*

Es fa una nova redacció de l'article 18 de la Llei 2/2012, de 29 d'abril, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012, que queda redactat en els termes següents:

«A l'empara del que disposa la disposició addicional primera de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, s'autoritzen els costos de personal docent (funcionari i contractat) i del personal d'administració i servicis (funcionari i laboral fix) de la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED) per a l'any 2012 i pels imports consignats a continuació, sense incloure triennis ni seguretat social:

Personal docent (funcionari i contractat) Milers d'euros	Personal no docent (funcionari i laboral fix) Milers d'euros
52.106,23	25.426,66

Disposició final deu. *Modificació de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012.*

U. Es modifica l'apartat sis de l'article 17 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, que queda redactat en els termes següents:

«Sis. Les quantitats màximes a percebre dels alumnes en concepte de finançament complementari al provinent dels fons públics que s'assignen al règim de concerts singulars subscrits per a ensenyances de nivells no obligatoris i en concepte exclusiu d'ensenyança reglada són les que s'establixen a continuació:

a) Cicles formatius de grau superior: entre 18 i 36 euros alumne/mes durant deu mesos, en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.

b) Batxillerat: entre 18 i 36 euros alumne/mes durant deu mesos, en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.

El finançament obtingut pels centres conseqüència del cobrament als alumnes d'estes quantitats tindrà el caràcter de complementari a l'abonat directament per l'Administració per al finançament dels «altres gastos».

Els centres que l'any 2011 estiguen autoritzats per a percebre quotes superiors a les assenyalades podran mantindre-les per a l'exercici 2012.

La quantitat abonada per l'Administració no podrà ser inferior a la resultant de minorar en 3.606,08 euros l'import corresponent al component d'«altres gastos» dels mòduls econòmics establits en l'annex IV de la present llei, i les administracions educatives competents podran establir la regulació necessària respecte d'això.»

Dos. Els annexos IV i V de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, queden redactats de la manera següent:

«ANNEX IV

Mòduls econòmics de distribució de fons públics per a sosteniment de centres concertats

D'acord amb el que disposa l'article 17 d'esta llei, els imports anuals i desglossament dels mòduls econòmics per unitat escolar en els centres concertats dels distints nivells i modalitats educatives queden establits amb efectes de l'1 de gener i fins al 31 de desembre de 2012 de la manera següent:

	Euros
EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA	
Salaries de personal docent, incloent-hi càrregues socials	26.243,73
Gastos variables	3.571,98

	Euros
Altres gastos	5.768,81
IMPORT TOTAL ANUAL	35.584,52
EDUCACIÓ ESPECIAL (*) (nivells obligatoris i gratuïts)	
I. Educació Bàsica/Primària	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	26.243,73
Gastos variables	3.571,98
Altres gastos	6.153,43
IMPORT TOTAL ANUAL	35.969,14
Personal complementari (logopedes, fisioterapeutes, ajudants tècnics educatius, psicòleg-pedagog i treballador social), segons deficiències:	
Psíquics	19.018,60
Autistes o problemes greus de personalitat	15.427,02
Auditius	17.696,07
Plurideficients	21.963,35
II. Programes de formació per a la transició a la vida adulta.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	52.487,45
Gastos variables	4.686,73
Altres gastos	8.766,37
IMPORT TOTAL ANUAL	65.940,55
Personal complementari (logopedes, fisioterapeutes, ajudants tècnics educatius, psicòleg-pedagog i treballador social), segons deficiències:	
Psíquics	30.365,84
Autistes o problemes greus de personalitat	27.160,31
Auditius	23.527,49
Plurideficients	33.766,44
EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA	
I. Primer i segon curs ⁽¹⁾ .	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	31.492,46
Gastos variables	4.202,14
Altres gastos	7.499,50
IMPORT TOTAL ANUAL	43.194,11
I. Primer i segon curs ⁽²⁾ .	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	36.981,87
Gastos variables	7.100,96
Altres gastos	7.499,50
IMPORT TOTAL ANUAL	51.582,33
II. Tercer i quart curs.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	41.912,78
Gastos variables	8.047,76
Altres gastos	8.277,53
IMPORT TOTAL ANUAL	58.238,06
BATXILLERAT	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	50.541,90
Gastos variables	9.704,64
Altres gastos	9.125,25
IMPORT TOTAL ANUAL	69.371,79
CICLES FORMATIUS	
I. Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials.	
Grup 1. Cicles formatius de grau mitjà de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs	46.932,61
Segon curs	0,00

	Euros
Grup 2. Cicles formatius de grau mitjà de 2.000 hores.	
Primer curs	46.932,61
Segon curs	46.932,61
Grup 3. Cicles formatius de grau superior de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs	43.322,41
Segon curs	0,00
Grup 4. Cicles formatius de grau superior de 2.000 hores.	
Primer curs	43.322,41
Segon curs	43.322,41
II. Gastos variables.	
Grup 1. Cicles formatius de grau mitjà de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs	6.337,68
Segon curs	0,00
Grup 2. Cicles formatius de grau mitjà de 2.000 hores.	
Primer curs	6.337,68
Segon curs	6.337,68
Grup 3. Cicles formatius de grau superior de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs	6.296,66
Segon curs	0,00
Grup 4. Cicles formatius de grau superior de 2.000 hores.	
Primer curs	6.296,66
Segon curs	6.296,66
III. Altres gastos.	
Grup 1. Cicles formatius de:	
– Conducció d'Activitats Fisicoesportives en el Medi Natural.	
– Animació Turística.	
– Estètica Personal Decorativa.	
– Química Ambiental.	
– Higiene Bucodental.	
Primer curs	10.026,10
Segon curs	2.344,87
Grup 2. Cicles formatius de:	
– Secretariat.	
– Busseig a Profunditat Mitjana.	
– Laboratori d'Imatge.	
– Comerç.	
– Gestió Comercial i Màrqueting.	
– Servicis al Consumidor.	
– Elaboració de Productes Lactis.	
– Escorxador i Carnisseria-Xarcuteria.	
– Molineria i Indústries Cerealistes.	
– Laboratori.	
– Fabricació de Productes Farmacèutics i Afins.	
– Cures Auxiliars d'Infermeria.	
– Documentació Sanitària.	
– Adobaments.	
– Processos d'Ennobliment Tèxtil.	
Primer curs	12.190,41
Segon curs	2.344,87
Grup 3. Cicles formatius de:	
– Conserveria Vegetal, Càrnia i de Peix.	
– Transformació de Fusta i Suro.	

	Euros
– Operacions de Fabricació de Productes Farmacèutics.	
– Operacions de Transformació de Plàstics i Cautxú.	
– Indústries de Procés de Pasta i Paper.	
– Plàstic i Cautxú.	
– Operacions d'Ennoblement Tèxtil.	
Primer curs	14.508,30
Segon curs	2.344,87
Grup 4. Cicles formatius de	
– Enquadernacions i Manipulacions de Paper i Cartó.	
– Impressió en Arts Gràfiques.	
– Fosa.	
– Tractaments Superficials i Tèrmics.	
– Calçat i Marroquineria.	
– Producció de Filatura i Teixidura de Calada.	
– Producció de Teixits de Punt.	
– Processos de Confecció Industrial.	
– Processos Tèxtils de Filatura i Teixidura de Calada.	
– Processos Tèxtils de Teixidura de Punt.	
– Operacions de Fabricació de Vidre i Transformats.	
– Fabricació i Transformació de Productes de Vidre.	
Primer curs	16.785,68
Segon curs	2.344,87
Grup 5. Cicles formatius de:	
– Realització i Plans d'Obra.	
– Assessoria d'Imatge Personal.	
– Radioteràpia.	
– Animació Sociocultural.	
– Integració Social.	
Primer curs	10.026,10
Segon curs	3.791,92
Grup 6. Cicles formatius de:	
– Operacions de Cultiu Aqüícola.	
Primer curs	14.508,30
Segon curs	3.791,92
Grup 7. Cicles formatius de:	
– Olis d'Oliva i Vins.	
– Gestió Administrativa.	
– Explotacions Ramaderes.	
– Jardineria.	
– Treballs Forestals i de Conservació de Medi Natural.	
– Gestió i Organització d'Empreses Agropecuàries.	
– Gestió i Organització de Recursos Naturals i Paisatgístics.	
– Administració i Finances.	
– Pesca i Transport Marítim.	
– Navegació, Pesca i Transport Marítim.	
– Producció d'Audiovisuals, Ràdio i Espectacles.	
– Comerç Internacional.	
– Gestió del Transport.	
– Obres de Paleta.	
– Obres de Formigó.	
– Operació i Manteniment de Maquinària de Construcció.	
– Desplegament i Aplicació de Projectes de Construcció.	

Euros

– Desenrotllament de Projectes Urbanístics i Operacions Topogràfiques.	
– Òptica i Protètica Ocular.	
– Gestió d'Allotjaments Turístics.	
– Servicis en Restauració.	
– Caracterització.	
– Perruqueria.	
– Estètica.	
– Elaboració de Productes Alimentaris.	
– Forn, Rebosteria i Confiteria.	
– Administració de Sistemes Informàtics.	
– Administració de Sistemes Informàtics en Xarxa.	
– Desenrotllament d'Aplicacions Informàtiques.	
– Administració d'Aplicacions Multiplataforma.	
– Desenrotllament de Productes de Fusteria i Moble.	
– Prevenció de Riscos Professionals.	
– Anatomia Patològica i Citologia.	
– Salut Ambiental.	
– Laboratori d'Anàlisi i de Control de Qualitat.	
– Química Industrial.	
– Planta Química.	
– Dietètica.	
– Imatge per al Diagnòstic.	
– Laboratori de Diagnòstic Clínic.	
– Ortoprotètica.	
– Audiologia Protètica.	
– Emergències Sanitàries.	
– Farmàcia i Parafarmàcia.	
– Interpretació de la Llengua de Signes.	
– Atenció Sociosanitària.	
– Educació Infantil.	
– Desenrotllament d'Aplicacions Web.	
– Direcció de Cuina.	
– Guia d'Informació i Assistència Turístiques.	
– Agències de Viatges i Gestió d'Esdeveniments.	
– Direcció de Servicis de Restauració.	
– Disseny i Producció de Calçat i Complements.	
– Projectes d'Edificació.	
Primer curs	9.029,74
Segon curs	10.908,01
Grup 8. Cicles formatius de:	
– Producció Agroecològica.	
– Producció Agropecuària.	
– Explotacions Agràries Extensives.	
– Explotacions Agrícoles Intensives.	
– Operació, Control i Manteniment de Maquinària i Instal·lacions del Barco.	
– Supervisió i Control de Màquines i Instal·lacions del Barco.	
– Equips Electrònics de Consum.	
– Desenrotllament de Productes Electrònics.	
– Instal·lacions Electrotècniques.	
– Sistemes de Regulació i Control Automàtics.	
– Instal·lacions de Telecomunicació.	
– Instal·lacions Elèctriques i Automàtiques.	

	Euros
– Sistemes Microinformàtics i Xarxes.	
– Acabats de Construcció.	
– Cuina i Gastronomia.	
– Manteniment d'Aviònica.	
– Pròtesis Dentals.	
– Confecció i Moda.	
– Patronatge i Moda.	
Primer curs	11.121,35
Segon curs	12.694,59
Grup 9. Cicles formatius de:	
– Animació d'Activitats Físiques i Esportives.	
– Disseny i Producció Editorial.	
– Producció en Indústries d'Arts Gràfiques.	
– Imatge.	
– Realització d'Audiovisuals i Espectacles.	
– So.	
– Sistemes de Telecomunicació i Informàtics.	
– Desenrotllament de Projectes Mecànics.	
– Producció per Fosa i Pulverimetallúrgia.	
– Programació de la Producció en Fabricació Mecànica.	
– Disseny en Fabricació Mecànica.	
– Fabricació a Mesura i Instal·lació de Fusta i Moble.	
– Fusteria i Moble.	
– Producció de Fusta i Moble.	
– Muntatge i Manteniment d'Instal·lacions de Fred, Climatització i Producció de Calor.	
– Desenrotllament de Projectes d'Instal·lacions Tèrmiques i Fluids.	
– Manteniment d'Instal·lacions Tèrmiques i de Fluids.	
– Carrosseria.	
– Electromecànica de Vehicles.	
– Automoció.	
– Manteniment Aeromecànic.	
– Eficiència Energètica i Energia Solar Tèrmica.	
Primer curs	13.080,70
Segon curs	14.512,79
Grup 10. Cicles formatius de:	
– Producció Aquícola.	
– Vitivinicultura.	
– Preimpresió en Arts Gràfiques.	
– Joieria.	
– Mecanització.	
– Soldadura i Caldereria.	
– Construccions Metàl·liques.	
– Indústria Alimentària.	
– Processos de Qualitat en la Indústria Alimentària.	
– Instal·lació i Manteniment Electromecànic de Maquinària i Conducció de Línies.	
– Manteniment Ferroviari.	
– Manteniment d'Equip Industrial.	
– Fabricació de Productes Ceràmics.	
– Desenrotllament i Fabricació de Productes Ceràmics.	
Primer curs	15.130,74

	Euros
Segon curs	16.224,69
PROGRAMES DE QUALIFICACIÓ PROFESSIONAL INICIAL	
I. Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	46.932,61
II. Gastos variables	6.337,68
III. Altres gastos.	
Grup 1	7.188,37
(*) Sobre qualificacions nivell 1 de les famílies professionals de:	
– Administració.	
– Administració i Gestió.	
– Artesanies.	
– Comerç i Màrqueting.	
– Hostaleria i Turisme.	
– Imatge Personal.	
– Química.	
– Sanitat.	
– Seguretat i Medi Ambient.	
– Servicis Socioculturals i a la Comunitat.	
Grup 2	8.218,46
* Sobre qualificacions nivell 1 de les famílies professionals de:	
– Activitats Agràries.	
– Agrària.	
– Arts Gràfiques.	
– Comunicació, Imatge i So.	
– Imatge i So.	
– Edificació i Obra Civil.	
– Electricitat i Electrònica.	
– Energia i Aigua.	
– Fabricació Mecànica.	
– Indústries Alimentàries.	
– Indústries Extractives.	
– Fusta i Moble.	
– Fusta, Moble i Suro.	
– Manteniment de Vehicles Autopropulsats.	
– Transport i Manteniment de Vehicles.	
– Manteniment i Servicis a la Producció.	
– Maritimopesquera.	
– Instal·lació i Manteniment.	
– Tèxtil, Confecció i Pell.	

⁽¹⁾ Als mestres que impartixen 1r i 2n curs d'Educació Secundària Obligatòria, les administracions educatives els abonaran en 2012 la mateixa quantia del complement que per a esta finalitat abonon als mestres de l'ensenyança pública.

⁽²⁾ Als llicenciats que impartixen 1r i 2n curs d'Educació Secundària Obligatòria se'ls aplicarà el mòdul indicat.

⁽³⁾ Les comunitats autònomes en ple exercici de competències educatives podran adequar els mòduls de personal complementari d'Educació Especial a les exigències derivades de la normativa aplicable en cada una d'estes.

ANNEX V

Mòduls econòmics de distribució de fons públics per a sosteniment de centres concertats ubicats a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla

D'acord amb el que disposa l'article 17 d'esta llei, els imports anuals i desglossament dels mòduls econòmics per unitat escolar en els centres concertats dels distints nivells i modalitats educatives ubicats a les ciutats de Ceuta i Melilla queden establits, amb efectes de l'1 de gener i fins al 31 de desembre de 2012, de la manera següent:

	Euros
EDUCACIÓ INFANTIL	
Relació professor/unitat: 1,17:1.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	36.636,24
Gastos variables	3.571,98
Altres gastos	6.489,15
IMPORT TOTAL ANUAL	46.697,37
EDUCACIÓ PRIMÀRIA	
Relació professor / unitat: 1,17:1.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	36.636,24
Gastos variables	3.571,98
Altres gastos	6.489,15
IMPORT TOTAL ANUAL	46.697,37
EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA	
I. Primer i segon curs: ⁽¹⁾ .	
Relació professor / unitat: 1,49:1.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	46.656,42
Gastos variables	4.202,14
Altres gastos	8.435,92
IMPORT TOTAL ANUAL	59.294,49
I. Primer i segon curs: ⁽²⁾ .	
Relació professor / unitat: 1,49:1.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	53.899,03
Gastos variables	7.267,38
Altres gastos	8.435,92
IMPORT TOTAL ANUAL	69.602,33
II. Tercer i quart curs.	
Relació professor / unitat: 1,65:1.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	59.686,83
Gastos variables	8.047,77
Altres gastos	9.311,06
IMPORT TOTAL ANUAL	77.045,65
PROGRAMES DE QUALIFICACIÓ PROFESSIONAL INICIAL	
– Auxiliar de Comerç i Magatzem.	
Relació professor / unitat: 1,20:1.	
Salaris de personal docent, incloent-hi càrregues socials	46.932,61
Gastos variables	8.047,77
Altres gastos	9.311,06
IMPORT TOTAL ANUAL	64.291,43

(1) Als mestres que impartixen 1r i 2n curs d'Educació Secundària Obligatòria, se'ls abonarà l'any 2012 la mateixa quantia que s'establisca per als mestres dels mateixos cursos en els centres públics.

(2) Als llicenciats que impartisquen 1r i 2n curs d'Educació Secundària Obligatòria se'ls aplicarà este mòdul.

La quantia del component del mòdul d'«Altres gastos» per a les unitats concertades en les ensenyances d'Educació Infantil, Educació Primària, Educació Secundària Obligatoria i Programes de Qualificació Professional Inicial serà incrementada en 1.181,09 euros en els centres ubicats a Ceuta i Melilla, per raó del cost més gran originat pel plus de residència del personal d'administració i servicis.

Al personal docent dels centres concertats ubicats a Ceuta i Melilla, se'ls abonarà la quantitat corresponent al plus de residència establert en el corresponent conveni col·lectiu, si bé l'Administració educativa no assumirà increments superiors al percentatge d'increment global fixat en la present Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Disposició final onze. *Modificació de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012*

Es modifica l'apartat sis de l'article 17 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, que queda redactat en els termes següents:

«Sis. Les quantitats màximes a percebre dels alumnes en concepte de finançament complementari al provinent dels fons públics que s'assignen al règim de concerts singulars subscrits per a ensenyances de nivells no obligatoris i en concepte exclusiu d'ensenyança reglada són les que s'establixen a continuació:

a) Cicles formatius de grau superior: entre 18 i 36 euros per alumne i mes durant deu mesos, en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.

b) Batxillerat: entre 18 i 36 euros per alumne i mes durant deu mesos, en el període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.

El finançament obtingut pels centres conseqüència del cobrament als alumnes d'estes quantitats tindrà el caràcter de complementari a l'abonat directament per l'Administració per al finançament dels «altres gastos».

Els centres que l'any 2011 estiguen autoritzats per a percebre quotes superiors a les assenyalades podran mantindre-les per a l'exercici 2012.

La quantitat abonada per l'Administració no podrà ser inferior a la resultant de minorar en 3.606,08 euros l'import corresponent al component d'«altres gastos» dels mòduls econòmics establerts en l'annex IV de la present llei, i les administracions educatives competents podran establir la regulació necessària respecte d'això.»

Disposició final dotze. *Drets econòmics del personal al servici de l'Administració de Justícia.*

«1. Se suspén la vigència de l'article 20.1.A) del Reial Decret Legislatiu 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de Seguretat Social del personal al servici de l'Administració de Justícia.

Mentres dure esta suspensió, seran aplicables les previsions contingudes en este article.

2. Els integrants de la carrera judicial i fiscal, del cos de secretaris judicials, així com els funcionaris dels cossos al servici de l'Administració de Justícia compresos en la Llei Orgànica del Poder Judicial, en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes, percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com, si és el cas, la prestació per fill a càrrec, si és el cas, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent com a referència aquelles que percebien en el mes immediat anterior al de produir-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vinté dia, els dos inclosos, percebran el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si és el cas. A partir del dia

vint-i-u i fins al dia cent huitanta, els dos inclosos, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si és el cas, i de les retribucions complementàries. Quan la situació d'incapacitat temporal derive de contingències professionals, la retribució a percebre podrà ser complementada, des del primer dia, fins a aconseguir com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponguen al dit personal en el mes anterior al de produir-se la incapacitat.

A partir del dia cent huitanta-u, serà aplicable el subsidi establert en el règim especial de Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de Justícia.

3. Cada administració pública podrà determinar, respecte al seu personal, els supòsits en què, amb caràcter excepcional i degudament justificats, es puga establir un complement fins a aconseguir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions de què van gaudir en cada moment. A este efecte, es consideraran en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

Els funcionaris inclosos en els règims especials de seguretat social gestionats pel mutualisme administratiu no podran percebre en cap cas una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que corresponga als funcionaris adscrits al Règim General de la Seguretat Social, incloent-hi, si és el cas, els complements que els siguen aplicables a estos últims.

4. Les referències a dies incloses en el present article es consideraran realitzades a dies naturals.

Disposició final tretze.

1. El que disposa l'article 211.2 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social serà aplicable a les prestacions per desocupació el naixement del dret de les quals derive de situacions legals de desocupació produïdes a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

2. El que disposen els articles 215.1.3, 215.3.2, 216.3 i 217.1 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social s'aplicarà a les sol·licituds de naixement del dret al subsidi per desocupació que es presenten a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

3. El que disposa l'article 218 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social s'aplicarà des del dia primer del mes següent a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Disposició final catorze. *Reforma dels salaris de tramitació.*

U. Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Es modifica l'apartat 1 de l'article 57 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, d'1 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan la sentència que declare la improcedència de l'acomiadament es dicte transcorreguts més de noranta dies hàbils des de la data en què es va presentar la demanda, l'empresari podrà reclamar a l'Estat l'abonament de la percepció econòmica a què es referix l'apartat 2 de l'article 56 d'esta llei, corresponent al temps que excedisca els dits noranta dies hàbils.»

Dos. Modificació de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

Es modifica l'apartat 1 de l'article 116 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social:

«Si, des de la data en què es va considerar com a presentada la demanda per acomiadament fins a la sentència del jutjat o tribunal que per primera vegada declare la seua improcedència, han transcorregut més de noranta dies hàbils,

l'empresari, una vegada ferma la sentència, podrà reclamar a l'Estat els salaris pagats al treballador que excedisquen el dit termini».

Disposició final quinze. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicat en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 13 de juliol de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Determinació dels municipis de més de 200.000 habitants que en 2011 van registrar una elevada ocupació hotelera superior a un milió de persones o un nombre de passatgers de creuers turístics superior a quatre-cents mil, als efectes de declaració de zones de gran afluència turística l'any 2012

	Nre. d'habitants(*)	Nre. de pernoctacions hoteleres durant 2011(**)	Nre. de passatgers de creuers turístics durant 2011(***)
Madrid	3.265.038	16.411.369	
Barcelona	1.615.448	16.146.596	2.642.493
Palma de Mallorca	405.318	8.075.338	1.429.502
Sevilla	703.021	3.605.575	16.058
València	798.033	3.319.783	378.463
Granada	240.099	2.769.103	
Màlaga	568.030	1.740.028	638.845
Alacant	334.329	1.425.400	108.435
Bilbao	352.700	1.370.254	77.345
Saragossa	674.317	1.330.616	
Còrdova	328.659	1.249.873	
Las Palmas GC	383.343	1.056.479	425.881
Cartagena	214.918	1.027.848	88.081
Sta. Cruz Tenerife	222.271	356.044	607.343

Fonts:

* INE Padró Municipal 2011.

** INE Enquesta d'Ocupació Hotelera 2011.

*** Ministeri de Foment, Ports de l'Estat 2011.